N:o 1 ★ 1972 ★ 2 mk ★ Skr 3:25 (inkl. moms.)

suosikki

JEESUS KRISTUS -MUSICAL NEW YORKISSA!

SINULLEKO KURITUSHUONETTA, MARKKU ARO?

RYAN O´NEAL MAKSAA 100 000!!

SUPERTÄHTI 72!

KANNESSA:
SEIJA SIMOLA, KATRI-HELENA JA MUSKA!

CREEDENCE CLEARWATER RUMPALI

DOUG CLIFFORD: EN AIO KUOLLA!

● Creedence Clearwaterin rumpali Doug Clifford esiintyi Creedencien Euroopan kiertueella miltei kuoleman kielissä ja vastoin lääkärin määräyksiä. Hän soitti tulirokossa ja korkeassa kuumeessa.

● Doug aikoo kuitenkin selvitä hengissä. Timantinkova haastattelu siitä miten Creedencien raju rokki vaikuttaa ja millaista rautaa he aikovat esittää 1972. Sekä inside-tietoa heidän lihavasta riidastaan levy-yhtiön kanssa.

Nykyisin tuntuu olevan muodissa puhua äänilevyteollisuuden mädännäisyydestä. Se on miltei viikottainen aihe musiikki- ja ajanvietelehdissä, joten asioihin vähemmän perehtynyt erehtyy helposti otaksumaan, että ennustukset piakkoin koettavasta maailmanlopusta ovat sittenkin oikeaan osuneita.

Yllättävintä on, että peikkoja maalailevat seinille ahkerammin juuri ne popparit, joilla ei pitäisi olla mitään valittamista. Eikä kysymyksessä ole suinkaan mikään paikallinen ilmiö, sillä näitä voimakkaasti arvostelevia juttuja on julkaistu melkein joka kielellä.

CCR liittyi tähän valittajien kuoroon taannoisen Euroopan-kiertueensa aikana. Pojat tutustuivat tällöin levy-yhtiöiden toimintaan monissa maissa ja tekivät havaintojensa perusteella sen johtopäätöksen, että koko ala on kuvottavan heikoissa kantimissa. Syytetyt puolustautuivat pian tämän hyökkäyksen jälkeen toteamalla (joskaan eivät aivan yhtä avoimesti ja äänekkäästi), että syyllisiä ovat tosiasiassa CCR:n jäsenet, koska he eivät saaneet uutta LP:tä valmiiksi ennen kiertueelle lähtöä.

— He ovat kaikkein kamalimpia koskaan tapaamiani ihmisiä, sanoo erään huomattavan mannermaisen äänilevy-yhtiön prpäällikkö CCR:stä. — Yritimme olla heille ystävällisiä ja tehdä heidän vierailunsa kaikin tavoin mukavaksi, mutta he vain narisivat kaiken aikaa. Toivottavasti minun ei tarvitse tavata heitä enää koskaan . . .

— Meidän hyväksemme ei ole tehty Euroopassa juuri mitään, väittää puolestaan Creedencen suulas basisti Stu Cook. — Siksi minua kuvotti tavata kaikki nuo ikäloput levypomot, jotka hakkasivat meitä selkään ja ilmoittivat olevansa n i i n iloisia sen johdosta, että saivat työskennellä meidän kanssamme.

— Heidän niinsanottu työskentelynsä rajoittuu enimmäkseen vain levyjen jakeluun. Useimmat heistä eivät olleet edes kuunnelleet levyjämme, joten heidän kaikki höpinänsä olivat pelkkää puppua ja silmänpalvontaa . . .

Cookin ja kumppaneiden tyytymättömyyden ymmärtää, kun tietää, että heillä on ollut jo pitemmän aikaa kitkaa levyjensä markkinoinnin suhteen. He vaativat näkyvämpiä tuloksia, mutta amerikkalainen Fantasy ja sen kansainväliset edustajat ilmoittavat tehneensä parhaansa. Tilanne on kärjistynyt jo niin pitkälle, että CCR on valmis vaihtamaan yhtiötä heti nykyisen sopimuksen päätyttyä parin vuoden kuluttua.

— Meitä ja levyjämme on hoidettu sikamaisen huonosti, julistaa Stu. — Suurimpana vikana on ollut se, että levy-yhtiömme ihmiset ovat suhtautuneet meihin jatkuvasti täysin innottomasti. Nyt me alamme vähitellen olla kyllästyneitä ravaamaan ympäri maailmaa mainostamassa, miten hyviä me tosiasiassa olemme.

— Kaksi vuotta on pitkä aika ja ennen sopimuskautemme päättymistä saattaa tapahtua tietysti vaikka mitä, mutta meillä on silti selvät suunnitelmat tulevaisuuden varalle. Tulemme perustamaan oman yhtiön ja hoitamaan levyjemme markkinoinnin siten kuin itse parhaaksi näemme . . .

Tämä on tuttua tohinaa. Samoinhan ovat ajatelleet ja puhuneet lukuisat muutkin popparit. Monet ovat myös yrittäneet oman levytuotannon käynnistämistä, mutta vain aniharvat ovat onnistuneet saavuttamaan kunnon tuloksia.

— Olemme seuranneet toisten puuhia ja hankkineet täten arvokkaita kokemuksia vastaisen varalle, valistaa Stu. — Tiedämme esimerkiksi nyt sen, että meidän ei kannata mennä myymään sielujamme suuresta rahasta, kuten Rolling Stones teki solmiessaan koko maailman laajuisen jakelusopimuksen Kinney-yhtymän kanssa. Nyt hekään eivät ole enää itsenäisiä, vaikka heidän levynsä julkaistaankin näennäisesti heidän omalla merkillään . . .

— Näistä asioista on turha puhua pitempään vielä tässä vaiheessa, huomauttaa John Fogerty hillitäkseen kumppaninsa vuodatusta. — Mekin olemme kuitenkin ensi sijassa vain soittajia emmekä liikemiehiä, joten suunnitelmamme saattavat muuttua vielä moneen kertaan . . .

Johnia voisi syyttää tämän lausunnon perusteella liiallisesta vaatimattomuudesta, sillä todellisuudessa CCR:n nykyiset jäsenet ovat osoittautuneet ihailtavan taitaviksi ja kovahermoisiksi liikemiehiksi. Huhutaanhan, että Tom Fogertyn eroaminen tai erottaminen oli seuraus jäljelle jääneen kolmikon ahneudesta. Heidän väitetään näet laskeneen, että yhteisestä kakusta jää kolmelle suurempi osuus kuin neljälle, mikä on tietysti sinänsä matemaattinen totuus.

Managerit ja muut asianosaiset pelkäsivät tämän yllättäen tapahtuneen supistuksen vaikuttavan haitallisesti yhtyeen yleisönsuosioon ja musiikilliseen tasoon, mutta näin ei ole tapahtunut. Creedence Clearwater Revival kerää konsertteihin kuuntelijoita yhtä paljon kuin ennenkin, eikä myöskään musiikki ole muuttunut — ei ainakaan huonompaan suuntaan.

Aivan uutta CCR:lle on vielä se, että John Fogerty soittaa nykyisin myös steel-kitaraa, vieläpä erittäin hyvin. Kun Stu Cook hallitsee siinä sivussa moitteetta sekä basson että kitaran, pojat yltävät kolmisinkin sangen korkealentoisiin suorituksiin. Ainoana murheen aiheena on ollut viime aikoina rumpali Doug Cliffordin heikko terveys. Esimerkiksi Euroopan-kiertueella hän esiintyi useimmissa konserteissa melkein kuoleman kielissä ja vastoin lääkäreiden määräyksiä.

— Silloin minulla oli tulirokko ja korkea kuume, Doug kertoo. — Koska en malttanut ja voinut pysytellä sängyssä sain kaikenlaisia jälkivitsauksia, joiden kanssa olen nyt helisemässä. Valitettavasti tämä ammatti on kuitenkin sellainen, että se ei suo liiemmin tilaisuuksia sairasteluun. Sopimusten mukaiset keikat on tehtävä, olipa sitten miten kipeä tahansa.

— Mutta en minä tähän kuole. Olen ollut mukana systeemeissä siksi kauan, että olen tottunut kestämään kaikenlaista. Eikä minulla ole sinänsä mitään hätää esiintymislavallakaan. Saanhan minä sentään istua koko ajan . . .

Tästäkin huulesta käy selvästi ilmi, että Creedence Clearwater Revival aikoo jatkaa etenemistään popvirtojen pintakuohuissa yhtä järkähtämättömästi ja määrätietoisesti kuin japanilaisten supertankkerit. Mikään ei voi estää kolmea hurjimusta, sillä he uskovat itseensä että yhteiseen sanomaansa.

— Me emme välitä siitä mitä muut tekevät, tuumii John. — Meillä on oma suuntamme, josta emme tule luopumaan aivan helpolla. On vain valitettavaa, että yleisöä turrutetaan jatkuvasti sellaisella moskalla jota esimerkiksi Andy Williams ja Osmonds esittävät.

— Joskus tuntuu siltä kuin musiikissa olisi palattu yhtäkkiä takaisin 50-luvulle, mutta onneksi markkinoille saadaan aina silloin tällöin kelvollisempiakin kappaleita — sellaisia kuin Rollareiden »Brown Sugar» ja Sladen »Cos I Luv You». Niissä on sitä oikeaa henkeä . . .

Doug Clifford: En aio kuolla!

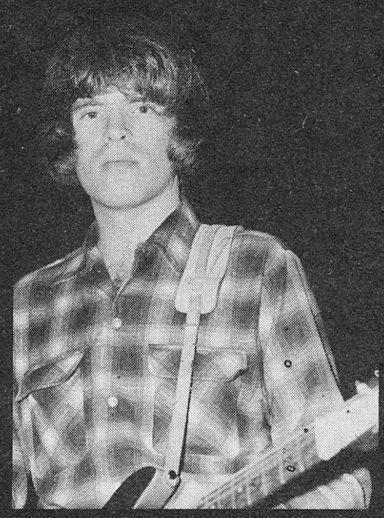

John Fogerty: Mihin me joudumme ilman Dougia?

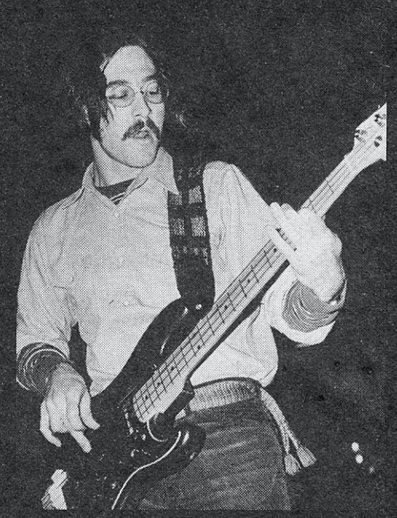

Stuart Cook: Meitä syrjittiin Euroopan-kiertueella!

RUISROCK OLI JUOPUNEITTEN VERILÖYLY!

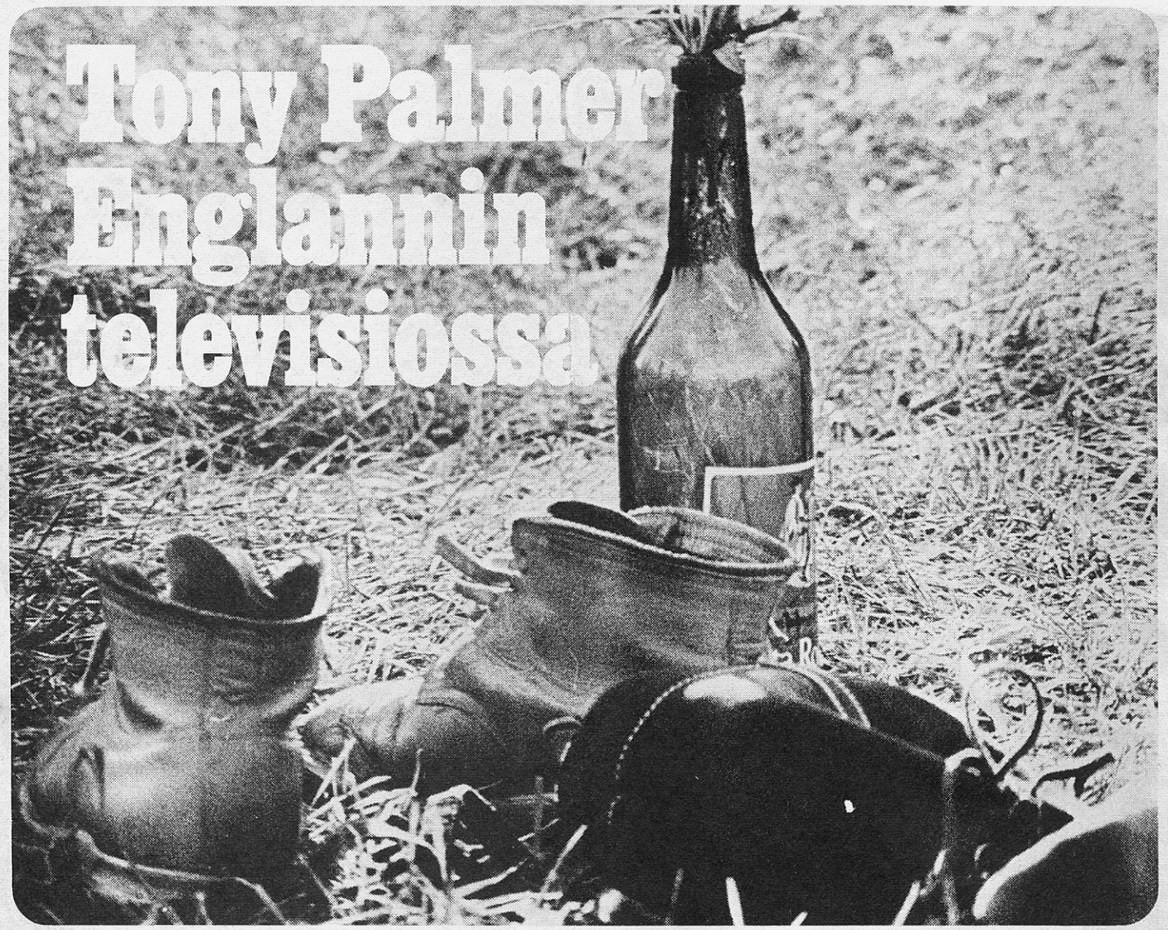

Observerin pop-kirjoittaja Tony Palmer kutsuttiin seuraamaan vuoden 1971 Ruisrockia järjestäjien pyynnöstä. Palattuaan Englantiin hän oli ensin hiljaa muutaman kuukauden ja haukkui joulun alla Ruisrockin töhryisten juoppojen verilöylyksi. 50 miljoonaa englantilaista sai seuraavan kuvan Ruisrockista:

KAIKKI KATSOJAT OLIVAT JUOVUKSISSA JA YLENMÄÄRÄISTÄ ALKOHOLIN VÄÄRINKÄYTTÖÄ ESIINTYI. VIINAPULLOILLA LYÖTIIN MUITA IHMISIÄ VERILLE TUHATMÄÄRIN JA LEIRIALUE OLI YÖLLÄ KUIN KONTROLLOIMATON SIKALA. VERTA OLI KAIKKIALLA JA VERILÖYLYÄ JATKUI KOLME PÄIVÄÄ JA YÖTÄ

Ohjelma oli luonteeltaan uskonnollinen käsitellen popin ja uskonnon suhdetta. Jo aikaisemmin Palmer oli esittänyt Suomesta ja suomalaisista valheellisia ja vääristeltyjä lausuntoja. Vastuu on lapsellisten ja tyhmien järjestäjien, jotka kutsuivat Palmerin festivaaleilleen, koska hän edusti muka asiantuntemusta, on tehnyt pop-filmejä, edustaa nykyjournalistiikasta 200 vuotta jäljessä olevaa rutikuivaa Observeria. Haluttiin imelöivä, tekoarvokas arvostelija muka antamaan arvovaltaa Ruisrockille.

Ei kuitenkaan otettu huomioon sitä, että Palmer on vain kiipijä,

joka vaikka myy isoäitinsä päästäkseen urallaan eteenpäin. On helppo kaksinaamaisesti haukkua jonkun pikkuisen Suomen Ruisrock ruttuun Englannissa, sillä englantilaisia ei ollut paikalla tarpeeksi kertoakseen asian oikean laidan. Edellisenä vuonna oli paikalla Andy Gray, jonka edustama maailman suurin musiikkiviikkolehti New Musical Express antoi erittäin positiivisen kuvan tapahtumasta ja hankki runsaasti goodwilliä Suomelle. Palmerin esitelmän jälkeen tuskin monikaan huippubändi on enää kiinnostunut tulemaan Turkuun. Sillä Palmerin tv-ohjelman jälkeen saivat englantilaiset sellaisen käsityksen, että suomalaiset nuoret ovat muka jotain sikalassa rypeviä sikoja. Vaikka totuus on aivan toisenlainen.

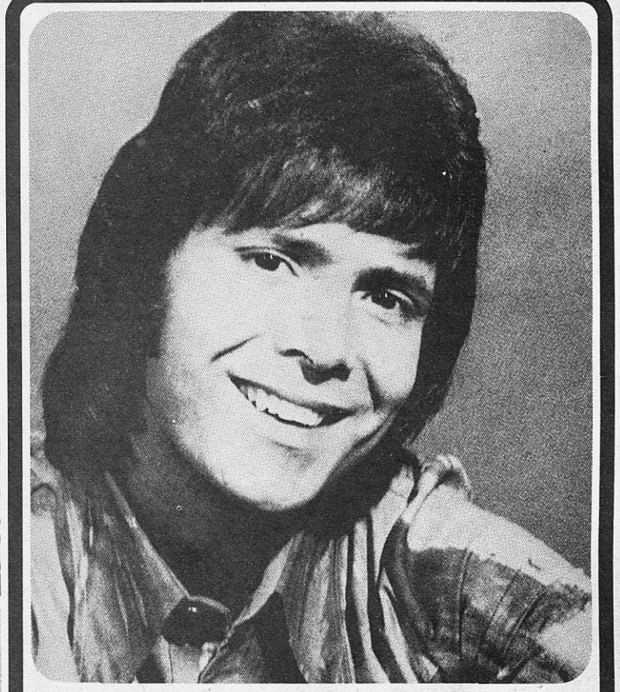

CLIFF RICHARD JEESUS KRISTUS -MUSIKAALISTA:

VAIN RAAMATUN KÄSIKIRJOITUS ON OIKEA!

Cliff Richard on puuttunut kohukeskusteluun Jeesus Kristus -musikaalista. Hän kertoi uskovansa, että Raamatun antama kuva Jeesuksesta on se ainoa oikea. Hän ei uskonut, että joku pop-säveltäjä pystyy antamaan Vapahtajan elämästä oikeaa kuvaa.

Cliff Richard tunnetaan syvällisesti uskonnollisena pop-laulajana. Hän on pitänyt puheita useissa herätyskokouksissa. Hän on myöskin opettanut uskontoa kouluissa ja ilmoittanut, että vetäydyttyään joskus syrjään pop-maailmasta hän haluaa nimenomaan tulla uskonnonopettajaksi.

Kun kuukautisia ei kuulu...

NIMIMERKIT: TITTA 16, SIRPA 16, NEUVOA ODOTTAVA JA HALUKAS VAIN ODOTTAMAAN.

Kuukautisten poisjääminen, silloin kun kyseessä ei ole raskaus on aina merkki jonkinlaisesta häiriöstä, joka heijastuu hormonaaliseen toimintaan. Useinkaan tämän häiriön ei tarvitse olla vakava. Melko vähäiset seikat voivat aiheuttaa kuukautisten myöhästymisen tai poisjäännin tilapäisesti. Tällaisia ovat esim. psyykkinen jännitys, matkustaminen, uuteen kouluun tai työpaikkaan meneminen, kotoa pois muuttaminen jne. Usein näissä pienen tauon jälkeen kuukautiset taas alkavat itsestään. Vaikeammin korjautuvan haitan sen sijaan aiheuttavat esim. laihdutuskuuri ja liian varhainen (alle 18 v) e-pillereiden syönnin aloittaminen. Alle 20-vuotiailla naisilla laihdutuskuuri helpommin kuin vanhemmilla naisilla johtaa kuukautishäiriöihin ja usein kuukautisten loppumiseen. Niinpä laihduttamista ei missään tapauksessa saisi toteuttaa yltiöpäisesti lopettamalla normaali ateriointi, vaan liiat kilot, jos niitä todella on, on pudotettava liikunnalla. Tällöinkin on katsottava, että ravinto on monipuolista ja ettei laihduta liian nopeasti. Kaikki emme ole samanlaisia, toinen on vähän pyöreämpi kuin toinen perintötekijöittensä mukaisesti, yksi tarvitsee paljon ravintoa joku tulee toimeen hyvin vähällä. Useimmissa näkemissäni kuukautiskierron kannalta huonosti päättyneissä laihdutuskuureissa ei ole edes ollut kyse ylipainosta vaan pyrkimyksenä on ollut päästä joihinkin »onnettomiin mannekiinimittoihin». Pitäisi ymmärtää, ettei rotevaluinen voi päästä samaan painoon kuin hentoluinen tulematta epäfysiologisen laihaksi. Siis, jos olet alle 20-vuotias ja suunnittelet laihduttamista, ota selville oletko todella ylipainoinen, perintötekijöiden osuudesta painoosi antavat viitteitä lähiomaistesi ruumiinrakenne ja paino, edelleen, jos todella olet ylipainoinen, mieti miten ylipainoisuutesi on muodostunut — liiallisen syönnin vai liian vähäisen liikunnan takia — ja pyri korjaamaan jompaa kumpaa, mutta älä ryhdy paastoon. Mieti tarkoin, jos olet lähes normaalipainoinen, onko laihdutuksesta saatava hyöty niin suuri, että sen eteen kannattaa riskeerata tuleva lapsionni. Laihdutuksen seurauksena syntynyt kuukautisten puuttuminen voi nimittäin olla niin vaikea, että lasten saaminen myöhemmin on mahdotonta.

Lääkärin puoleen tulisi kääntyä silloin kun kuukautiset ovat olleet poissa kolme kuukautta, ja tällöin asia ensin tutkitaan, ja sitten ryhdytään varovaiseen hoitoon. Tällaisten häiriöiden jälkeen tulee myös erityisellä varovaisuudella myöhemminkin suhtautua e-pillereiden käyttöön, sillä nekin voivat vaurioittaa herkkää hormonitasapainoa. Sama koskee kaikkia niitä nuoria naisia, joilla esiintyy kuukautishäiriöitä, kuukautiset tulevat epäsäännöllisesti, ovat harvat tai niukat.

NIMIMERKIT: MIA-STIINA, HYVIN YKSINÄINEN . . ., KOHTA TÄYSIN HULLU, PELKOON KUOLEVA, RED ANGEL, KIITOS NEUVOISTANNE

Normaalisti jokaisella naisella on jonkinverran ns. valkovuotoa, se muodostuu sukuelinten limarauhasten eritteistä sekä emättimen solukon uudistumisesta ja normaalin bakteeriston kasvusta. Kuten nimikin sanoo tämä fysiologinen normaali valkovuoto on vaaleaa usein jnkv. tahnamaista, mutta usein etenkin kierron puolivälissä runsaampaa, kirkasta limamaista. Normaali valkovuoto ei ole pahanhajuista. Jos valkovuoto muuttuu kellertäväksi tai pahanhajuiseksi, on tavallisimmin kyseessä bakteerien aiheuttama tulehdus. Usein saattaa oireina olla myös kutinaa tai kirvelyä ja arkuutta. Tällaisen bakteeri-tulehduksen voi saada ihan tavallisesta vesiklosetista, tietenkin sen voi saada myös sukupuoliyhteyden tai sukuelinten koskettelun seurauksena, jos partneri ei ole huolehtinut hygieniastaan. Toinen tavallinen valkovuotoa ja tulehdusta aiheuttava pieneliö on trikomonas eli siimalikoeliö, jonka senkin voi saada vessasta, saunasta, huonosti pestystä kylpyammeesta, jos edellisellä kylpijällä on ollut tämä, mutta tavallisimmin kuitenkin sukupuoliyhteyden välityksellä. Tässäkin esiintyy pahanhajuista vihertävää valkovuotoa, kutinaa ja kirvelyä. Kolmas tavallisimmista emätintulehdusten aiheuttajista on ns. hiivatulehdus. Tämän yhteydessä ei niinkään voida puhua edm. tartuntatavoista, vaikka ne kyllä ovat mahdollisia, kuin hiivasienen ja emättimen normaalin bakteeriston tasapainosta. Hiivasienen itiöitä on nimittäin aina tarjolla esim. suolistossa ja jos emättimen bakteerit esim. antibioottikuurin takia vähentyvät tulee hiiva tilalle, ja ainakin aluksi se tällöin voi antaa oireita ja joskus aiheuttaa voimakkaan tulehduksen. Hiivainfektion oireita ovat valkea, hajuton usein kokkareinen valkovuoto, kutina, joskus kirvely ja arkuus. Myös miehellä hiivan eritteet sukupuoliyhteyden jälkeen saattavat aiheuttaa kutinaa sukuelimissä.

Valkovuoto voi olla myös ainoa oire tippurista naisella, ja jos on sukupuoliyhteyden seurauksena parin viikon sisällä alkanut esiintyä tulehdusoireita, voi mukana olla myös tippuria aiheuttavaa bakteeria ja tämän takia valkovuoto tulisi tutkia laboratoriossa ja hoito suorittaa lääkärin valvonnan alaisena. Piilevä tippuri, paitsi että se leviää edelleen ja aiheuttaa asianomaiselle hankaluuksia, voi myös yhtäkkiä levitä sisempiin sukuelimiin ja aiheuttaa nuorelle naiselle aina vakavan munanjohdinten tulehduksen ja usein myös vatsakalvon tulehduksen. Tämän takia en oikein voi neuvoa mitään patenttikonsteja tai lääkkeitä valkovuodon hoitoon. Yleisenä sääntönä voi sanoa, väritön tai valkea valkovuoto, jos ei esiinny kutinaa tai kirvelyä, on vaaratonta, muiden kanssa on mentävä lääkäriin.

Tohtorin vastaanotolla

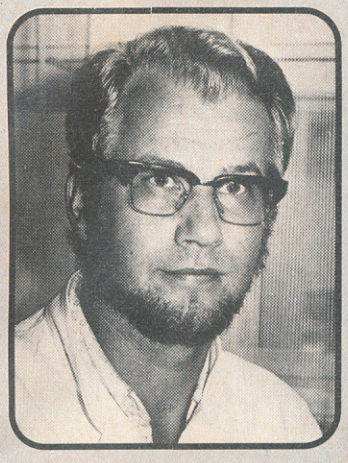

Jättiläismäisen kyselytulvan aiheuttanut sarjamme Nuoria naistentautien erikoislääkärin vastaanotolla jatkuu uudessa muodossa. Lääket. lis. Erkki Hirvonen Helsingin Yliopistollisesta Keskussairaalasta vastaa ainoastaan tällä palstalla lukijoiden kysymyksiin. Tutun kysymyksen "Tohtori, olenko vakavasti sairas?" voit nyt esittää Suosikin lääkärille ja vastauksen löydät seuraavasta lehtemme numerosta. Kiireellisessä tapauksessa Sinun on kuitenkin käännyttävä lähimmän päivystävän lääkärin puoleen, sillä odottaessasi seuraavaa numeroa ja kysymyksesi käsittelyä voi tilanteesi vaikeutua. Muista siis: kiireellisessä tai epävarmassa tilanteessa yhteys lähimpään lääkäriin! Mutta muuten. Nyt sinulla on ainutlaatuinen tilaisuus saada asiantuntevat vastaukset intiimeihinkin kysymyksiin. Ja jos olet poika, niin asia koskee myös Sinua! Postita kirjeesi osoitteella Suosikin toimitus/ PL 116 00100 Helsinki 10 ja merkitse kuoren vasempaan alareunaan tunnus "Tohtorin vastaanotolla".

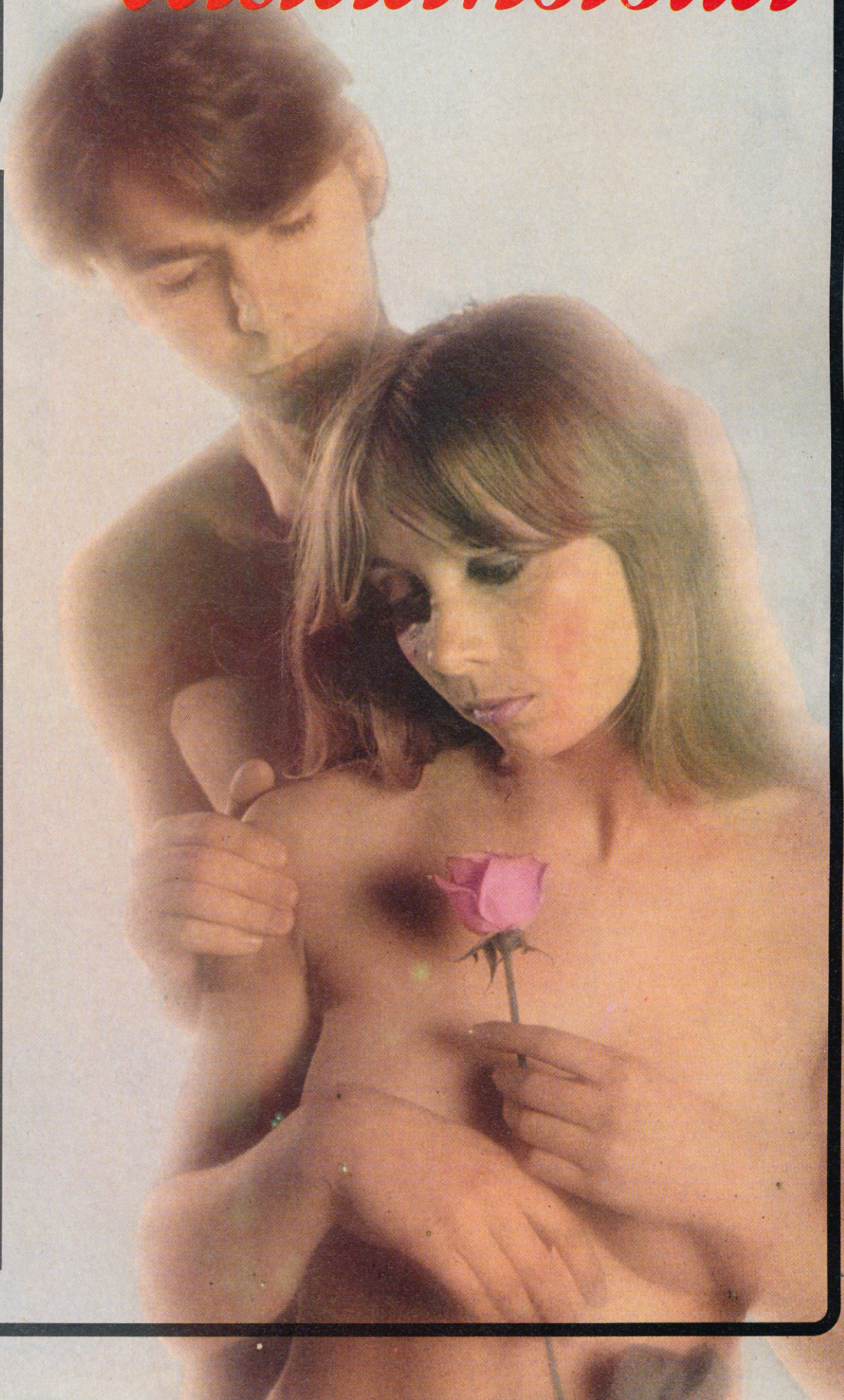

TOM JONES live at CAESAR's PALACE Las Vegas
DLK 1/1 & 1/2 (2-kansio)

Tässä se sitten on, Tompan uusin tuplaälpee. Tutun Jonesin lisäksi se vilauttaa uuttakin naamaa kaverista, joka kiistatta kuuluu tulkinnan mestareitten valtaistuimelle. Kappaleet tarjoavat hyvän valikoiman ja läpileikkauksen Tompan urasta aina tähän päivään, uudistuneena tietysti ja päivän hengen aistien.

Kun 7-vuotias tyttö saa suukon Tompalta ja kun tämä kysyy missä tytön äiti on pyörii nauha Caesar's Palacessa. Kun toinen toistaan hemaisevampia typyköitä rientää lavan reunalle esittelemään itseään hekottelee maestro tyytyväisenä, käheänä pitkästä rundista. Kun Hi heel sneakers on häipynyt ja kansa vain läpyttää pistää maestro pellit auki. »Pienenä minulla oli yksi harrastus, muiden ohella, kuunnella rock'n roll-musaa. Ai nuo kitarat, aivan oikein, tältä se sitten kuulostaa!» Mitkä sovitukset, mitkä kappalesiirrot, mikä jytäävä soundi. »Hyvä tavaton, mitä täällä tapahtuukaan?» hän kysyy.

On Delilah (raju loppu), r&b-numero Soul man, yökerhomainen Cabaret, Big Jimin kitaran verryttelyä biisissä Resurrection shuffle, She's a lady, uusi hitti Till (eräs LP:n parhaita suorituksia), ehkä vaisun puoleinen My way, ja Blossomskuoron kyvyt paljastava hengellinen laulu God bless the children. Bridge over löytyy ja hitmedleyssä tietysti Love me tonight, It's not unusual jne. Vouuuh-h!

Yksi erikoismaininnan ansaitsevista hiteistä on up-tempoversio hitistä »Daughter Of Darkness» hittimedleyssä eli menestyskoosteessa. Verrattuna esim. Elviksen rock-versioihin Las Vegasissa kestää Tom toisen kuninkaan kanssa vertailun. Säestyksessä ovat mukana 1950-luvun brittirockin suuret kitaranimet eli Marty Wilden Wildcatsien Big Jim Sullivan ja Shadowseissa myöhemmin mainetta niittänyt jytäbasisti John Rostill. Vahinko vain, että tällainen big band ei pysty sellaiseen alkuperäiseen rock-soundiin, jota Tom rock-medleytä aloittaessaan lupailee. Eikä rock ole ehkä aivan niin huippua kuin esimerkiksi Nashvillen studioissa 1965 äänitetty »Bamalama Bamaloo», joka on mielestämme parasta Tomin tekemää alkuperäistä rockia.

On vaikea sanoa paljonko Elviksen vaikutteita on siinä, että Tomkin seikkailee gospelin ihmemaassa Blossomien säestyksellä. Tulos on joka tapauksessa tyrmäävän hyvä.

Summa summarum: Todellinen toivelevy Tomin uusille ja vanhoille ystäville. Käyttöä löytyy hippoihin, diskoihin, kahdenkeskisiin kutuhetkiin ja vaikka minne. Eikä mestarin hieman rasittunut ääni ketään haittaa . . .

TOM JONES PALJASTAA
suurimmat salaisuutensa seuraava aukeama

TOM JONES: EN OLE NAISSANKARI!

GEORGE TREMLETT:

TREMLETT: — SAIN JUURI TIEDON SUOMESTA, ETTÄ OLET SIELLÄ EDELLEENKIN SUOSITUIN ULKOLAINEN LAULAJA. MITÄ SANOT SIITÄ?

JONES: — En muuta kuin kiittää taas kerran sikäläisiä ihailijoitani. Vain vähän aikaa sitten sain Suomesta myös komean kultalevyn. Olen kuulemma ensimmäinen ulkolainen laulaja, joka on päässyt osalliseksi moisesta kunniasta.

TREMLETT: — VASTOIN KAIKKIA KATEELLISIA PUHEITA OLET MUUTENKIN JATKUVASTI YLIMMÄLLÄ HUIPULLA. MISTÄ ARVELET TÄMÄN JOHTUVAN?

JONES: — Minä en anna periksi. Olen fighter, taistelija, ja pyrin esittämään aina parastani. Uskoisin myös oppineeni kaikkien näiden vuosien varrella tuntemaan suuren yleisön maun ja pysyn sen vuoksi alkuperäisessä tyylissäni.

TREMLETT: — MITÄ SINULLE MUUTEN KUULUU?

JONES: — Kiitos pelkkää hyvää . . . Käväisin joulun alla Las Vegasissa tekemässä tv-show'n ja vastaanottamassa Amerikan taiteilijayhdistyksen minulle myöntämän palkinnon. Minuthan valittiin jo toisen kerran vuoden laulajaksi.

TREMLETT: — SINUN ENSIMMÄISESTÄ KOKOILLAN ELOKUVASTASI ON KOHUTTU PITEMMÄN AIKAA. KOSKA ALOITAT FILMAUKSET?

JONES: — Ilmeisesti helmikuussa. Se ei ole kuitenkaan vielä täysin varmaa, sillä minua on pyydetty samoihin aikoihin myös kiertueelle Valtoihin. Mikäli hyväksyn kiertuetarjouksen, joudun siirtämään filmaukset kesemmäksi.

TREMLETT: — TYÖSKENTELET NYKYISIN AIKA PALJON AMERIKASSA. VIIHDYTKÖ SIELLÄ?

JONES: — Töiden puolesta viihdyn, mutta muuten haluan ehdottomasti asua edelleenkin Englannissa. Valloissa taiteilijan mahdollisuudet ovat suuremmat kuin täällä Euroopassa, mutta en oikein pidä sikäläisestä elämäntyylistä.

TREMLETT: — ETKÖ TUNNE LYÖVÄSI LAIMIN PERHETÄSI, KUN JOUDUT OLEMAAN NIIN USEIN EROSSA SIITÄ?

JONES: — Ollessani ennen vuorotyössä kaivoksissa saattoi kulua päiväkausia etten nähnyt perhettäni. Nyt voin ottaa aina tarpeen vaatiessa muutaman päivän loman ja viettää sen kokonaisuudessaan vaimoni ja poikani kanssa. Usein he seuraavat minua myös kiertueille, joten en joudu olemaan erossa heistä läheskään niin paljon kuin yleisesti luullaan.

TREMLETT: — TOIVOTKO MYÖS POJASTASI LAULAJAA?

JONES: — En suinkaan, sillä tiedän itse millaista tämä touhu on. Aikomuksenani on sen sijaan kouluttaa häntä niin pitkälle kuin suinkin mahdollista, jotta hän pääsisi elämän alkuun helpommin kuin minä aikoinani. Omat opintoni jäivät vähiin ja vasta nyt myöhemmin olen tajunnut, miten paljon kunnollinen koulupohja merkitsee.

TREMLETT: — PIDÄT ILMEISESTI PALJON PERHEESTÄSI, VAIKKA SINUA ON VÄITETTY MONISSA LEHDISSÄ TODELLISEKSI NAISTEN MIEHEKSI?

JONES: — Tämän ammatin alkeisiin kuuluu oppia erottamaan kaksi asiaa toisistaan; työ ja yksityiselämä. Lavalla ja julkisuudessa minun on ammattini vuoksi leikittävä naissankaria, mutta tärkein asia elämässäni on silti perheeni. Minulla on hyvä vaimo, joka on jaksanut pysyä rinnallani sekä hyvinä että huonoina päivinä, ja poika, josta olen jatkuvasti ylpeä.

TREMLETT: — MITEN VIETÄT VAPAA-AIKASI?

JONES: — Seurustelen vaimoni ja poikani kanssa, ja iltaisin katselen teeveetä. Pidän varsinkin Lännen filmeistä. Ne auttavat rentoutumaan raskaan työn jälkeen . . . Joskus yritän myös lukea, vaikka se ei oikein luonnistukaan minulta. En jaksa koskaan lukea kirjaa loppuun asti.

TREMLETT: — MITEN ON TERVEYTESI LAITA?

JONES: — Kiitos kysymästä, olosuhteisiin nähden erinomainen. Ainoastaan käheys tuppaa vaivaamaan aina silloin tällöin, mutta samppanja pitää kurkun kunnossa.

TREMLETT: — OLEN KUULLUT VÄITETTÄVÄN, ETTÄ KAIKKEIN ENITEN PELKÄÄT JUURI ÄÄNESI MENETTÄMISTÄ. ONKO SE TOTTA?

JONES: — Kyllä, olen vienyt joskus jopa unettomia öitä miettiessäni, mitä äänen menettäminen minulle merkitsisi. Kysymys ei ole enää taloudellisista arvoista, vaan omasta mielenterveydestäni. Haluan laulaa vielä ainakin muutaman vuoden ja tuntisin itseni varmasti kuolemaan tuomituksi, jos minun olisi lopetettava kesken kaiken ilman omaa tahtoani.

TREMLETT: — OLETKO OLLUT KOSKAAN VAKAVAMMIN SAIRAS?

JONES: — Viitisen vuotta sitten minulla oli vaikea kurkkutulehdus, joka oli lopettaa koko urani siihen, ja 12-vuotiaana sairastin tuberkuloosin. Olin silloin lähes pari vuotta vuoteenomana, eikä se totta vie ole mikään mukava muisto.

TREMLETT: — ETKÖ MUUTEN VOISI VAKUUTTAA ÄÄNTÄSI?

JONES: — Olen kyllä yrittänyt useampaankin otteeseen, mutta Lloyd vaatii vuosi vuodelta vain yhä suurempia ennakkomaksuja. Siksi olen laskenut, että vakuutuksesta ei olisi mitään käytännön hyötyä.

TREMLETT: — ONKO ELÄMÄSSÄSI SATTUNUT MITÄÄN SELLAISTA, JOTA KADUT TAI JONKA HALUAISIT TEHDÄ NYT TOISIN?

JONES: — Totta kai, mutta näin jälkeenpäin ajatellen kaikki on ollut kuitenkin vain opiksi ja opetukseksi. Olisin kuitenkin halunnut aloittaa urani hieman nuorempana, sillä jouduin puuhailemaan turhan kauan kaikkea toisarvoista.

— Toisaalta olin nuorempana sellainen rämäpää, että saattaisin olla jo vainaja, mikäli olisin päässyt pinnalle jo esimerkiksi 17-vuotiaana, kuten niin monet tämän päivän popkomeetoista. Ihailin näet ennen vanhaan suunnattomasti urheiluautoja ja olisin hankkinut itselleni jonkin sellaisen maantieohjuksen, jos minulla vain olisi ollut tarpeeksi rahaa. Sain melkoisia kolhuja eräässä ajamassani kolarissa, vaikka minulla oli silloin aivan tavallinen Morris. Siksi minua hirvittää ajatella, mitä olisi tapahtunut, jos allani olisikin ollut tuolloin jokin unelmieni pikakiitäjä.

TREMLETT: — OLET SIIS ILMEISESTI RAUHOITTUNUT IÄN MUKANA, MUTTA OLETKO HUOMANNUT ITSESSÄSI MYÖS MUITA MUUTOKSIA SEN JÄLKEEN, KUN SINUSTA TULI MAAILMANKUULU POPTÄHTI?

JONES: — Olen saanut myös varmuutta ja itseluottamusta. Tiedän nyt aivan tarkkaan, mitä minulta odotetaan ja mitä minä voin odottaa muilta. Voitaisiin sanoa, että olen oppinut pelin säännöt.

TREMLETT: — SINUA PIDETÄÄN YHTENÄ MAAILMAN PARHAISTA KONSERTTIESIINTYJISTÄ. MIKÄ ON SALAISUUTESI?

JONES: — Ennen konserttia laadin aina promoottorini, kapellimestarini ja orkesterinjohtajan kanssa tarkan suunnitelman esitettävästä ohjelmistosta. Ulkomaille lähtiessämme otamme selvää siitä, mitkä levytyskappaleistani ja minkä tyylinen musiikki siellä on suosituinta. Itse konsertin aloitan yleensä jollakin sopivan letkeällä ja helpolla kappaleella, jonka aikana voin seurata yleisön reaktioita. Sen jälkeen valitsen tilanteeseen nähden sopivimman niistä vaihtoehdoista, joita olemme ohjelmiston suhteen laatineet. Niin yksinkertaista se on.

TREMLETT: — OLETKO MONIEN MUIDEN ESIINTYVIEN TAITEILIJOIDEN TAVOIN TAIKAUSKOINEN?

JONES: — Ennen olin, mutta en enää. Minulla oli ennen vanhaan tiikerin pää maskottina keikka-automme keulassa, mutta heitin sen pois eräänä iltana, jolloin meiltä puhkesi neljä rengasta muutaman mailin välein.

TREMLETT: — ON KUITENKIN KERROTTU, ETTÄ USKOT KUMMITUKSIIN. ONKO SEKIN PELKKÄÄ SENSAATION NÄLKÄISTEN TOIMITTAJIEN PUPPUA?

JONES: — Ei oikeastaan ole, sillä uskon tosiaankin nähneeni ihka oikean aaveen. Se tapahtui kotonani Pontypriddissä siihen aikaan, jolloin sain vain neljä puntaa (40 mk) yhden illan esiintymisestä. Olin vaimoni kanssa jo nukkumassa, kun heräsin kesken unieni yläkertaan johtavilta portailta kuuluviin askeliin. Ryntäsin katsomaan kuka siellä kulki, mutta kuun valossa näin vain maton painuvan raskaitten askelten alla. Mitään muuta en nähnyt!

— Sitten askeleet häipyivät ja jokin kolahti yläkerran vaatekomerossa niin äänekkäästi, että vaimonikin heräsi siihen. Kun yritimme mennä tutkimaan tuon kolahduksen aiheuttajaa, emme saaneet sähkövaloa syttymään, joten katsoimme viisaimmaksi palata vuoteeseemme. Aamulla sitten tarkastimme vaatekomeron oikein perin juurin, mutta emme löytäneet sieltä mitään epätavallista . . . Siksi minä uskon aaveisiin.

TREMLETT: — USKOTKO MYÖS UFOIHIN?

JONES: — En ole nähnyt koskaan itse sellaista, joten minun on vaikea ottaa kantaa siihen asiaan. Tuntuu kuitenkin hölmöltä ajatella, että koko mittaamattomassa maailmankaikkeudessa vain täällä maapallolla olisi elämää. Kyllä jonkinlaisia järkeviä olentoja täytyy löytyä toki muualtakin. On kokonaan toinen kysymys, ovatko tällaiset olennot käyneet mahdollisesti myös täällä maan päällä.

TREMLETT: — ENTÄPÄ USKOTKO JUMALAN OLEMASSAOLOON?

JONES: — Kyllä, omalla karulla tavallani. Minun nähdäkseni kaikella elämällä ja kaikilla tapahtumilla on jokin tarkoitus. Uskomatta Jumalan olemassaoloon minun olisi vaikea ymmärtää, miksi minun kohdallani kaikki on tänään niin hyvin kuin on.

Ei ole helppoa Ryan O'Nealilla! Maailmanmenestys eli Love Story on sekoittanut miehen yksityiselämän. Nyt hän puuhailee eroa toisesta vaimostaan ja miettii kolmatta. Rauhaton, onneton ja rikas on Ryan nykyään. Kuka sanoikaan, että raha ei tuo onnea. Joka tapauksessa vain SUURI RAHA eli 100 000 markkaa saa Ryanin pistämään nenänsä Suomeen ensi juhannukse-

na. Summako suuri? Hyvässä lykyssä Ryan joutuisi maksamaan veroa siitäkin 90 % ja useimmat Hollywoodin tähdethän kuolevat rutiköyhinä verorästeihin . . . Juhannukseen on vielä aikaa, mutta pahalta näyttää . . . Kuka maksaa? Vai maksaako kukaan?

RYAN ÓNEAL: MAKSAKAA 100.000:- NIIN TULEN SUOMEEN!

Ryan O'Neal käväisi Suomessa pikavisiitillä kesällä 1970. Kun hänen silloinen palkkionsa vuoti julkisuuteen sitä pidettiin melkeinpä utopistisena. Palkkio jonka hän silloin kuittasi maastamme oli 10.000 dollaria, eli noin 42000 markkaa. Tänään emme saa häntä niin halvalla, päivän pyynti on 25.000 dollaria eli 100.000 markkaa. (10 vanhaa miljoonaa.) Entä miksi hän on näin tavattoman kallis?

— Ryan on tänään eräs kuumimmista nimistä koko maailmassa, kertoo Howard Rubin, Ryanin manageri. Me amerikkalaiset olemme tottuneet takomaan silloin kun rauta on kuumaa, nyt se on tulikuumaa ja me taomme rahaa sen kun kerkiämme.

Mutta tehän olette nähneet maamme resurssit, show-busineksen puitteissa. Me emme pysty koskaan maksamaan moisia summia, miksi sitten pyydätte niitä?

— Kuten jo mainitsin kaikki on kiinni rahasta ja jälleen rahasta, me emme ole mikään hyväntekeväisyyslaitos. Kun teemme hyväntekeväisyyttä, ei siinä kukaan ansaitse mitään ja rahat menevät johonkin hyvään tarkoitukseen.

Entä jos Suomen Punainen Risti kutsuisi Ryanin Suomeen, voisiko hän silloin tulla halvemmalla tai peräti ilmaiseksi?

— Ryan tulisi ilman mitään palkkiota, sehän on selvä. Tosin silloin me määräisimme ajan ja esiintymisen laadun.

— Olisiko Ryan itse kiinnostunut Suomen vierailusta?

— Mitä hän on antanut minun ymmärtää, niin kyllä hänellä kiinnostusta asiaan riittäisi. Harvoin meillä on ollut niin hauskaa kuin viimeksi Suomessa ollessamme. Olihan totuuden nimissä muutama väärinkäsitys, mutta ne on selvitetty ja kaikki on täysin ok. Vaikka Ryan itse tahtoisi Suomeen hän ei valitettavasti voi sitä päättää itse. Hänellä on monta ihmistä ympärillään jotka päättävät näistä asioista.

Oletetaan että Benny Hermansson pystyy loihtimaan jostain tämän vaaditun palkkion, saammeko silloin nähdä Ryanin täällä ensi juhannuksena?

— Saatte varmasti nähdä, toivottavasti Benny siihen kykenee, sillä pidämme molemmat Suomea fantastisena maana ja tulisimme mielellämme uudelleen käymään.

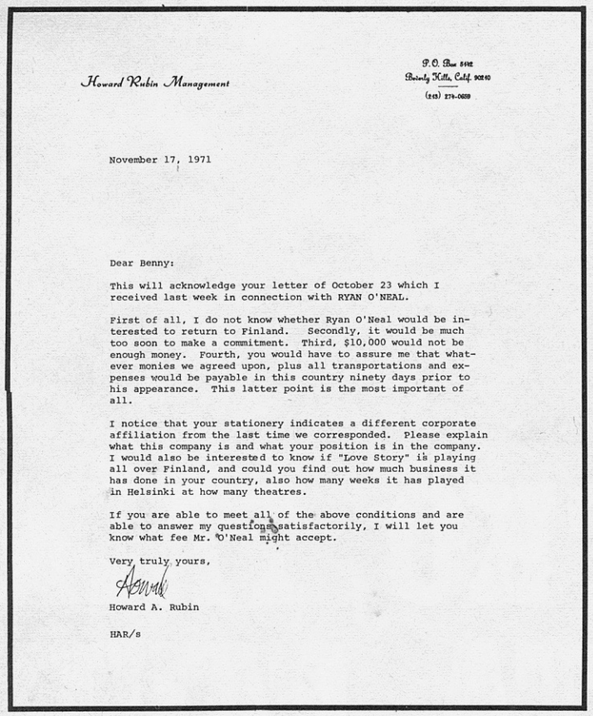

Howard Rubin Management

P.O. Box 8442
Beverly Hills, Calif. 90210
(213) 278-0020

November 17, 1971

Dear Benny:

This will acknowledge your letter of October 23 which I received last week in connection with RYAN O'NEAL.

First of all, I do not know whether Ryan O'Neal would be interested to return to Finland. Secondly, it would be much too soon to make a commitment. Third, $10,000 would not be enough money. Fourth, you would have to assure me that whatever monies we agreed upon, plus all transportations and expenses would be payable in this country ninety days prior to his appearance. This latter point is the most important of all.

I notice that your stationery indicates a different corporate affiliation from the last time we corresponded. Please explain what this company is and what your position is in the company. I would also be interested to know if "Love Story" is playing all over Finland, and could you find out how much business it has done in your country, also how many weeks it has played in Helsinki at how many theatres.

If you are able to meet all of the above conditions and are able to answer my questions satisfactorily, I will let you know what fee Mr. O'Neal might accept.

Very truly yours,

Howard A. Rubin

HAR/s

Pystyykö Benny Hermansson kaivamaan tällaisen summan jostain kolosta esille ja täyttämään Suomen tyttöjen suuren unelman todeksi?

— Tältä istumalta se tuntuu aivan mahdottomalta. Tuollainen kymmenen vanhan millin palkkio on aivan liian suuri. En usko että mikään ohjelmatoimisto pystyy sellaista palkkiota maksamaan. Suomessa on showbusiness niin pientä, että jopa tarjoamani palkkio on vaikea saada kokoon.

Olisitko muuten kyennyt tuomaan Ryanin tänne, onko kaikki vain hänen palkkiostaan kiinni?

— Joko hänen palkkiovaatimuksensa on liian suuri tai Suomi liian pieni, aivan kuten sen tahtoo ottaa. Sain kirjeen Howard Rubinilta jossa hän pyytää minua selvittämään muutamia seikkoja.

Soitin hänelle ja kysyin kuka tämän lystin kustantaja olisi, ilmoitin myös paljonko Love Story on vetänyt väkeä täällä. Kaikki oli näin pitkälle ok. Silloin hän pamautti minulle hinnan, pyysin häntä toistamaan sen pari kertaa. Yritin jopa tinkiä muutamaan otteeseen mutta ei siitä mitään hyötyä ollut. Joten tässä ollaan, jostain olisi kaivettava kymmenen vanhaa milliä ja keksiä paikat minne tulisi niin paljon yleisöä että sen saisi takaisin. Kysyin mukaan ei oltu pyydetty sellaisia ajankohtaisia popvaltteja kuin Dallapé, Saalem-seurakunnan kitarakuoro ja Ami Lovén . . .

Paikalla olleet kuvailevat »gaalaa» sekavaksi, heikkotasoiseksi ja huonosti järjestetyksi. Muutamat käyttivät huomattavasti voimakkaampia adjektiiveja, mutta luontainen kainoutemme kieltää toistamasta niitä. Onneksi sentään radion äänittäjät olivat läsnä, joten heidän välityksellään myös muut kuin nuo 1.750 harvaa ja valittua pääsivät osalliseksi kyseisestä taidenautinnosta.

Me ulkopuoliset jäimme sitä vastoin osattomiksi niistä limsapulloista, joita kaupungin isät jakoivat väliajalla hymyssä suin konserttiyleisölle. Pari iltaa aikaisemmin järjestetyssä varsinaisessa avajaiskonsertissa oli kutsuvieraille tosin juotettu oikein samppanjaa, mutta se on kokonaan toinen juttu. Olemmehan me popparit muutenkin sitä yhteiskunnan pohjasakkaa.

»Lyhyesti: on syytä olettaa, että Finlandia-talon valmistuminen on samalla uuden kevään alkusoitto, musiikkikulttuurimme innostavan nousukauden näkyvä ilmentymä . . .»

Näin kauniisti todetaan Helsingin kaupungin orkesterin Concerto-nimisessä tiedotuslehdessä. Meidän tekisi mieli lisätä siihen vielä pari sanaa:

— Ilman Cumulusta koko konsertti olisi ollut vain hyvä vitsi!

CUMULUS PELASTI FINLANDIA-TALON AVAJAISKONSERTIN!

Helsinkiläiset ovat saaneet kauan ja hartaasti odotetun Finlandia-talonsa. Lasku oli vaatimattomasti 54 miljoonaa eli 78 mk jokaista pääkaupungin asukasta kohti.

Jo heti näin alkuun näyttää kuitenkin siltä, ettei tuosta komeudesta tule olemaan järin suurta iloa popmusiikin ystäville. Miljoonia maksanut upea konserttisali on ensinnäkin aivan liian pieni, vain 1750-paikkainen, ja useiden asiantuntijoiden mielestä myös akustisesti täysi susi.

Toiseksi juhlakonsertiksi viime itsenäisyyspäivän alla järjestettyä »popgaalaa» voidaan luonnehtia suorastaan skandaaliksi. Se osoitti kaikin tavoin, että Helsingin herrat ovat nykymusan suhteen ainakin pari valovuotta jäljessä turkulaisista virkaveljistään.

Kyseisestä poppareille tarkoitetusta vihkiäiskonsertista hälistiin jo pitkin syksyä. Puhuttiin mm. sellaista, että päätähdeksi olisi kiinnitetty vaivihkaa itse Rod Stewart. Tämä herätti monissa asianharrastajissa pahaa verta, koska tilaisuuden tiedettiin olevan avoinna vain kutsuvieraille.

Myöhemmin sitten kuultiin, että ylimainostettu »pop-gaala» viedään läpi vain kotimaisin voimin. Juhlatunnelmaa luomaan pestattiin todella mainio joukko: Cumulus, Paroni Paakkunaisen Nunnu, Tasavallan Presidentti ja Helsingin kaupungin sinfoniaorkesteri! Eräät olivat katkeria sen vuoksi, että

TEKEVÄTKÖ PAINAJAISUNET KONKURSSISTA PAUL McCARTNEYN HULLUKSI?

Suosikille
Andy Gray,
Englanti.

● Beatles-yhtyeen voitonpäivistä on Paul McCartney muuttunut. Hänellä on puhtaat, vastikään lyhyeksi parturoidut hiukset. Hän hymyilee leveästi tavatessamme ja pyytää minua koettelemaan käsivartensa lihaksia. ● — Olen hankkinut nämä lihakset raskaalla työllä, hän sanoo hiven ylpeyttä äänessään, Paul on yhtäaikaa miljonääri ja maajussi! Hän asustaa useita kuukausia vuodessa yksinäisessä maatalossaan Skotlannissa vaimonsa Lindan ja kahden lapsensa kanssa. ● Mutta kaikki asiat eivät suinkaan ole kunnossa Paulin ja muiden Beatlesien kohdalla. Hän kertoo lukemattomina öinä heräävänsä likomärkänä kauhistuttavasta painajaisesta. ● — Mitään en toivo niin paljon kuin että Beatles-tarina olisi nyt kokonaan lopussa, hän sanoo.

Miljonääri-Paulilla on huolia. Vuoteen 1978 hän on yksi Beatles-yhtyeen jäsenistä, tahtoi hän sitä tai ei, sillä vasta seitsemän vuoden kuluttua sopimus päättyy. Yksikään Beatles ei saa omaan pussiinsa voittorahoja, joita virtaa levytyksistä: ne menevät suoraan Apple-yhtiön tilille. Kukin yhtyeen jäsenistä saa parisataa markkaa taskurahaa viikossa.

Tänäkin vuonna se, joka kieriskeli palkkarahoissa ei ollut John, ei George, ei Ringo, eikä Paul, vaan manageri Allen Klein, jolle maksettiin 16 miljoonaa suomenmarkkaa pikku palkkiona, kun hän on järjestänyt Beatles-yhtyeen rahaasiat. Palkkionjakotilaisuudessa ei ollut mukana yhtäkään beatlea . . .

— Kaikki rahani, jotka olen saanut yksin tekemistäni albumeista, ovat menneet suoraan Applen tilille, enkä voi saada niitä. Minusta se on mielipuolista . . .

Paul on syystäkin huolestunut. Hän yritti keplotella pimeätä rahaa itselleen suoraan niistä levytyksistään, jotka hän vastikään on tehnyt ja seurauksena oli lihava riita molempien sopimuksen tehneiden yhtiöiden kanssa.

Täällä Skotlannissa Paul on talonpoika. Hän asuu perheineen maatalossa, joka on rakennettu karkeatekoisista kivimöhkäleistä. Hän osti sen viisi vuotta sitten ja ainoa nykyajankapistus, minkä hän on taloonsa laittanut, on lämminvesiboileri. Viisi vuotta sitten, ostohetkellä, entinen omistaja keitti kuuman vetensä lieden päällä suurissa kattiloissa ja kun talon väki halusi kylpeä, asetettiin vanna keskelle keittiön lattiaa ja se kaadettiin vettä täyteen. Paul on tyytyväinen maalaiselämään, eikä vaimollakaan ole mitään valittamista, — päinvastoin.

Täällä Paul McCartney on maanviljelijä, ei tähti. Naapurit ovat näyttäneet, miten pellot kynnetään, miten 150 lammasta keritään, miten kasvatetaan vihanneksia, miten korjataan Land Rover, ainoa kulkuväline, jolla Paul pääsee huonoja, kuraisia teitä maatilalleen. Hän muuten osaa myös kengittää hevosensa.

Mutta viime aikoina Paul on joutunut olemaan aika paljon Lontoon-kodissaan. Parrattomana hän näyttää vuosia nuoremmalta. Tällä hetkellä hänellä on päämääränään:

— tehdä Lindasta tunnustettu sanoittaja ja esiintyjä

— tehdä hänen uusi yhtyeensä Wings, suosituksi

— yrittää saada nimi Beatles haudatuksi unohduksiin loppuiäksi (laillisesti hän on beatle vuoteen -78 asti)

— päästä vapaaksi Beatles-yhtyeen ja Apple-yhtiön siteistä

— etsiä totuus kysymykseen, mihin Allen Klein on pannut kaikki rahat, jotka hän on saanut hoitaakseen Beatles-yhtyeen levyjen tuottona

— selvittää välit muihin yhtyeen jäseniin ja hoitaa kaikkien neljän yhteiset raha-asiat kuntoon

— yrittää selvittää itselleen, että hän on Paul McCartney, eikä kuolleen yhtyeen ja vihaamansa yhtiön orja.

Paul pelkää tulevaisuutta. Hän kertoo minulle siitä ja hänen sanoissaan on pelkoa siitä, että heidän suunnattoman suosionsa ja tähtitieteellisten tulojensa summa on nyt, tilityshetkenä, nolla, ei yhtään mitään.

Hänen suurin pelkonsa on Allen Klein. Paul ei koskaan halunnut Allenia Beatles-yhtyeen manageriksi, mutta kaikki kolme muuta äänestivät tämän amerikkalaisen liikemiehen tähän vaativaan virkaan. Paulin ehdokas oli hänen lankonsa tuomari John Eastman, mutta hän hävisi ehdokkaineen vaalin ja siitä lähtien hän on yrittänyt irtaantua Beatles-yhtyeestä.

Hänen rahansa ovat kiinni yhtiössä, koska Beatles-yhtye on nimellisesti olemassa. Ja ne toiset seitsemän vuotta, jotka Paulin on vielä oltava sopimuksen mukaan Apple-yhtiössä, vievät häneltä jokaikisen pennin Applen tilille.

— Siitä huolimatta, että olen kaksi viimeistä albumiani levyttänyt itse, ilman muiden apua, joudun antamaan kaikki rahat Applelle. Koko juttu on todella mielipuolinen.

Hänen viimeinen yrityksensä oli pitää uuden albumin tulot itsellään ja yhtyeellään, Wingsillä, mutta se epäonnistui.

— Pyysin heitä jättämään nimeni kokonaan pois, mutta se ei auttanut yhtään asiaa. Rahoja en saanut. Niin — vaikka ansaitsen miljoonia ja biljoonia, olen edelleen rahaton.

Eniten Paulia kiusaa, että manageri Klein kokoaa itselleen suunnattomia omaisuuksia palkkioina siitä että hän hoitelee yhteen asioita ja he, jotka todella tekevät työn, eivät saa mitään.

Vaimo Linda on tietysti sopimuksen ulkopuolella ja hän saa vapaasti sanoittaa ja säveltää, mutta pahat kielet kertovat, että hän on täysin taitamaton tällä alalla: Paul tekee lukuisia töitä myös hänen nimiinsä.

Allen Klein haluaisi Beatlesien yhdistyvän uudelleen. Viimeksi hän toivoi, että muut jäsenet olisivat esiintyneet yhdessä George Harrisonin kanssa New Yorkissa Bangla Deshin hyväksi järjestetyssä konsertissa. Paul sanoo: — Muuten minulla ei olisi asiaa vastaan mitään, mutta koska se on kirotun Kleinin toivomus, en noudata sitä. Konsertin jälkeen Klein pani liikkeelle huhun, etten tullut esiintymään, koska en pidä pakistanilaisista. Se ei ole totta.

Paul kaipaa Beatles-aikoja. Hän oli aina innokas esiintyjä ja mielellään jutteli ihmisten kanssa. — Minulla on tarve soittaa. Siitä on neljä vuotta, kun viimeksi olimme yhdessä. Kaipaan sitä aikaa. Tämä on myös syy siihen, että olen perustanut uuden yhtyeen. Haluan soittaa: en ole kiinnostunut enkä välitä valtavasta ilmoittelusta ja mainonnasta ennen konserttia.

Kysyn Paulilta, haluaisiko hän paeta seuraaviksi seitsemäksi vuodeksi kokonaan maataloonsa. Hän sanoo, että hänelle työnteko on tärkeintä. — Olen vain silloin onnellinen, kun saan tehdä työtä.

Hän on vastikään perustanut Lontooseen Soho Squarelle toimiston, jossa amerikkalaistyttö Shelley Turner hoitaa Paulin ja Lindan asioita, sopii haastattelut ja tapaamiset.

Muutama viikko sitten Paul oli järjestänyt tuhannelle ihmiselle iloiset karkelot keskelle Lontoota suureen juhlasaliin. Esiintyjinä oli tietysti Paul yhtyeineen. Hipat olivat onnistuneet. Tanssimme itsemme väsyksiin. Uskon, että kaikilla kutsutuilla oli hauskaa.

Wings-yhtyeen rummuissa on Danny Seiwell. Paul kertoo, miten hän valitsi Dannyn: — Vuokrasin tunnikaisen kellarihuoneen ja panin ilmoituksen lehteen. Tiedätkö, miten heidän kykynsä mitattiin? Heidän oli käsiteltävä taitavasti Mikkihiirirumpuja, sellaisia lastenrumpuja. Osa hakijoista nähtyään rummut tuhahti ja marssi ulos, Danny istuutui ja sai leikkirummut todella elämään!

Danny Laine, entinen Moody Bluesin jäsen, tuli ilomielin Paulin yhtyeeseen.

Ja tietenkin Linda, josta Paul haluaa tehdä yhtä kuuluisan kuin kollega John on tehnyt Onostaan. Linda on myös ensiluokan valokuvaaja.

Paul toivoo, että Wings-yhtyeen ensimmäinen single ilmestyisi Uuden Vuoden paikkeilla. Erotessamme hän totesi kuivasti, että painajaiset loppuisivat, kunhan hän pääsisi irti Beatles-yhtyeen ja Apple-yhtiön kahleista.

— Heräisin mielelläni kerrankin hyvin levänneenä ja tyytyväisenä. Painajaisten ajan on pian loputtava. Kauan en enää kestä.

POTKITUN PÄÄTARKOITUS:

MARKKU ARO KURITUSHUONEESEEN!

MARKKU ARO: EN OLE PAHOINPITELIJÄTYYPPIÄ!

TEKSTI: ISTO LYSMÄ

■ Markku Aro, 21, potkaisi itsensä kuuluisaksi viime keskikesänä Koivun lavalla Kemin lähellä.

■ Tuosta potkusta, joka osui häiriöntekijän poskipäähän, alkoi oikeusprosessi.

■ Se jatkuu tänäänkin...

■ Eikö laulaja saa puolustaa omaisuuttaan laulaessaan lavalla? Onko hän lainsuojaton, jota kaikki kyläpellet saavat käsitellä oikkujensa mukaan.

■ Miten on, Markku Aro?

Markku Arolla on tuhansia keinoja ja paljon taitoa saada osakseen julkisuutta.

Toisilla ihmisillä julkisuuden kaipuu on valtava: pitää päästä kylän kavereiden suosioon tai kaupungin puhutuimmaksi henkilöksi. Se on hunajaa sellaisen ihmisen sielulle, joka muutoin ei menesty elämässään.

Markku Aro potkaisi viime kesänä keikalla Koivun lavalla liian lähelle kiilannutta henkilöä. Potkittu murtaa suuta ja vääntää päätä edelleenkin.

Tuntuu kuin hän olisi se osapuoli, joka haluaa vain mainetta. Tulla jonkun kylämäisen yhteiskunnan puhutuimmaksi henkilöksi.

Koska Markku Aron omaisuutensa puolustuspotkua halutaan nautiskellen vain pitkittää.

Eräillä maailmankuva on pieni. Koivun lavan kokoinen!

Olen nähnyt kuinka mustalainen pisti toista puukolla vatsaan. Päästyään sairaalasta puukotettu ryntäsi sairaalaan. Jokainen odotti nyt näkevänsä todellisen korsikkalaisen koston.

Vaan ei. Puukotettu käveli mustalaisen luo, löi reilusti kättä. Yhdessä mentiin paukulle. Asia oli sillä selvä. Siinä oli jotain reilua koivumaisen raikasta suomalaista luonnetta.

HÄNELLE YRITETTIIN PUHUA PALJON JÄRKEÄ

Mitä haluat sanoa, Markku Aro?

— Mitä lainsuojattomia me pop-väki oikein olemme? Jokainen haluaa puolustaa omaisuuttaan. Minun omaisuuteni on ääneni. Samoin omaisuuttani ovat lauluvehkeet, joiden yhteisarvo on yli 20.000 markkaa.

— Enkö saisi puolustaa omaisuuttani?

— Pitääkö minun vain rauhallisena katsoa päältä, kun joku kylän isoa poikaa leikkivä haluaa rikkoa vahvistinkaappejani ja muita instrumenttejani.

Siinä on tosiaan yksi mahdollisuus. Anna toisen rauhassa hajoittaa mitä haluaa. Laula laulusi. Kerää sen jälkeen rauhassa pari todistajaa, jotka myöhemmin aivan rauhallisesti oikeudessa todistavat kuinka se ja se rikkoi sitä ja sitä.

— Eihän siinä ole mitään järkeä. Entä jos rikkoja on varaton tai syyntakeeton? En silloin voi missään tapauksessa vaatia omaani. Kuka silloin korvaisi minulle 20.000 markkaa? Hulinoitsijalta ei näitä todistuksia voi hulinan aikana kerätä.

— Ainoa mahdollisuus on puolustaa omaisuuttaan. Tietenkin tietyissä puitteissa! Enkä Koivun lavalla suinkaan ylittänyt niitä.

Sinun olisi Markku hyvä pitänyt sanoa instrumenttien rikkojalle, että älä nyt hyvä veli . . . olisitko kiltti ja siirtyisit repimästä piuhoja, kovaääniskaappeja ja mikrofoninjohtoja muualle . . . ole, please, niin kiltti . . .

— Jos olisin puhunut tuohon sävyyn Koivun lavalla hurjalle pojalle, silloin hän vasta suuttunut olisi. Hän olisi käsittänyt kiltit pyynnöt varmasti halvallapanoksi tai jos olisi käynyt enemmän kuin keskikoulun: parodiaksi.

— Keikka alkoi rauhallisesti. Jostain kaukaa lensi pullo ja hipaisi kitaristi Attila Bergeriä. Minä aloitin laulun. Silloin siirtyi nuoriherra lavan vierelle. Ei hän puhunut mitään. Alkoi tyynesti järjestelmällisen kiusanteon. Siis harkittua!

— Veteli johtoja, jotka ovat nykyisen pop-bändin verisuonia. Sähköstä se show elää. Niissä johdoissa kulkee orkesterin elämä.

— En olisi välittänyt, jos tuo poika olisi kiskonut kengännauhojani. Magnetofoninkäyttäjä Juhani Soini juoksi magnetofonin ja häiritsijän väliä yrittäen saada häntä rauhoittumaan. Turhaan! Koko ohjelma meni täysin pieleen, koska nauha-ajoituksen pitää synkata minun esiintymisen kanssa.

— Nuoriherra Keskimaula — tai joku senniminen pilasi koko shown. Kukaan orkesterini jäsenistä ja muista paikallaolleista ei voi väittää, ettemmekö olisi useaan, useaan kertaan kehottaneet Keskimaulaa poistumaan.

— Häneen ei tehonnut jostain syystä järkipuhe. Minulta oli mennyt jo esiintyminen pieleen ja show pilalle. Nyt olivat pelissä 20.000 markan laitteet. Katsoin parhaaksi siirtyä tarkoin harkittuun ja rajattuun omaisuuden puolustamiseen!

— Tarkoin harkiten potkaisin häiritsijää poskipäähän. Se oli tosiaan enemmän työntö kuin potku. Mikä parasta: Keskimaula käveli sen jälkeen pois. Ei hän pyörtynyt. Ei kiljunut tuskasta. Poistui rauhallisesti. Seuraavan kerran kuulin miehestä vasta kun Kemin nimismiespiiristä tuotiin minulle haaste. Ensimmäinen oikeuskäsittely oli marraskuussa: syyttäjä pyysi lykkäystä.

Yleensä pienen pojan takana on aina suuri isä. Näin voi olla nytkin, sillä en usko tavallista pohjois-suomalaista reilua nuorta miestä näin pikkusieluiseksi, että haastaa juttuani oikeuteen. Häiritsijä kävi sairaalassa. Saahan sairaalaan mennä kuka tahansa, mutta se kuulostaa niin pahalta: joutui sairaalaan potkuni jälkeen. Sekä latinalaiset sanat.

VAKUUTUS EI KORVAA VAHINKOJA LAVALLA

— Laulaja tuntee itsensä suojattomaksi kaikenmaailman kyläoikuttelijoita kohtaan. Onko järjestysmiehillä minkäänlaista vastuuta? He etsivät pulloja tanssilavan pusikoista, mutta eivät pane tikkua ristiin turvatakseen laulajan henkilökohtaista koskemattomuutta tai omaisuutta. Poliisi yleensä on jossain syrjässä tai järjestysmiesten kanssa kahvilla, sillä pienellä paikkakunnalla kaikki tuntevat toisensa.

— Ihmeellistä, että vakuutus ei korvaa tällaisia tapauksia. Matkan aikana tapahtuneet vahingot instrumenteille korvataan. Samoin varastoinnin aikana tapahtuneet vahingonteot.

— Itse soiton aikana — kuten määritteen vakuutusteksti kuuluu — tapahtuneita vahinkoja ei korvata. Kuka tahansa kala voi tulla ja panna hyrskyn myrskyn. Kiinni ei saa käydä, sillä muuten tapahtuu kuten minulle nyt tapahtui. Täytyy tyynenä katsoa, kun tuhannet ja jälleen tuhannet markat katoavat. Vakuutusyhtiöistä ei saa penniäkään. Yleensä matkan aikana tapahtuneet vahingot huomaa vasta kun pelit ja vehkeet on viritetty. Kuka sen todistaa, että vahinko on tapahtunut matkan aikana? Yksinkertaisesti: emme saa tehdä mitään, kun kylän kova poika haluaa ystävilleen näyttää kuinka täällä käsitellään liian paljon itsestään luulevaa pop-laulajaa.

TURHAA JULKISUUTTA ON TULLUT PALJON

— Jupakasta on tullut julkisuutta. Ja ketä se hyödyttää. Ei ainakaan minua! Mutta jonkun sielua sen täytyi imarrella. Tuntuu että pääidea olisi: Markku Aro kiven sisään maksoi mitä maksoi.

Voihan se olla niinkin. Me emme olleet paikalla. Mutta olemme haastatelleet useita, jotka olivat. Yleishenki pienessä kylässä keski-ikäisten kohdalla on: nyt sieltä etelästä saapuu sellainen pitkätukkajengi. Tämä on yleissävy kotona, mistä lapset lähtevät lavalla seuraamaan ihailemaansa pop-laulajaa. Alkuasetelmalla on nuori ikäänkuin provosoitu laulajaa vastaan. Vaikka laulajan laulusta ei pitäisikään, ei sitä silti tarvitse näyttää. Huutaa saa ja buuata. Se oikeus saadaan kun ostetaan pääsylippu.

Tytöt ovat aivan ok. Mutta ne kylän pojat. Jos kylän keskusjengi ei pidä artistista, voi vähän rikkoa artistin omaisuutta. Koska kyllä se isi sitten minua puolustaa!

Vai mitä?

★suosikki filmit★

Jussi Heinlahti

kuusi pistettä: paras
nolla pistettä: ei minkään arvoinen
loput siltä väliltä

RAKAS SYDÄN

ohjaus:
Luis Malle
pääosissa:
Lea Massari,
Benoit Ferreux,
Daniel Gelin

Voisi sanoa, että lukuisista muista ranskalaisista elokuvista ja elokuvan tekijöistä poiketen ovat Luis Malle ja hänen elokuvansa suhteellisen tuntemattomia suomalaiselle elokuvayleisölle. Televisio- ja kaupallisista teatteriesityksistä tulevat pinnalta mieleen vain elokuvat HISSILLÄ MESTAUSLAVALLE ja ZAZIE — PARIISIN PÄIVIÄ. Edellinen oli taitavasti kokoonpantu thrilleri ja jälkimmäinen iloluontoinen, mutta mitäänsanomaton komedia. Tältä pohjalta RAKAS SYDÄN nousee epäilemättä edellisten yläpuolelle. Se on älyllinen kertomus, oikeammin komedia, jossa pelataan perheidyllin vastakohdilla, poikkeavilla rakkaussuhteilla ja epäsovinnaisuuksilla; sanalla sanoen yllätyksillä, jotka eivät tunne tavanomaisuuksia.

Elokuvan lähtökohtana on 1950-luvun puolivälin ranskalainen pikkukaupunkimiljöö. Alussa viitataan Ranskan siirtomaavallan kukistumiseen Vietnamissa. Elokuvan päähenkilö, nuori 12-vuotias poika kerää tovereittensa kanssa rahaa Vietnamissa haavoittuneille ranskalaissotilaille. Siirtomaasodan »oikeutukseen» tai epäoikeutukseen ei elokuva ota todellista kantaa. Teema katoaa hetkeä myöhemmin lopullisesti kankaalta. Asia kuitataan lyhyesti irvokkuudella, Vietnam esitetään ajankohtaisuutensa varjolla petollisesti kiinnostuksen mainosjulisteena, todellisuus muodostuu unelman höysteeksi. Varakkaan kotitalon portti sulkeutuu, prologi Vietnamista päättyy ja paluu ahtaaseen, tavanomaisuuksien pikkukaupunkimiljööseen on kitkaton. Komedia käynnistyy. Nuoren keskushenkilön perhe, gynekologi-isä, tämän kaunis tyttömäinen vaimo ja kaksi snobia veljeä toistavat vuorollaan jayhdessä yllätyksiä, joita kaikkia verhoaa omituisuus ja lopulta epäsovinnaisuus. Elokuvassa ovat vastakkain tavanomaisuuksien miljöö ja tuo epäsovinnaisuuksia viljelevä perheympäristö siis lyhyesti tavattomuuksien interiööri. RAKAS SYDÄN ei rakennu täsmällisen juonen pohjalle, vaan pikemminkin toisiaan seuraavien tapahtumien varaan. Itseasiassa sen muoto on tyypillinen jo komedian alkuajoilta peräisin oleva perusrakenne. Tämä ei tee Mallen elokuvasta huonoa komediaa, vaan oikeammin juuri onnistuneen. Komedian perusasetelma on aina kaavamainen, mutta sen lopputulos sitävastoin kaavan peilikuva, josta heijastuu odottamattomia yllätyksiä.

★★★★

SOKEA KAUHU

ohjaus:
Richard Fleischer
pääosissa:
Mia Farrow,
Robin Bailey,
Dorothy Alison

Richard Fleischer on eittämättä keskitason amerikkalainen elokuvantekijä. Hän ei milloinkaan ole onnistunut erityisen hyvin eikä toisaalta myöskään ole mainittavammin kaupallisesti epäonnistunut. Hänen viimeisin Suomeen tuotu elokuvansa SOKEA KAUHU ei tee edelliseen pienintäkään poikkeusta. SOKEA KAUHU on keskitasoinen elokuva, jossa niin hyvät kuin huonot puolet ovat esillä.

Elokuvan tapahtumat keskittyvät sokean päähenkilön Sarahin — Mia Farrow — ympärille. Hän muuttaa varakkaan sukulaisperheen luokse kaupungin ulkopuolelle. Perheidyllin näennäinen rauha on rikkoutumaton. Tilanne kääntyy kuitenkin päälaelleen kun tuntematon — kuvassa näkyvät vain kiiltävät saappaat — murhaaja tekee selvää perheestä. Kuten saatoitte arvata ei elokuvan keskushenkilö ollut murhahetkellä talossa. Hetkeä verityötä myöhemmin sokea Sarah saapuu ja harhailee pahaa aavistamatta murhattujen lomitse omaan huoneeseensa. Kuluu runsas vuorokausi ennenkuin tapahtumat alkavat selvitä. SOKEA KAUHU keskittää tapahtumansa tämän kuvaillun kahden vuorokauden ajalle.

Richard Fleischerin elokuva on monessa mielessä varsin onnistunut jännityskertomus, ei thrilleriä parhaimmillaan, mutta jännimmillään. Sokea Sarah yksin suuressa talossa murhatun perheen keskellä antaa elokuvan alkuasetelmalle mielenkiintoisia mahdollisuuksia, joita ei onnistuta yrityksistä huolimatta kuromaan taitavaksi thrilleriksi; sanoisinko ankarasti ei TV:n YÖJUTTUA tehokkaammin. Onnistunut thrilleri voitaisiin ehkä määritellä alueelle, joka on joko hyvin lähellä tai hyvin kaukana todellisuudesta. Elokuvassa SOKEA KAUHU murhan motivointi tapahtuu huitaisten. Syyksi selitetään väkivaltaelokuvia ja kieroutuneita seksuaalitunteita. On selvää, etteivät todelliset syyt löydy tältä tasolta, vaan epäoikeudenmukaisesta yhteiskunnasta, jonka heijasteita elokuvan murhamotiivit tietenkin lopulta ovat. Epäolennaisten syy-yhteyksien korostaminen sijoittaa SOKEAN KAUHUN eittämättä todellisuuden tulkinnan keskimaastoon. Se tekee elokuvasta irrallisen jännärin, joka ei yllä hyvän thrillerin älylliselle tasolle. Kuten sanottu SOKEA KAUHU on keskitason elokuva, joka lopulta on osoitus matalasta tasosta; jännityksestä jännityksen vuoksi.

★★

ISKU SYDÄMEEN

ohjaus: Claude Chabrol
pääosissa:
Stephane Audran,
Jean-Pierre Cassel

Rautaa on tapana takoa tulisesti kuumimmillaan. Tämä naiivi mutta varsin sattuva hokema on osuva niin Chabrolin nykyisen elokuvanteon kuin hänen filmiensä suomalaisten maahantuojien kohdalla. Chabrolin elokuvat tuovat voitokkaasti takaisin omansa, tappiota tuskin tulee. Elokuva toisensa jälkeen syntyy lähes samasta aihepiiristä rikos- ja thrillerielokuvan ympäriltä; TEURASTAJA, VIERAS YÖSTÄ, TÄMÄN MIEHEN ON KUOLTAVA ja lopulta ISKU SYDÄMEEN tuntuu tutulta sarjalta. Ei yksin sen vuoksi, että ne kaikki ovat Chabrolin elokuvia ja että niissä kaikissa on pääosa hänen vaimollaan Stephane Audranilla, vaan siksi, että sama kerronnan perusasetelma toistuu jokaisessa elokuvassa.

ISKU SYDÄMEEN kertoo avioliitossaan umpikujaan ajautuneesta parista. Hermonsa menettäneen aviomiehen varakkaat vanhemmat koettavat saada parin lapsen holhoukseensa. Aviovaimo on osoitettava kykenemättömäksi ja sopimattomaksi huolehtimaan lapsesta. Asetelma on näin selvä. Kaiken tekee hankalaksi kuitenkin se, että nainen elää kuin enkeli. Näin laittomat keinot astuvat laillisten edelle ja rikos- tai thrilleritarina on valmis.

ISKU SYDÄMEEN on monessa mielessä valmis ja täysipainoinen elokuvakokonaisuus. Chabrolin kiistämätön lahjakkuus omalla alueellaan on myös tämän elokuvan kohdalla perusteltavissa. Toisaalta on toki selvää, että kiivaassa tahdissa syntyneet uudet elokuvat ovat katkaisseet hänen töistään terävimmän kärjen. Ei niinkään edellisten kuin viimeisen eli iskun sydämeen kohdalla.

★★★

MIES JA ASE

ohjaus: Peter Fonda

pääosissa: Peter Fonda, Warren Oates, Verna Bloom, Robert Pratt, Severn Darden

Kuten tiedämme ovat elokuvien päivälehti-ilmoitukset pelkkiä mainoksia, tarkemmin sanottuna houkuttimia, joilla väkivallan ja seksin tuntein kehotetaan ihmisiä elokuvateattereihin. Suhteeton liioittelu ja valheet ovat elokuva- kuten useimmiten muunkin mainonnan tunnuspiirteitä. Jos esimerkiksi parissa elokuvan kohtauksessa käyskentelee nainen ilkosillaan, ehättää mainostaja heti liittämään tuon kuvan mainokseensa. Tai toisaalta jos puolentoista tunnin mittaisessa elokuvassa on viisi minuuttia pyssyjen »puhetta», niin tottahan toki silloin on »aihetta» sanoin tai kuvin kertoa mainoksessa laukausten vaihdosta. Poikkeuksen sanotaan usein vahvistavan säännön, näin siirrymme Peter Fondan esikoiselokuvaan MIES JA ASE.

Mainos sanoo: »Peter Fondan erilainen, kaunis lännenelokuva ystävyydestä». Ja mainos näyttää kuvan päähenkilön — Peter Fonda — kapeista parrakkaista kasvoista. On todettava, että mainos vastaa näin hämmästyttävästi itseään elokuvaa. Muuan pääkaupunkilainen arvostelija on todennut elokuvan nimestä, että miestä on yllinkyllin mutta asetta saa turhaan odottaa. Oudosta nimestä huolimatta »houkutin» vaikuttaa siis jopa rehelliseltä. MIES JA ASE on erilainen lännenelokuva, jonka länsi ei ole villi ja ruudinsavuinen. Se on kertomus kahden »ratsastajan» vuosia kestäneestä ystävyydestä, joka on vähitellen päättymässä. Huonosti satulassa nukutut yöt ovat vaihtumassa kodin kotoisaan aviovuoteeseen. Idyllinen harmonia ei kuitenkaan tule pysyäkseen. Menneisyys tuo tullessaan turhaan odotetun aseen ja loppu kääntyy päälaelleen, ei kuitenkaan toivottomaksi, mutta sanoisinko erilaiseksi.

Erilaisuuden uskotaan olevan usein valttia. Tähän Peter Fonda on ilmeisesti pyrkinyt esikoistyössään. Kuvauksen makeilevat erikoisuudet, musiikin tyylikkäät blueskuviot, tapahtumien hidas eteneminen ja verkkaisten puheenvuorojen teennäinen »elämänfilosofia» ovat Fondan elokuvan keskeiset elementit, joilla MIES JA ASE vakuuttaa erilaisuuttaan. Lopputulos eli elokuvan kokonaisuus jää näin yksittäisten osien varaan ja epäonnistuu. MIES JA ASE ei tarjoa mitään uutta. Kaikki mikä tuntuu vastasyntyneeltä on lopulta vain näennäistä. Sen erilaisuus — jota ei voida kiistää — on alusta loppuun vanhan variointia.

★★

RAKKAUDEN NOVIISIT

ohjaus:
Guy Casaril
pääosissa:
Brigitte Bardot,
Annie Girardot

Eräs ranskalaisen elokuvan tunnetuimmista edustajista FrancoisTruffautkirjoittiBB:stä aikoinaanseuraavasti: »Ilahtuisin kovasti, jos jotkin Brigitte Bardot'n vuorosanoista repisivät korvia, jos jotkin korostukset olisivat karkeita, jos sävyn yhtenäisyys tuhoutuisi ja teoksen homogeenisuus kävisi kyseenalaiseksi. Silloin hänen elokuvansa soisi minulle yltä kyllin tarjoamalla edes yllätyksiä; aika-ajoin edes sekunnin mittaiselta totuutta.» Nämä sanat ovat kuva kymmenen vuoden takaisesta BB:stä, mutta mikä oireellista ne sopivat täsmälleen myös nykyisyyteen ja BB:n uusimpaan elokuvaan RAKKAUDEN NOVIISIT.

Elokuvan juoni ja tapahtumat eivät kestä kertomista. Näin ei suinkaan siksi, että ne olisivat liian häveliästä paljastettaviksi, vaan sen vuoksi, että vähäverisyys riittää kerrakseen, jos elokuvan on jaksanut loppuun asti tuijottaa kankaalta. Juonesta muita enemmän kiinnostuneille riittänevät seuraavat pari sanaa; nunnasta ilotytöksi ja päinvastoin. Sanomattakin on selvää, etteivät NOVIISIT punniten parane eivätkä katsomalla karaistu.

REIJO PAUKKU SUOSIKIN EDUSTAJANA NEW YORKISSA

RIENAAKO JESUS CHRIST -MUSIKAALI VAPAHTAJAA?

Kaikella kunnioituksella. Tuskin vanha hilpeä »Hairikaan» säväytti meikäläistä sillä tapaa kuin ensitutustuminen Jeesukseen näyttämöllä. Huolimatta siitä, että tunsin tarinan ja musiikin jo vuoden takaa. Tietenkin yritin olla »kylmä» ja todeta, että kas tuossa käytetään taas vanhaa yleisönkosiskelutemppua n:o 362, mutta eipä aikaakaan, kun taas löin tahtia jalallani amerikkalaisen kukkahattueukkolauman kanssa. Nimittäin päivämatinea jota olin katsomassa oli ilmeisesti myyty Texasin kristilliselle naisyhdistykselle. Onneksi sain tilaisuuden toiseen katsomiseen myöhemmin.

Amerikkalainen yleisö käyttäytyy teatterissa kuin hevoskilpailuissa: saliin tullaan päällysvaatteet, kassit, eväät, cocacolat, perunahiutaleet ja kaiossit mukana, ja meteli tuskin vaimenee alkusoiton aikana. Lisäksi heillä on kumma tapa seistä salissa istumapaikkansa kohdalla väliajalla ja pitää helvetillistä meteliä.

Esimakua siitä, mitä tuleman piti sai kun yritti tunkeutua kadun täyttävän ihmismassan läpi kunnianarvoisaan Mark Hellinger Teatteriin, joka näitä taivaisia vieraita näytti. Joukossa oli paljon mielenosoittajia ja lahkolaisia, jotka jakoivat lentolehtisiä ja monisteita, joissa tuomittiin musicalin esittäminen »Jeesuksen rienaamisena». Sanoisin omana mielipiteenäni, että sitten Lutteruksen Martin ei uskonnollisella rintamalla ole tapahtunut mitään uutta, epäilyksettä nimenomaan Amerikassa »Jeesus Kristus Supertähti» tulee nostamaan uuden »Kristuskansan», joka oikeastaan onkin jo muodostunut, mutta ei vielä saavuttanut sellaista laajuutta kuin hippiliike parhaina päivinään.

Mennäkseni esitykseen se oli yllättävän sympaattinen huolimatta muutamista visuaalisista vipsahduksista jotka kuitenkin tyydyttävät amerikkalaista makua: esimerkkinä Kristus viisi metriä pitkässä kultabrokadiviitassa.

Juudaksen epäkiitollinen rooli oli uskottu Broadwayn »Hairista» tutun tumman pojan Ben Vereenin hartioille. Oikeastaan Juudas on hallitseva hahmo koko esityksessä, musikaalin nimenä voisikin olla »Judas Iscariot». Tuskin kukaan muu kuin värillinen laulaja osaa tulkita Juudaksen riipaisevat laulut sillä tunteella ja tekniikalla, kuten Benin suorituksestakin saattoi havaita. Miinuksena kuitenkin pidin muutamaa kohtausta, joissa Juudas muistutti kaatumatautista kierien ja sätkytellen syljen valuessa kasvoille. Kai sekin jonkun mielestä palveli tarkoitusta ja antoi mielikuvan tunnontuskien riivaamasta petturista, mutta ei hyvässä suorituksessa turhia sätkyttelyitä tarvita.

Päätähdet Juudas (Ben Vereen), Jeesus (Jeff Fenholt), ja Neitsyt Maria (Yvonne Elliman).

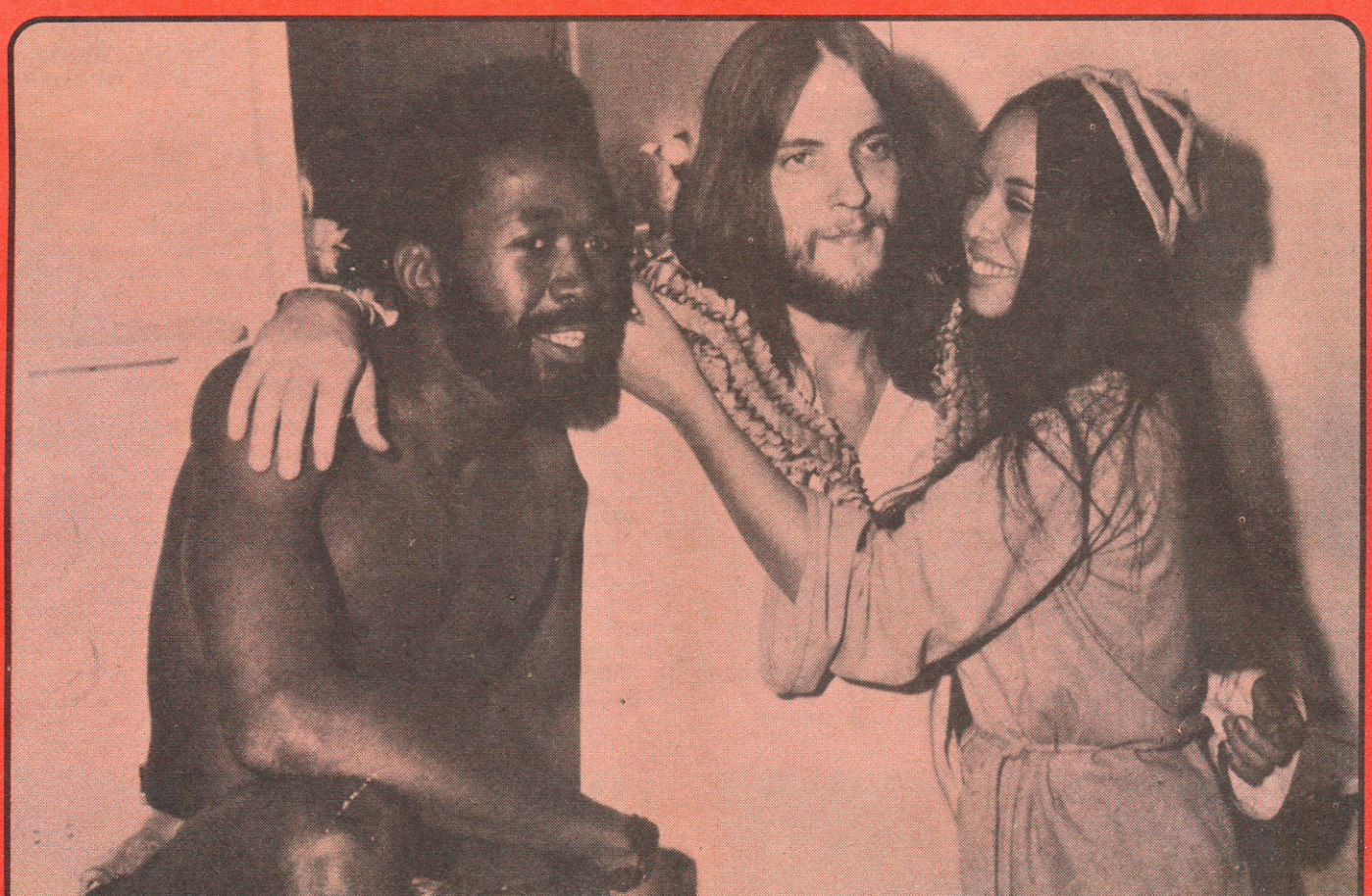

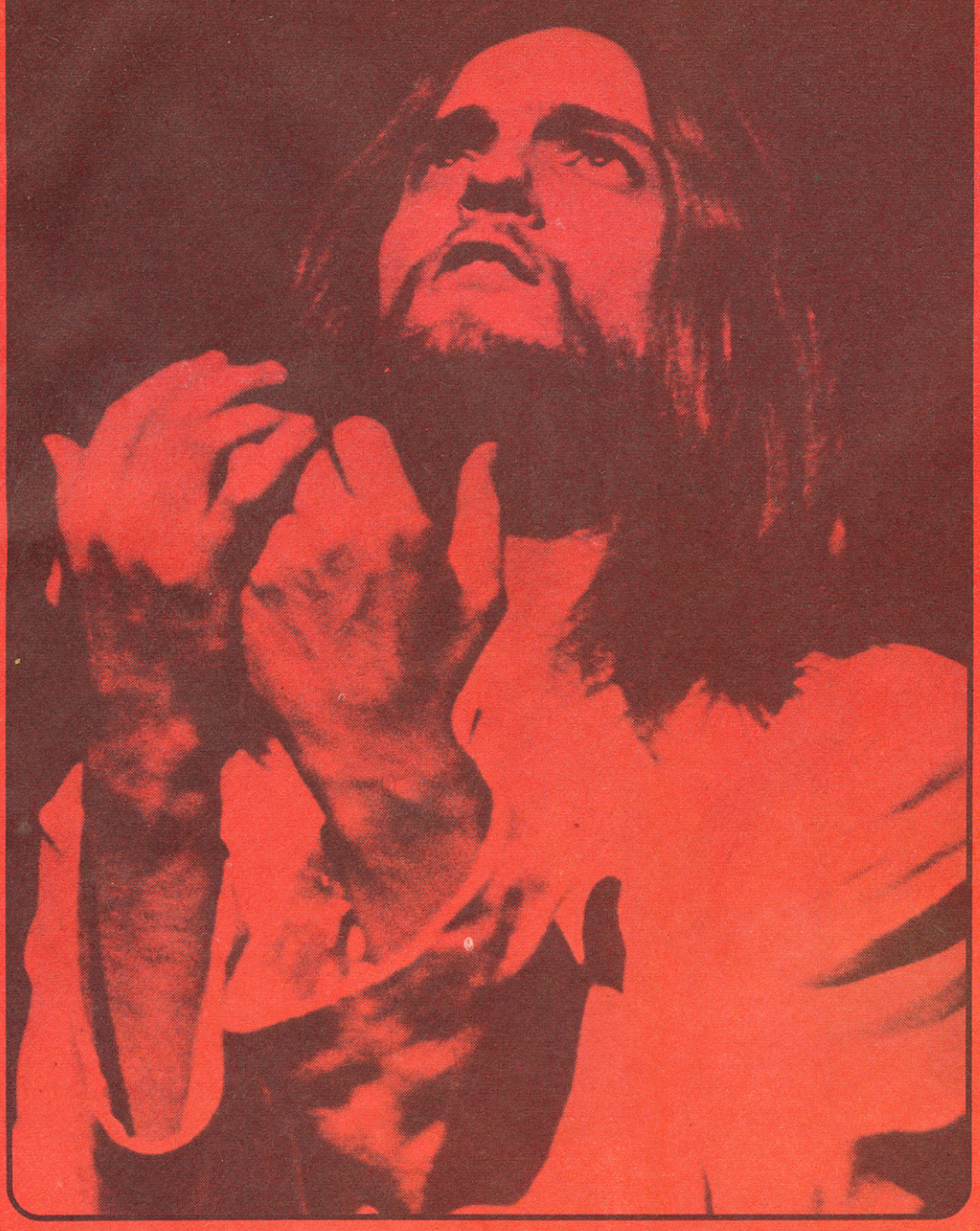

Jesus Christ Superstarin ensi-ilta oli Broadwaylla Mark Hellinger Teatterissa. Jeesuksen vaikea ja vastuullinen rooli oli Jeff Fenholtilla.

Ihmettelen vain Juudaksen niskanikamien kestävyyttä, sillä näyttämön katosta laskeutui ihan rehellinen hirttosilmukka Iskariotin kaulaan, ja hitaasti pyörien hirttäytynyt kohosi jonnekin näyttämön kattorakennelmiin laskeutuakseen kuitenkin sieltä hetken kuluttua alas enkelien ympäröimässä alttarikaapissa laulaen meilläkin jo tutun nimisävelmän »Jesus Christ Superstar». Samanaikaisesti Kristus nousee lattian alta Juudaksen alapuolelle viisimetrisessä kultabrokadiviitassaan.

Jeesus Nasaretilaisen tulkitsi Jeff Fenholt, »Hairin» poikia hänkin, hento, kuulakas Kristushahmo, mutta jonka erinomaisen kauniissa äänessä oli voimaa ja kuitenkin vaadittavaa herkkyyttä. Jeesus niinkuin Juudaskin esitetään »Superstarissa» inhimillisenä omaa taisteluaan käyvänä ihmisenä, eikä minään ihmeidentekijänä. Ainoat »ihmeet» tapahtuvat muutamissa lavastuksen teknillisissä toteutuksissa. Kristus kohoaa vaikuttavaksi vastahahmoksi liikkuvamman Juudaksen rinnalle. Ainoastaan temppelikohtauksessa, jossa Jeesus ajaa kaupustelijat ulos temppelistä Jeff Fenholt kohoaa pelottavan dynaamiseksi Jumalan pojaksi, joka kuitenkin taas muuttuu hellästi »isänsä huoneesta» laulavaksi pojaksi.

Jeesuksen rooli on musiikillisesti helpompi, mutta amerikkalaisen nuoren näyttelijän syvällisyyttä ja sympaattisuutta en koskaan ole nähnyt suomalaisella näyttämöllä.

»Rakastan sinua, mutten voi sille mitään, olen vain kohtalon välikappale — miksi synnyit tänne väärään aikaan» on Juudaksen tuskaisin laulu. Molemmat tietävät, kuinka tulee käymään, ja sen, etteivät he kumpikaan voi sille mitään.

Maria Magdalena (Yvonne Elliman) ja Pontius Pilatus (Barry Dennen) oli tuotettu Lontoosta ja ovat tutut alkuperäisestä englantilaisesta levytyksestä samoissa rooleissa. Kummallista kyllä Neitsyt-Maria ei esiinny lainkaan musicalissa, tai oikeammin sanottuna rock-oopperassa.

Kuningas Herodeksesta (Paul Ainsley) ohjaaja oli tehnyt täyden akan, joka koturneissaan ja vaaleanpunaisissa harsoissa tehokkaasti kylläkin herjasi Kristusta.

Joukkokohtaukset olivat yksinkertaisia ja tehokkaita, kuten huikaisevan kaunis Jeesuksen ratsastaminen Jerusalemiin sekä puvustukseltaan uskomaton kaupustelukohtaus temppelissä.

Koreografia muistutti pakanallisia rituaalitansseja, jotka nimenomaan prologissa ja Kristuksen kuolemakohtauksessa pääsivät suorastaan maagiseen tehoon.

»Jeesus Kristus Superstar» kertoo Jeesuksen elämän seitsemästä viimeisestä päivästä.

Esityksen alussa koko näyttämön lattia oli hydraudisesti nostettu pystyasentoon peittämään näyttämöaukkoa. Alkusoiton aikana se alkoi laskeutua vaaka-asentoon samanaikaisesti puolialastoman joukon tanssiessa näyttämölle. Samanaikaisesti taustalle kohoaa jättiläismäinen ehtoolliskalkki, jonka sisältä kohoaa Kristus itse tällä kertaa hopeaviitassa. Juudaksen ensimmäisen laulun aikana Jeesus laskeutuu alas ja riisuutuu viitastaan yksinkertaiseen valkoiseen pitkään paitaan.

Seuraavassa kohtauksessa Betanian iltatunnelmissa ovat mukana opetuslapset vaimoineen sekä Maria Magdalena (Everything's alright).

Vuorossa ovat Kaifas, Annas ja muut juonittelevat papit, jotka lasketaan taivaista luurankoa muistuttavassa rakennelmassa seuraamaan Jeesuksen riemukasta Jerusalemiin ratsastusta (Hosanna). Juhlassa päästään miltei diskotunnelmaan, kunnes ilta hämärtyy ja Jeesus laulaa yksin »Poor Jerusalem».

Ennen temppelikohtausta näyttäytyy huolestunut Pilatus sotilas-saattueensa seuraamana:

I dreamed I met a Galilean
A most amazing man

rarely find

The haunting hunted kind . . .

Temppelikohtauksen jälkeen laulaa Maria Magdalena erään kauneimmista teemoista »I Don't Know How To Love Him» joka meilläkin on kuultu ainakin Raija Aleniuksen laulamana.

Ensimmäinen näytös päättyy Juudaksen ja pappien kohtaukseen, jossa Juudas suostuu kavaltamaan Jeesuksen ja vastaanottaa hopearahat. Toisen näytöksen alussa on päästy torstaihin ja viimeiseen ehtoolliseen:

— This is my blood you drink
This is my body you eat
If you would remember me
when you eat and drink . . .

Getseman-kohtaus panee Jeesuksen laulunlahjat todella koetukselle laulussa »I only want to say», joka koostuu herkimmistä vivahteista suoraan huutoon.

Juudas saapuu antamaan petollisen suudelmansa, ja Jeesus vangitaan häväistäväksi ja herjattavaksi:

Tell me Christ how you feel tonight
Do you plan to put up a fight?
Do you feel that you've had the breaks?

Jättiläismäisen lohikäärmeenpään sisältä ilmestyy kuningas Herodes vaaleanpunaisella sohvalla leväten ja pyytää Jeesusta muuttamaan uima-altaansa veden viiniksi. Täysin poiketen muusta tyylistä laulun tempo on täyttä dixietä, joka meni jenkkeihin kun häkä. Kristus todetaan syylliseksi ja ruoskan annetaan laulaa, kunnes kauhistunut Pilatus saa Jeesuksen verta käsiinsä ja pesee ne suurieleisesti antaen Jeesuksen ristiinnaulittavaksi.

Seuraavaa mylläkkää on vaikea kuvata: kahdesta putkesta puhalletaan voimakas ilmavirta

● sivu 66, ole hyvä!

3 KOVAA KÄRJESSÄ

DANIEL GERARD. PAM. THE SWEET. PAM PAM. LANCE LeGAULT. PAM PAM PAM. Kolme kovaa nimeä kärjessä. Miksi? Syyn tiedät kuuntelemalla levyjä, lukemalla tämän jutun ja ottamalla selvää Euroopan tilastoista. Näiden tekijöiden levyt soivat Euroopan discoissa. Ja syyn ymmärrät pian: yksinkertaista, kaunista, tehokasta. Iskee ytimeen. PAM.

TEKSTI: KRISTER JERNBERG
KUVAT: PP-PRESS

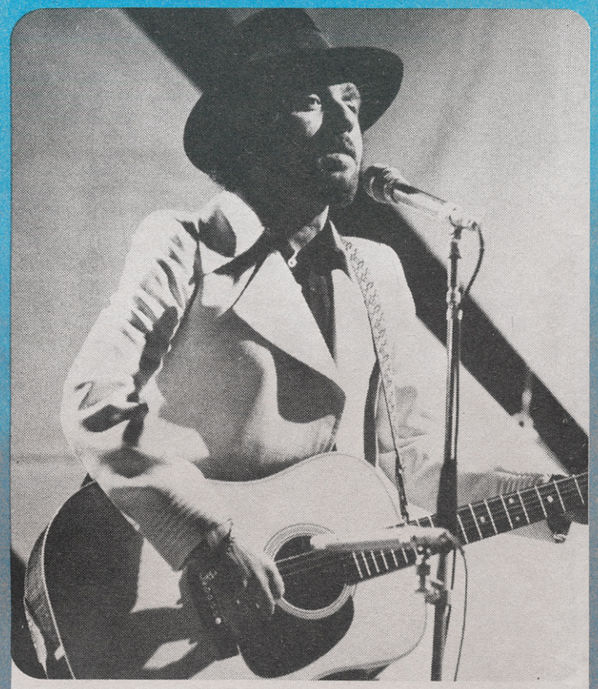

Danyel Gerard

DANYEL GERARD on vielä tuore tuttavuus meille suomalaisille, mutta Keski-Euroopassa ja etenkin kotimaassaan Ranskassa häntä pidetään jo vanhana tekijänä, yhtenä alansa huippumiehistä. Täällä hänen nimensä liittyy kiinteästi iskelmään »Butterfly», vaikka hänen aikaisempiakin levyjään on myyty miljoonamäärin ja hän lisäksi säveltänyt kappaleita mm. sellaisille ranskalaisille tähdille kuin Sylvie Vartan, Johnny Hallyday sekä Richard Anthony.

Totta kai myös »Butterfly» on Danyelin oma tekele. Kun sitä on markkinoitu hänen omana tulkintanaan toista miljoonaa levyllistä ja kun sen ovat levyttäneet myös lukemattomat muut taiteilijat, on ilmeistä, että tästä laulajakuuluisuudesta on tullut hetkessä rikas kuin peikko. Eihän hän ole ollut toki köyhä ennestäänkään, mutta vasta nyt ovat kaiken maailman valuutat ruvenneet virtaamaan hänen pankkitileilleen.

Nykyisellään Danyel Gerard on varsin pehmeälinjainen ja -ääninen iskelmätrubaduuri. Niinpä on yllättävää kuulla, että hän niitti mainetta takavuosina yhtenä Ranskan johtavista rocksolisteista. Muuan hänen paukkunumeroistaan oli vanha kunnon »Memphis Tennessee», tietysti ranskankielisenä muunnelmana. Uransa alkuaikoina Danyel tutustui myös Johnny Hallydayhin, joka on vielä tänäänkin muuan hänen parhaimmista ystävistään.

Kyllästyttyään hikisiin kiertueisiin ja hysteerisiin ihailijattariin Danyel päätti muuttaa ratkaisevasti sekä laulutyyliään että elämäntapaansa. Hän valitsi pehmeämmän romanttisen linjan ja totesi pian tehneensä oikean ratkaisun. »Butterfly» oli jo viime keväänä suuri hitti mannermaalla, mutta Suomessa se alkoi kiinnostaa kansaa vasta sen jälkeen, kun se oli kiilautunut listoille myös Englannissa. Nyt on täällä kuunneltavissa myös Danyelin mainio LP »Atmosphere», joka antaa hänen taidoistaan paremman kuvan.

The Sweet

THE SWEET pulpahti pinnalle kuin varkain. Ensin tuli »Funny Funny» ja heti perään »Co Co», molemmat tuota pitkäksi venytettyä purukumipoppia, jota kuulee tätä nykyä melkein joka toisella uudella kiekolla. Tuskinpa monikaan olisi suostunut panemaan lanttejaan likoon näiden esitysten puolesta, mutta niin vain kävi, että molemmat toivat tuottajalle rahat takaisin oikein komean koron myötä.

Näiden kappaleiden ansiosta brittitytöt ovat saaneet uuden supersuosikin. Hän on The Sweetin vaalea laulusolisti Brian Connolly, ikä 22 vuotta. Yhtyeen muut jäsenet ovat soolokitaristi Andy Scott, 20, rumpali Mick Tucker, 22, ja bassokitaristi Steve Priest, 21, mutta he ovat jääneet neitojen silmissä selvästi taka-alalle.

Suurimmat kiitokset menestymisestään The Sweet osoittaa säveltäjäteamille Nicky Chinn & Mike Chapman, joiden tuotantoa molemmat tähän tarinaan liittyvät hitit edustavat. Nicky huolehtii lähinnä tekstistä ja Mike musiikista, mutta sävelmät syntyvät kiinteässä yhteistyössä. He toimivat myös The Sweetin managereina huolehtien kaikista käytännön asioista ja käärien täten taskuihinsa sievän tupon ylimääräistä tuohta.

The Sweet ei ole sinänsä aivan uusi yhtye, sillä se ehti levyttää myös E.M.I.:lle ja Philipsille ennen siirtymistään RCA:n hoiviin. Sen jäsenet ovat olleet ammattimuusikkoja melkein 60-luvun puolivälistä saakka ja Andy Scott ehti hankkia itselleen nimeä jo aikaisemmin soitellessaan Elastic Bandissa ja Mayfield's Mule'issa, jotka kumpainenkin ovat nyt jo autuaasti hajonneet.

Tähän mennessä suurimpana pettymyksenään pojat pitävät sitä, ettei heidän vuosi sitten julkaistusta levytyksestään »You're Not Wrong For Loving Me» tullut koskaan kunnon hittiä. Ei olisi mitenkään ihmeellistä, jos he vaikka levyttäisivät tämän kappaleen vielä jonakin päivänä toistamiseen. Ovathan he nyt valmiiksi pinnalla.

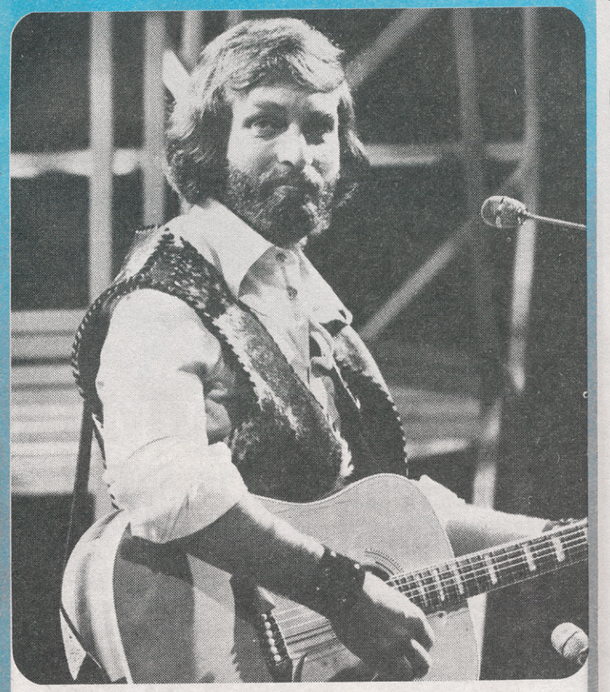

Lance LeGault

LANCE LeGAULT on nimi, joka tuo mieleen keskiaikaiset ritarit. Eikä vaikutelma siitä juuri muutu, kun näkee tämän nimen omistajan lavalla parhaimmissa vetimissään. Hän on kuin keskelle villiä popkautta eksynyt Robin Hood.

Mutta Sherwoodin metsien kuningas ei laulanut bluesia. Lance sen sijaan laulaa, vieläpä paremmin kuin useimmat muut eurooppalaiset. Tämän saattoi todeta myös siitä tv-ohjelmasta, jonka ansiosta Viktor Klimenkon kasakkashow jäi Knokken kansainvälisissä mittelöissä kainosti toiseksi.

Nämä ohjelmat herättivät täällä Suomessa runsasta keskustelua, sillä läheskään kaikki eivät käsittäneet, miten Lance LeGaultin kaltainen partainen, hikinen, nukkavieru ja täysin tuntematon brittilaulaja saattoi päihittää kautta koko maailmankaikkeuden tunnetun ikioman Viktorimme. Tuolla lähempänä Euroopan sydäntä elelevät sitä vastoin ymmärtävät, koska Lance on heille tuttu jo muista yhteyksistä.

Oikeastaan Lance LeGault ei ole laulaja vaan näyttelijä. Hän on kierrellyt maailmaa laajalti, filmannut Hollywoodissa sekä Elviksen että Ann Margretin kanssa, bailannut Pariisissa Brigitte Bardot'n kumppanina ja näyttäytynyt muutenkin mitä merkillisimmissä yhteyksissä. Hänen viimeisin voittonsa ennen Knokken kisoja oli miespääosa musicalissa »Catch My Soul» jota pyöritettiin Lontoossa yhteen menoon melkein vuoden. Parhaillaan hän on joko Valloissa esiintymässä tai Skotlannissa filmaamassa. Joka tapauksessa häntä on mahdoton tavoittaa.

Lance on ansainnut leipänsä esiintyjänä aina siitä saakka, kun hän täytti 13 vuotta. Aluksi hän työskenteli laulajana kerhoissa ja myöhemmin hän kierteli Englantia oman yhdeksänmiehisen bluesyhtyeensä kanssa. Hänen ensimmäinen Suomeen asti ehtinyt levynsä on single Again.

Me kysymme useimmiten lukijoilta mitä mieltä he ovat, keitä Suomen nuoriso suosii, mistä nuoret ovat kiinnostuneita. Tällä kerralla annamme puheenvuoron äidille, joka kirjoitti meille joulukuun Suosikissa julkaistun pojan asemaa aborttiin nähden käsittelevän artikkelin vuoksi.

KUN LAPSEMME KUOLI

Kamppailin tavanmukaisen rahapulani kanssa. Maksettavien laskujen joukossa oli myös yksi lehtilasku.

— Mikä se tämäkin on: kaksikymmentäyksi markkaa?

— Se on varmaan se Tiinan tilaama Suosikki. Saat vähentää sen Tiinan kuukausirahasta.

Murisin ja maksoin. Ja kun olin maksanut, halusin myös tutustua tuotteeseen. Katsotaanpa mitä se »nykynuoriso» nykyään puuhailee! Hyvänen aika. Täällähän on oikeaa asiaakin. Ja niin kauniita kuvia. On kuva omastakin suosikistani Tapani Kansasta. Koskahan taas saisi kuulla sen Delilahin . . . Ja sitten tuli se varsinainen suuryllätys: Nuoren Jussin isyystrageria. Pelkästään tuon kirjoituksen takia kannatti maksaa se 21 markkaa. Ja minä kun olin luullut, että ne täsäkin lehdessä ihannoivat abortteja. Luulo ei ole saman arvoinen kuin tieto, todellakaan.

Miten helposti syyllistymmekään yleisyksiin, ennakkoluuloihin ja kaavamaiseen ajatteluun, niin nuoret kuin vanhatkin. »Sellaisia ovat miehet» — »sellaisia ovat naiset». Historiallinen tosiasia tietysti on, että biologisen tehtävänsä vuoksi naissukupuoli on joutunut ja joutuu yhä tänäkin päivänä kärsimään siitä syystä, että partneri ei halua ottaa kantaakseen isyyden »taakkaa». Olemme niin tottuneet siihen ajatuskaavaan, että nimenomaan miehet painostavat naisia abortteihin, ettemme tule edes muuta ajatelleeksikaan. Kiitos »Jussin» kirjoittajalle siitä, että hän valotti myös mitalin toista puolta! Muistui mieleeni vastaavanlainen tragedia monien, monien vuosien takaa:

Lars oli todella hieno mies: Hän oli kansalaisena kaikki mitat täyttävä ja lisäksi taiteellisen lahjakas. Kun hän ns. tavoiteltuna poikamiehenä meni naimisiin, olisi luullut, että hänellä on kaikki mahdollisuudet onnellisen perheen isäksi. Sukulaislapset olivat aina olleet hänelle tärkeitä. Kun sitten parin vuoden kuluttua tuli yllättäen tieto, että hänen vaimonsa oli parhaillaan sairaalassa keskenmenon vuoksi, emme me ystävät voineet muuta kuin syvästi surra tragediaa. Ajattelimme kuitenkin, että onhan vielä aikaa. Järkytyksemme oli kuitenkin valtava saatuamme tietää että tragedia olikin itse asiassa monin verroin suurempi: Larsin vaimo oli itse hommannut itselleen keskenmenon. Syy: pelko, että hän erinomaisesta terveydentilastaan huolimatta sattuisi kuolemaan synnytyksessä! Ja jotta katkeruuden malja Larsin kohdalla olisi vuotanut vielä sopivasti yli laitojen, oli hän sairaalassa joutunut topakan sairaanhoitajan nuhtelun kohteeksi: »Että kehtaattekin pakottaa vaimonne aborttiin». Tämän jälkeen ei Lars enää ollut entisensä. Hän sairastui hivuttavaan tautiin ja kuoli.

Yhdessä asiassa haluaisin kuitenkin protestoida »Jussin» kirjoittajaa vastaan. Kun hän kertoo: »Heille kävi niin kuin monille muillekin nuorille, joille ei kotona oltu annettu tarpeeksi sukupuolivalistusta. Rakkauden seurauksena sai alun uusi elämä». — Mielestäni on aiheetonta syyttää koteja sukupuolivalistuksen riittämättömyydestä aikana, jolloin lehdistö, kirjallisuus, televisio, elokuvat, radio ja toveripiiri antavat jatkuvaa sukupuolivalistusta. Tuntuu mahdottomalta, että joku voisi jäädä siitä ilman, vaikkei kotona mitään hiiskuttaisikaan kukista ja mehiläisistä. Sen sijaan on aihetta huomauttaa sukupuolten välisen vetovoiman väkevyydestä. Ihminen vain luulee hallitsevansa tätä luonnonvoimaa. Todellisuudessa rakkaus todellakin on väkevä kuin kuolema. Leikkiminen tällaisella luonnonvoimalla ei todellakaan ole lasten leikkiä. Naapurilähiön nuoriparikaan ei siihen pystynyt, vaikka molemmat olivat jo täysi-ikäisiä ja varmasti tietoisia ehkäisykeinoista.

Vanhemman väen suhtautuminen nuorten »vahinkoihin» on liian usein suorastaan pöyristyttävää. Sen sijaan, että he auttaisivat nuoria työpaikan ja asunnon hankkimisessa, he yllyttävät heitä abortteihin. Ovat ajattelevinaan nuorten parasta, vaikka itse asiassa ajattelevat omaa parastaan — joka sekään ei loppujen lopuksi taida olla edes heidän parhaansa.

Äiti X.

POPVALTAKUNNAN KUNINGASKOHKAAJAT!

● Suomalainen pop-muusikko on kuin sähköpylväs! Ilmeetön, väritön ja yksitoikkoinen. Meillä ei tajuta, että yleisö ei halua ainoastaan kuunnella. Se haluaa myös nähdä! Mutta sähköpylväissä ei ole paljon katseltavaa . . .

● Esittelemme kolme kovaa kohkaajaa, jotka ainakin yrittävät sauhuta parhaan kykynsä mukaan: Pentti Oskari Kangas, Pasi & Pekka ja Pastori Pohjalainen.

● Lisäoppia heille voi antaa Lordi Sutch, kaikkien aikojen mielettömin disc-jockey, joka 60-luvulla teki mitä vain!

SCREAMING LORD SUTCH oli koko grazy-shown alkuunpanija, mieletön englantilainen kohkaaja-disc-jockey, jota värikkäämpää tyyppiä ei ole vielä ilmaantunut. Arthur Brownkin kalpenee hänen rinnallaan. Lordi Sutchin kulta-aikaa olivat vuodet 1965 ja -66. Silloin häntä pidettiin hulluna. Tosiasiassa hän oli nero, joka oli kymmenen vuotta aikaansa edellä. Tässä Lordi Sutch vauhdissa lavalla. Tulta, tulta, tulta! Ottakaa jo opiksenne, härmäläiset!

Timo Toivonen, teksti

PASTORI POHJALAINEN: TÄDEILLE PITÄÄ JÄRJESTÄÄ PUHEENAIHEITA!

■ Pastori Pohjalainen on mänttäläisen Defiers-yhtyeen 23-vuotias rumpali, joka on tullut kuuluisaksi hurjista mökkibileistään ja muista tempauksistaan. TV:n Soitattaa-ohjelmassa hän esiintyi papinpuvussa liperit kaulassa — ja TV:n ohjelmapäivystys sai vastaanottaa lukuisia kiihtyneiden täti-ihmisten kauhisteluja! Uutta Hannu Salama -jupakkaa ei kuitenkaan syntynyt.

— Mökillä on usein sattunut tapauksia, jotka eivät kestä painomustetta. Siellä on käynyt suuri joukko kotimaisia muusikoita, ja jälki on ollut sen mukaista. Joitain on kannettu järveen, ja kerran leikattiin yhdeltä tukka melkein kokonaan! Pastori muistelee.

Entä keikoilla, miten olet kunnostautunut?

— Rovaniemellä ostin hiljattain kaksi poronvasaa, mutta jätin ne entiselle omistajalleen, kun eivät mahtuneet keikka-autoon. Viime kesänä esiinnyin kerran pelkissä uimahousuissa. Yhtyeen alkuaikoina ostin kerran viisi kiloa toffeita ja tarjosin niitä kaikille, jotka tulivat vastaan Tampereen Hämeenkadulla!

Yhtyeelläsi on kuulemma joitain tiettyjä rituaaleja, kun palaatte keikoilta ja tulee tarvis käydä tien ohessa?

— Juu. Kun nähdään, että on tulossa paljon autoja vastaan, pysähdytään, lasketaan housut kinttuihin ja tehdään tarpeet rivissä seisten.

Millaista on huumorinne esiintyessänne?

— Se on etupäässä hiukan tuhmaa. Laulusolistimme Mike Warness on oikea peto muuntelemaan englanninkielisten laulujen sanoja. Ei niitä voi kielitaitoinen punastumatta kuunnella. Yleensä esiintyminen on fiilingistä kiinni: silloin kun meillä kaikilla on meno päällä, tehdään melkein mitä vain. Pari kertaa on ollut pakko lopettaa rummuttaminen kesken kappaleen, kun on lyyhistynyt naurusta bassorummun päälle.

Mikä saa sinut toisinaan panemaan papinpuvun päälle ja liperit kaulaan tai tekemään muita tempauksia?

— Tädeille pitää järjestää puheenaiheita!

PENTTI OSKARI KANGAS: HULLUNA ON HYVÄ OLLA!

□ Pentti Oskari Kankaan Seitsemän Seinähullua Veljestä on maamme ehdottomasti värikkäin tanssiyhtye. Pentti Oskari perusti hullun kokoonpanonsa jo kuusi vuotta sitten, eikä miesvaihdoksia ole juuri tapahtunut. Nykyään yhtyeen majapaikkana on Tampere, josta käsin hullut veljekset kiertävät maata upouudella keikkabussillaan, jossa on mm. sauna, kokolattiamatto ja mahonkisisustus!

— Täytyy tunnustaa, että me ollaan yksityiselämässäkin vähän hulluja, joten homma lavalla sujuu ihan itsestään, sanoo Pentti Oskari, entinen kansakoulunopettaja.

Pentti Oskarin lavapelleily on suurimmaksi osaksi paikan päällä inspiroitua. Pentti Oskari itse käyttää esiintymisasunaan kuusi numeroa liian suurta frakkia, jonka toinen housunlahje on repeytynyt. Muilla muusikoilla on minihameita, tekorintoja, vanhoja perpereitä, pussihousuja ja muita ryysyjä.

— Ei suomalaiseen nuorisoon enää tehoa puujalkavitsit. Huumorin pitää olla amerikkalaista grazyhuumoria, jonka vanhemmat ihmiset tajuaisivat vasta seuraavana päivänä! Touhun pitää olla vähän sairasta ja härskiä, ennen kuin se menee perille. Tietysti me toisinaan soitellaan vanhemmallekin yleisölle, mutta silloin ei voi jutella kuusi villiä -juttuja ja muita sellaisia. Laulut me lauletaan harvoin alkuperäisillä sanoilla, ja trumpetisti Pablo on kova imitoimaan kotimaisia tähtiämme, Pertti Oskari kertoo.

Muistuuko mieleen joitain erikoisen hassuja tapauksia keikoilta?

— Voi, voi, joka keikkamatkalla sattuu aina jotain. Joskus ollaan jouduttu antamaan ihmisille bussista vessapaperia, kun ovat nauraneet itsensä kuralle! Viime kesänä kun mentiin keikalle Kauhavalle, päätettiin ottaa kaikki liftarit matkalta kyytiin. Kun päästiin perille, yhdeksän hengen bussissa oli 42 ylimääräistä! Pablo laski juuri liftareiden lukumäärää bussin ovella, kun autonkuljettajamme tokaisi: »Ei sun tartte enää laskea, takanasi on jo laskettu!» Pablon takana oli kaksi poliisia, ja sakkoa siitä tuli aika roimasti!

Meneekö huumorinne perille?

— Kyllä menee ainakin keikoista päätellen. Meillä on jatkuvasti yli 25 keikkaa kuukaudessa. Keväällä 400 eri tanssipaikalla suoritetussa mielipidetiedustelussa saimme parhaiten esiintyvän yhtyeen arvonimen.

Paras aforisminne?

— Hulluna on hyvä olla!

PASI & PEKKA: PEKKA LAULOI PUKUHUONEEN VESSASSA!

□ Järvenpääläisveljekset Pasi & Pekka polkivat pitkän aikaa paikallaan, ennen kuin löysivät oman tyylinsä: raju rock hurtilla huumorilla höystettynä. Heidän mielestään liian monet laulajat seisovat lavalla kuin puupökkelöt eivätkä alennu samanveroisiksi yleisönsä kanssa.

— Meillä on keikkakuteina kaikenlaisia vanhoja resuja ja lippalakinreuhkoja. Me ei olla mitään kiiltokuvapoikia yksityiselämässämme, miksi sitten lavoillakaan. Viime aikoina on tanssipaikoilla herättänyt suurta huomiota keikkajulisteemme, johon on painettu mukaan Sosiaalihygienisen yhdistyksen mainos. Eräät tanssienjärjestäjät ovat vielä niin vanhoillisia, että ovat liimanneet sen päälle valkoisen paperin!

— Meillä on ohjelmassa paljon muiden laulajien parodiointia. Lempiaiheemme on parodioida laulajaveljeksiä Matti & Töppö. Kun lauletaan »Kissankultaa», muutetaan sen sanoja. »Mä luulin, että täällä juodaan vettä» ja siihen tyyliin. Joskus kuulutellaan Kipsi-Eeva Keinäsen tapaan: ollaan tärkeän näköisiä ja vilkuillaan ympärillemme — ikään kuin odottaen manulta merkkiä, milloin voi ruveta puhumaan!

— Käymme toisinaan free lance -keikoilla ja usein sattuu, ettei säestävä yhtye osaa soittaa kunnolla kappaleitamme. Silloin on pakko panna esiintyminen ihan läskiksi, ettei homma menisi kokonaan pieleen.

Mikä on vakioherjanne?

— Kai se on se, kun kysytään: Näkyykö sinne perälle? Kun kuuluu myöntävä vastaus, sanotaan: Ei pitäisi näkyä. Vedin juuri vetoketjun kiinni . . .

— Usein haastatellaan myös lavan edessä seisovia tyttöjä. Jos he eivät suostu sanomaan mitään mikrofoniin, todetaan, että tämä tyttö totesi sitä ja sitä. Useimmiten jotain puolituhmaa . . . Silloin kun ollaan oikein menopäällä, haetaan yleisön joukosta mimmejä lavalle. Joskus on ollut melkein parikymmentäkin.

Mikä on ollut paras tähänastisista tempuistanne?

Pasi: — Pekalle tuli viime syksynä kova hätä kesken esiintymisen. Pukuhuone sattui olemaan aivan lavan takana ja siellä oli myös vessa. Pekka otti mikrofonin ja lauloi sieltä improvisoiden laulua »Näin syntyy kyyneleet». Esitys huipentui siihen, kun hän päästi veden pönttöön!

BATTAGLIA NOBILITY – SVENGIÄ POHJOISESTA

Battaglia Nobility voitti popin SM-kisat. Yhtyeen esitys koostui voimallisesta laulupopista. Vibraattoa roiskittiin mikkeihin kolmen miehen voimalla estoitta ja pysyttiin melko kiitettävästi sävelessä. Yhtyeen mahdollisuudet jatkossa ovat kiinni hyvästä managerista, oikein hoidetusta pr-toiminnasta ja mikä tärkeintä onnistuneesta suomenkielisestä levytyksestä. Bändi ansaitsee kiitoksen kovasta työstä, mitä oli tehty esitystä varten. Omaperäisyydestä. Pienoinen jäykkyys lavalla tulee korjaantumaan rutiinin mukana.

ZOO Helsingistä esiintyi estoitta ja jytäsi Who-tyylisesti myös omaa ohjelmistoaan. Jo ensimmäisessä kappaleessa, Lauttasaarelle omistetussa »Ferry Islandissa» oli menoa ja jytää. Laulusolisti huusi tasapaksulla äänellään kurkun täydeltä ja sopi erinomaisesti kokonaisuuteen. Lava-esiintyminen eli visuaalinen puoli

oli kilpailujen paras, Daltreyn ja Plantin tyyliin puristettiin mikkiä ja pistettiin välillä jalkapotkuksi à la Mick Jagger. Bändiä voi suositella tanssijärjestäjille, koska se pyrkii esittämään selväpiirteistä jytäävää rockia, eikä pyri nukuttamaan ylivaikeilla progressiivisilla sävelkuluilla.

Kalle Kiwes loi kovaa pohjarytmiä basistin ja rumpalin yhteistyöllä. Soolokitaristi yritti ehkä vakuuttaa liian monimutkaisilla sooloillaan, joihin ei tekniikka ainakaan vielä riittänyt. Joka tapauksessa erittäin kehityskelpoinen yhtye.

Nautilus ja Timjam kaipaavat vielä tiivistymistä ja lisäharjoittelua. Soitto oli hieman sekavaa ja linjatonta. Kumpikaan bändi ei saanut soundiaan pysymään koossa. Ilmeisesti yksinkertaisempi ohjelmistonvalinta olisi ollut oikeampi ratkaisu. Timjam tosin pyrki tähän bluesnumerossaan, jossa vokalisti osoitti olevansa lupaava huuliharpun käyttäjä.

Yleisesti ottaen vielä pikku huomio. Rumpalit ovat kullanarvoinen tekijä pop-yhtyeissä. Monet rumpalit paiskoivat pannujaan varovasti ja heiveröisesti kuin kotoiskelmän levytyksessä.

SANTANA OLI SUOMESSA!!!!

RUSKOPIRTTI

Tänään lauantaina klo 20—01
Tähtivierailu **JUKKA KUOPPAMÄKI** yhtyeineen (koko illan).
Alkuillasta **POP-yhtye SANTANA.**
Tervetuloa! Paluuvuoro yöllä Helsinkiin.

Näin lupasi ainakin Ruskopirtin lehtimainos lauantaina 11/12 -71. Mutta eipä vaan näkynyt Santanaa missään, ainakaan sitä oikeaa Santanaa. Tunteet Ruskopirtillä olivat kuumina, kansa vaati rahojaan takaisin.

Asiasta valittanutta nuorison edustajaa LYÖTIIN TURPIIN!

Ajelin hiljakseen kohti Ruskopirttiä, keli oli aika liukas joten en pitänyt liikaa kiirettä. Päästyäni perille huomasin että huvipaikan parkkialue oli autoja täynnä ja bileet täydessä vauhdissa, ostin aivan muina miehinä lipun ja astelin sisään. Kävelin erään järjestysmiehen luo ja kysyin joko Santana oli saapunut. Kaveri vastasi ettei voi tuntea kaikkia poppareita joita heillä esiintyy, joten päätin kysyä muilta. Kukaan ei ollut nähnyt Santanaa, ei edes ketään Santanan entistä road-manageria joka ehkä esiintyisi Carlos Santanana. Aika kummallinen tilanne: maailmankuulua bändiä mainostetaan, mutta heitä ei näy mailla eikä halmeilla.

Eräs kaveri jonka nimeä en saanut selville oli myös huomannut saman asian ja taisi kyllästyä koko touhuun sillä hän marssi suoraan lippuluukulle ja pyysi kohteliaasti rahansa takaisin. Poika selvitti hyvin asiallisesti ja kohteliaasti miksi hän halusi rahansa takaisin. Hän näytti lehtileikkeen missä luki aivan selvästi: Alkuillasta popyhtye SANTANA.

Pojalla oli jopa viime kuun Suosikki mukana mistä hän näytti Santanan kuvan ällistyneelle kassaneidille. Silloin puuttuivat nuo isot ja oikeudenmukaiset järjestysmiehet asiaan. He nostivat pojan ulos kuin höyhenen, heittivät hänet rappuja pitkin alas, löivät ja potkivat häntä muutaman kerran jättäen hänet sitten makaamaan maahan, huutaen vielä varoituksen vertavaluvalle pojalle: Älä tule tänne toiste rähjäämään, kyllä me rähjärit 'aisoissa pidämme. Niin, tuskin tuo kaveri tulee koskaan enää rähjäämään tanssipaikkaanne. Tuskin hän edes koskaan tulee tanssimaankaan sinne. Samaa mieltä olivat monet paikalla olleista nuorista.

Ritu, 19. Mun mielestäni tää on aika törkeetä. Luvataan kaikenlaista joka ei kumminkaan pidä paikkaansa. Mut toi Ruhanto joka näitä tansseja järjestää on ennenki mainostanu sellaista ohjelmaa jota ei ole tullut ollenkaan. Musta tuntuu että tää oli ainakin mulle viimeinen pisara, en mä usko että mä tulen tänne koskaan enää.

Sakke, 15. Hyvin toi Kuoppamäen bändikin skulaa, ei se tietysti ole samaa kun Santana mutta minkä sille tekee. Jos menee aukoo päätään noille järkkäreille asiasta niin ne panee turpaan. Ne on hakannu aika monta kundia. Mä oon ainakin hiljaa, vaikka tällainen touhu käykin vähän päähän.

Liisa 23. Minä tulin ainakin katsomaan Jukka Kuoppamäkeä, en ole koskaan kuullutkaan mistään tuollaisesta pop-yhtyeestä. Mutta jos jotain on luvattu se pitäisi myös pitää.

Janne 18. Mun mielestäni tää Ruskopirtti on tehnyt jo liikaa näitä temppuja. Liput tänne ovat aika kalliita, siks mäkään en oikein muualla voi käydä kun mä asun tässä vieressä. Aika skeida homma toi Santanan mainostaminen. Tohon Kuoppamäkeen me ollaan kyllästytty. Se on sellainen varsinainen lässy. Hei saaks tästä haastattelusta fyrkkaa, no paa edes rööki.

Näin tuumiskeli paikalla ollut nuoriso. Sain myös selville että tanssit järjestää karkkilalainen muusikko Jorma Ruhanto. Hän on kuulemma aika tarkka jos joku bändi myöhästyy sovitusta esiintymisajastaan. Siinä kuulemma ei auta selitykset, palkkiosta tingitään aivan kylmästi.

Entä kuka alkaisi tinkiä herra Ruhannon kanssa nyt kun hän petti yleisöään eikä luvattua Santanaa näkynyt lainkaan.

TEKSTI: VINCENT SENICE-TAYLOR

mummi seta

Nestori 4:s Nolo on poistunut kuvioista. Joulukuun alussa Nestori poukkasi toimitukseen posket innosta hehkuen. Syykin selvisi: Nestori oli päättänyt lähteä matkoille kalastamaan hainpoikasia Amerikan länsirannikolle. (Haiden kalastaminen oli Nestorin intohimo No 1.) Tuskin hän oli ollut poissa kuin 1 ½ päivää, kun toimitukseen saapui sähke Amerikoista: Nestori täällä stop jään vielä vuodeksi stop oikein hyvin haikaloja stop toivoisin että tekin olisitte täällä stop

Toimitus paransi kateuttaan tuplapirtelöllä ja punaisella kaulahuivilla, kunnes byrooseen hiipi kummallinen isokenkä esittäytyen Mummisedäksi. Olento ilmoitti suorin sanoin jatkavansa Nestorin toimintaa. Toimittajien kauhua ei voida edes sanoin kuvailla Mummisedän riehuessa pitkin taloa. Mutta mikään ei auttanut: sikari vain toiseen suupieleen kuin Clint Eastwoodilla! Eli mikään maallinen ei auttanut, ei edes loitsujen lukeminen. MUMMISETÄ asettui taloksi ja rupesi sauhuamaan!

MUSKAA kynitään kuin kanaa! Miten sellainen on mahdollista? Siten, että eräät lehmät puskevat toisiaan!

MUSKAA kynitään kuin kanaa! Tämän poskettoman väitteen esitti kyynelsilmäinen Muska itse Suosikin toimittajalle Helsinki-klubilla popmuusikkojen Suomenmestaruusskabojen päätteeksi takahuoneessa. Muska kertoi olevansa puilla paljailla, koska hän saa keikkapalkkiota 20 mk viikonlopulta. Myyntihinta tiettävästi on viikonlopulta 4.000 mk, johon sisältyy useita keikkoja. Kamala tosiasia, jos tällaisesta raatamisesta saa vain muutaman kympin. Sillä rahasummalla ei juuri ostella esiintymisvaatteita, tuskin edes meikkejä, joita molempia esiintyvä artisti ehdottomasti tarvitsee.

On kuitenkin huomattava, että jokaisella katsojalla, ohjelmatoimiston pitäjällä, ohjelman paikallisella järjestäjällä ja artistilla itsellään on tässä oma lehmä niinsanotusti ojassa. Eipä ole ihme, että nämä lehmät aina välillä puskevat toisiaan! Mummisetä ei halua myöskään syyttää Muskaa myyvää ohjelmatoimistoa riistosta, vaan tutkimme asiaa hartaasti ja huolella.

IRWININ viimeisin poing: niin reteesti Perttulassa, että lastut lensivät johtajaportaaseen saakka.

SUOMEN OHJELMATOIMISTOJEN LIITTO RY aikoo julistaa pannaan muutamia laulajia. Esillä ovat olleet sellaiset nimet kuin FREDERIK, SALOMON ja LOLA. Syynä tähän boikottiin on ollut se, että ko. laulajat eivät ole hoidelleet provisioitaan ohjelmatoimistoihin niin kuin pitäisi. Ohjelmatoimistojen liittoon kuuluu kymmenkunta maamme suurinta toimistoa.

LEA LAVEN käy keikoilla nykyisin E. M. I:n pakettiautolla! Onkohan levyfirman johtoporras tietoinen moisesta autonkäytöstä? LEA nimittäin työskentelee päivisin saman firman keskusäänenä, joten hänen mahdollisuutensa talon tavaroiden käyttöön ovat mitä parhaimmat.

EINO GRÖN, menneitten vuosien suuri tangoidoli on muuttanut kovasti elämäntapojaan. Nykyisin EIKKA nähdään kapakoissa pelkkä tuoremehulasi kädessä.

LEENA WILLBERG otti ja muutti Tampereelle. Syynä on opiskelu eikä suinkaan välien viilentyminen muusikkoaviomies PEPEN kanssa. PEPE jäi Helsingin kotiin — lapsenvahdiksi!

IRWIN GOODMAN on yhtä retee kundi kuin ennenkin. Viimeisin tapaus sattui Perttulan Seurojentalolla, minne Irwin saapui yli puoli tuntia myöhässä ja kohtalaisessa kännissä. Palkkion maksamisesta kiistellään nyt johtajatasolla eli Irwin toimisto vastaan tanssienjärjestäjä.

CALLE LINDHOLM värittää Helsingin katukuvaa kävelemällä kengissä, jotka saavat liikenneruuhkia aikaan. Toinen kenkä on nimittäin hopeanvärinen ja toinen on kretuliini. Kenties Calle koettaa jäljitellä kuuluisaa virkaveljeään JIMMY SAVILLEA?

MARKKU ARON ja MOLLA PAIMENSALON romanssi on silminnähtävästi laimistunut. Keikoilla ainakin Markkua seurailee aivan toinen tyttö kuin Molla. TAMPEREEN OHJELMAPALVELU on puolestaan katkera Markulle siksi, että poptähti on heille velkaa useita tuhansia markkoja.

BENNY HERMANSSON on muuttunut sitten viime näkemän laulajaksi hänkin. Levystä on sovittu ja tuottajaksi tulee itse M. A. Numminen. Tosin Benny tekaisi jo vuonna 1965 yhden levyn, joka syystä tai toisesta ei kuitenkaan käynyt kaupaksi. Mahtaakohan seuraavan käydä paremmin? Tähän saakka Benny on tunnettu kuitenkin paremmin RYAN O'NEALIN ja LOLAN managerina.

PIRJO LAITILA

on missivuotensa päätteeksi räväyttänyt oikein kunnolla: hän otti ja siirtyi D-Tuotannon tähdeksi. On kuulemma oikein keikkapalkalla. Tällä kerralla Danny on tehnyt Pirjon kanssa oikein sopimuksen. Taustabändiksi tulee MADE IN FINLAND. Kysyä vain voi, kumpi on ottanut lusikan kauniiseen käteen, DANNYKÖ vai PIRJO? PIRJO on ostanut myös ihan ikioman auton, tosin samaa merkkiä kuin mainosauto, jonka missit saavat vuodeksi käyttöönsä. Vapaa-aikoinaan Pirjo pelaa reippaasti lätkää ja näyttäytyy toinen toistaan komeamman kaverin kanssa ulkona. Onkohan romanssi Pariisissa työskentelevän Jukka Nystenin kanssa sittenkään niin vakavaa laatua?

SUNTSI JÄRVINEN ja koko perhe yhteisessä juhlapotretissa.

MUMMISETÄ oikein liikuttui nähdessään herttaisen ja hymyävän uutta perheonnea säihkyvän kuvan. Kaikkien »paljastusten» ja ristiriitojen ja erojen jälkeen. Nämä onnelliset ovat SUNTSI JÄRVINEN ynnä vaimonsa PÄIVI, jotka saivat perheenlisää hiljattain.

CAROLAN ja JORI LIEMOLAN häistä on huhuttu ja kohuttu siitä saakka kun ensimmäinen sensaationnälkäinen toimittaja löysi parin avioliittokuulutuksen. Saa nähdä vihitäänkö jouluksi Sveitsistä kotiutuva Calle ja Jori uudenvuodenaattona? Se ainakin olisi paras mahdollinen ajankohta pakoilla tinanvalamisen ja ilotulituksen näännyttämiä toimittajia ja heidän valokuvaajiaan. Carolahan on ilmoittanut jo aika päivä sitten, että hänen häänsä eivät takuulla ole kaupan. Tämä lausunto on tietysti lisännyt mielenkiintoa kahta suuremmaksi.

KRSITIANIN JA ARJA LEHTIMÄEN häät vain antavat odottaa itseään. Mummisetä on suorastaan huolissaan siitä aikovatko he a) mennä vihille todella salaa kertomatta edes Mummisedälle mitään b) yrittävätkö hekin joulun pyhien varjolla sanoa Tahdon tai c) eli vaihtoehdoista kauhein, etteivät he olisi jo avioliitossa? Puhelinsoitot Kokkolaan, missä perhe pitää majaa on antanut vain epämääräisiä lupauksia siitä, että menossa, menossa ollaan, mutta päivästä vain ei tietoa.

PETER on sydämistynyt, kun ei tiedä monenneksiko sijoittui Suosikin kaikkivaltiaassa Grand Prix -kilpailussa. Kun ei näkynyt kymmenen parhaan joukossa, niin missäs sitten? Peter, Peter, kun on kerran valittu vain 10 kaikkein parasta, niin on valittu 10 parasta. Siinä se.

TITTA asustelee MADE IN FINLAND -yhtyeen rumpalin LYLY »PAAVI» RAJALAN kanssa yhteisessä boksissa. Romanssi tanssityttö MARITA STRÖMBERGIN kanssa taisi olla vain tyypillinen kesäromanssi, joka kuihtuu heti kun lunta sataa. Oh! Calcutta -musikaalissa esiintyvästä Titasta ja Lylystä ei saisi kuitenkaan puhua mitään. Yhteinen asunto on kuulemma vallitsevan asuntopulan aikaansaannosta.

Porilainen ELONKORJUU on kotikaupungissaan niin suosittu, että yhtye ja sen manageri katsoivat parhaaksi kieltäytyä kaikista Porin-keikoista ainakin puoleksi vuodeksi. Esiintymiskielto lienee aivan ainoalaatuinen pikkuruisessa maassamme. Harvoilla sellaiseen on varaakaan. Eräillä tuntuu olevan.

Jos käväisette D-Tuotannossa asioimassa älkää pelästykö, vaikka itse ISO-D KÄVELISI TEITÄ VASTAAN AAMUTAKKI PÄÄLLÄÄN! Se nimittäin on Dannyn nykyinen työasu. Sopii vain ihmetellä mitä hän tekee päivisin, paiskiiko töitä niin että pitää välillä käydä suihkussa vai nukkuuko peräti.

RALE KOIVISTON, Hair-musikaalin entisen päätähden, ura on laskenut kuin lehmän häntä sitten Matthewsin kulta-aikojen. Lauluhommia ei enää ole ja Rale ansaitseekin nykyään leipänsä toimimalla siivoojana Ylioppilastalon diskossa Tampereella. Palkka on 10 mk tunnissa.

PEKKA PAJULA, Hairista tuttu hänkin, on pitkään kärsinyt työttömyydestä. Vuoden vaihteessa työttömyys loppui. Pastori Pohjalainen pestasi hänet Defiers-yhtyeeseen kuudenneksi jäseneksi. Keikkoja pitäisi riittää . . .

MATTHEWS-yhtyeellä menee huonosti, koska kukaan ei tunnu ottavan bändiä jatkuvan manageerauksen alle, vaan muusikkoparkoja heitellään kuin rukkasta. Laulusolisti RALE KOIVISTO käy nykyisin keikoilla milloin minkin yhtyeen solistina, onpa hän hoitanut dj-hommiakin Tampereen ylioppilastalolla. Huippu Matthews-vaikeuksille oli hongkongilaisisku, sillä teatteri joutui peruuttamaan useita ILOJUHLAT-näytöksiä. Viimeisin pulma on bändin nimi, sillä joku on keksinyt rekisteröidä sen, mutta entisestä Matthwsistä ei ole jäljellä enää kuin muistoja. Uudelle pitäisi saada nimi. Tilanne muistuttaa takavuosien JORMAS-kamppailua.

FINLANDIA-TALON popskandaalista ei Mummisedän pettymykseksi tullutkaan mitään. Voi voi. Olisi ollut jotakin näissä arktisissa pikkuympyröissä, jos Rod Stewart ja The Faces olisivat esiintyneet Finlandia-haussin avajaisissa, kuten huhu kertoi. Mutta se olikin vain kilpailevien agenttien liikkeellelähettämä ankka ja ankka olisi tullut koko avajaisjuhlastakin, ellei sinne konserttojen ja viulujen sekaan olisi viime hetkellä ängetty popmusiikkia edustamaan Cumulusta ja M. A. Nummista.

TAPANI KANSA on letkauttanut viis välittävänsä varttuneempien naisten ja mummojen suosiosta! Mitenkähän on, Tapani, jos ajattelisit asiaa tarkemmin? Jos nuoriso ihailee nuorempia ja sinä itse annat piutpaut vanhemmille, niin mikä onkaan seuraus? Kummallista muuten, että sellainenkin ranskalainen laulajatähti kuin JOHNNY HALLYDAY väittää laulajan ainoaksi tehtäväksi yleisön viihdyttämistä. Kysyä sopii onko Johnnyn mielipiteillä ja suomalaisella poptähdellä mitään yhteistä?

JOHNNY – ÄLÄ AINA KAHNAILE TYÖNANTAJIESI KANSSA.

Johnny on saanut kyseenalaisen arvonimen: Suomen myöhästelevin laulaja. Hän saapuu keikkapaikoille silloin kun muistaa — jos muistaa ollenkaan. Eikä siinä kaikki: vaikka hän selvästi rikkookin esiintymissopimuksia, hän ei itse sitä tunnusta, vaan riitelee järjestäjien kanssa vaatien sovittua palkkiota kokonaisuudessaan. Tuorein esimerkki tästä nähtiin 11.12. Perhon lavalla. Johnnyn piti olla paikalla jo kello 20, mutta hän saapuikin vasta klo 23 komeasti Kristina Hautalan kyyditsemänä. Järjestäjä ei tietenkään enää suostunut maksamaan esiintymispalkkiota, minkä vuoksi Johnny nosti kovan rähäkän. Poliisitkin kutsuttiin paikalle tapausta selvittämään, ja illan toinen esiintyjä Apostolit-yhtye jännäsi vieressä, meneekö touhu nenänlyöntiasteelle. Huonoa mainosta Johnnylle, joka jo muutenkin on ollut alinomaa järjestäjien hampaissa.

SALOMON

SALOMON, vuoden -71 lupaavin uusi esiintyjä on sitten sopimuksen allekirjoitusta vailla musikaalin Jeesus Kristus suomalainen Vapahtaja. Mummisetä onnittelee vilpittömästi nähdessään allekirjoitetut sopimukset!

SALOMON: vain nimikirjoitus ja hän on Jesus Christ Superstar -musikaalin suomalaisen version Vapahtaja.

DANNY TELEVISIOSSA: MINULLA ON SOPIMUS GORDON MILLSIN (TOM JONESIN MANAGERI) KANSSA. HÄMMÄSTYNYT GORDON MILLSIN TOIMISTO: KUKA ON DANNY?

ANDY GRAY LONTOOSTA:

Gordon Mills on vaikutusvaltainen manageri. Hänellä on tallissaan Tom Jones, Engelbert Humperdinck ja Gilbert O'Sullivan. Danny kertoi tv-ohjelmassa Pop-Story, että hänellä on sopimus Gordon Millsin kanssa. Samaa hän on todennut vuoden ajan useille lehdille. ANDY GRAY yllätti meidät Lontoosta kertomalla ottaneensa yhteyttä Gordon Millsin toimistoon. Siellä ei tiedetä Dannystä yhtään mitään. Tulos: hämmästynyt kysymys kuka on Danny ja toteamus, että minkäänlaista sopimusta ei ole olemassa . . .

Eräs ystäväni Suomesta kertoi minulle puhelimessa katsoneensa suomalaista pop-ohjelmaa, jossa Danny kertoi hänellä olevan sopimuksen ja levytyssuunnitelmia Gordon Millsin kanssa. Ajattelin ilahduttaa Suosikin lukijoita ja yllättää Suosikin toimituksen kertomalla tästä ilahduttavasta asiasta. Otin yhteyden Bond Streetille, missä on MAM:in eli Gordon Millsin firman konttori. Paikka on yksi maailman kalleimmista konttorinpitopaikoista. Koska firman osakkeita omistavat Tom Jones, Engelbert Humperdinck ja Gilbert O'Sullivan heillä on varaa pitää siellä konttoria.

Siispä ajattelin Dannyn olevan hyvissä käsissä, mikäli hän todella olisi Gordon Millsin tallissa. Gordonilla on nimittäin kova maine nostaa pikavauhtia soolo-laulajia maailman huipulle. Me tunnemme Tom Jonesin valtavan menestyksekkään uran, me tunnemme Engelbert Humperdinckin menestykset, miehen joka lauloi kymmenen vuotta nimellä Jerry Dorsey ilman menestystä. Hänen viimeinen menestyksensä on Gilbert O'Sullivan, jonka mieliaihe on kinastella lehdistön kanssa. Aivan kuten Gordoninkin. Gilbert nimittää itseään pop-maailman Chapliniksi. Miksi? Päätelkää itse!

Näinollen Dannylla olisi todella erinomaiset edellytykset tähdeksi, mikäli Gordon olisi kiinnittänyt hänet. IKÄVÄ KYLÄ TUTKIMUKSENI JA JUTTUNI DANNYN SOPIMUKSESTA KUIVUI KOKOON, SILLÄ KOKO JUTTU OSOITTAUTUI TUULESTA TEMMATUKSI.

Haluan esittää asian rehellisesti ja valehtelematta. Sillä vaikka Suomi onkin pieni ja kaukana, niin kyllä Lontoossakin huomataan, mikäli joku väittää jotain aivan paikkansapitämätöntä. Mielestäni Danny on tehnyt paljon työtä show-business-kseen eteen kansallisesti ja kansainvälisesti. Hän on Suomessa kiinnittänyt paljon rahaa suuriin show-kiertueisiin ja nuorison viihdyttämiseen. Lieneekö hänelle jäänyt edes paljoa itselleen?

Hän on myös saavuttanut menestystä kansainvälisillä laulufestivaaleilla. Rio de Janeirossa hänellä olisi ollut erinomaisia mahdollisuuksia, mikäli olisi jäänyt Brasiliaan.

Yritin muutamia vuosia sitten urhoollisesti avata hänelle mahdollisuuksia Lontoossa. Esittelin hänen levyjään, kuviaan jne. Vein hänet tapaamaan Tom Jonesia hänen pukuhuoneeseensa. Järjestin hänet kuuluisaan Speakeasy diskoteekkiin laulamaan. Yleisön joukossa oli mm. Jimi Hendrix. Mutta kukaan ei sanonut: »Tästä kaverista voi tulla jotain.»

Toivoisinkin, että suomalaiset lehdet kirjoittaisivat totuudenmukaisesti menestyksistä maailmalla. Sillä muutenhan koko maailma hymyilee Suomelle maana, joka on täynnä kansainvälisiä tähtiä omasta mielestään.

Toivoin kuitenkin vilpittömästi, että tällä kertaa Dannylla olisi ollut jotain lausuntonsa takana ja voisin yllättää Suosikin toimituksen kertomalla ilahduttavasta Danny-kampanjasta Lontoossa.

Kuvaharvinaisuus vuodelta 1967: Danny ja Tom Jones. Andy Gray esitteli aikoinaan Dannyn Tom Jonesille. Tapaamisen vaikutus oli niin suuri, että kohdattuaan ensimmäistä kertaa Suuren Jonesin esityksen jälkeen tähden pukuhuoneessa kylpytakissa Danny esiintyy vielä tänäänkin mainitussa asussa!

Soitin Chris Hutchkinsille, väsymättömälle Tom Jonesin pr-miehelle, joka antaa lehdistötiedot kaikista Gordonin artisteista, myös kaikista uusista sopimuksista.

Chris Hutchkins auttoi minua paljon toimiessaan »New Musical Expressin» uutistoimittajana. Joten hän on vanha kaverini. Kysyin häneltä onko Danny-nimisellä laulajalla mitään tekemistä Gordon Millsin kanssa.

»Kuka on Danny?» hän kysyi.

»Danny-niminen laulaja», vastasin.

»Eikö edes Danny Boy», virnuili Chris, viitaten tunnettuun lauluun.

»Ei».

»En ole koskaan kuullutkaan sen nimisestä laulajasta».

Muistutin häntä, että kyseessä on sama tyyppi, joka oli vuonna 1967 Tom Jonesin pukuhuoneessa Palladiumissa. Chris sanoi muistavansa ison vaaleatukkaisen kaverin. Sitten hän sanoi, että jos joku sopimus Gordonin kanssa on ollut edes vireillä, niin se löytyisi mapista, johon on merkitty kaikki laulajat, joiden kanssa on neuvoteltu sopimuksesta ja jotka mahdollisesti tulevat kyseeseen tulevaisuudessa. Hän sanoi MAM:in varatoimitusjohtajan Geoffrey Everittin soittavan minulle myöhemmin. Hän on juuri se mies, joka käsittelee kaikki sopimukset, mitkä Mills tekee ja rekisteröi kaikki mahdolliset suunnitelmat. Everitt on ollut Radio Luxemburgin johtaja ja siirtyi MAM:in palvelukseen hirmupalkalla. Tässä vaiheessa toivoin, että Danny olisi sittenkin MAM:in kirjoissa ja kansissa. Sehän olisi tuntunut suurenmoiselta.

Mennessäni kotiin oli pöydälläni Gordon Millsin lähettämä joulukortti. Kirjoitin kirjeen Gordonille ja pyysin häntä henkilökohtaisesti tai Chris Hutchkinsia lähipäivinä ilmoittamaan oliko heillä sopimus Suomen suurimman show-tähden kanssa. Ajattelin, että saan vuoden aluksi Suosikkiin hienon jutun Dannysta.

Parin päivän kuluttua puhelin soi. Sielä oli Chris Hutchkins. Hän sanoi: »Valitan Andy, Dannylla ei ole sopimusta. Geoffrey on penkonut läpi kaikki paperit. Hän ei myöskään ole niiden joukossa, joiden kanssa on neuvoteltu mahdollisesta sopimuksesta.»

Olin pahoillani Dannyn puolesta. Pikkuinen toivonkipinä on kuitenkin rinnassani. Jos Danny olisi jossain paperissa oikealla nimellään, mikä kuitenkin vaikuttaa uskomattomalta. On myös voinut tapahtua »maalaispojan uunotus kaupungissa» eli joku on valehdellut Gordon Millsin nimissä edustavansa MAM:ia ja muka ollut järjestämässä sopimusta. Tällaista tapahtuu paljon Lontoossa. On erittäin helppoa varastaa vaikkapa nippu käyntikortteja tai jopa painattaa niitä Millsin nimellä. Tai MAM:in nimellä. Sitten tällainen valeagentti lupaa maat ja mannut.

Ikuisena optimistina tietysti toivon, että Danny saisi joskus mahdollisuuden suuressa maailmassa. Sitä varten hänen olisi kuitenkin ehdottomasti muutettava nimensä. Tässä muutamia nimiehdotuksia: NIXON KNICKERSOFF tai McCARTNEY LENNON, miksei myös FALLIC SIMBALLS tai DANNIESKO FLUCK?

Pidän henkilökohtaisesti Dannystä ihmisenä. Toivon hänelle parasta menestystä 1972. Hän ansaitsee kaiken menestyksensä, koska on aina yrittänyt parhaansa. Ja mikäli hän ei voikaan laulaa »Tein Sen Gordon Millsin Tapaan», voi hän ainakin laulaa »Tein Sen Omalla Tavallani». Kuten Frank Sinatra lauloi: »I Did It My Way».

MICHAEL LONDON:

★ UUDEN VUODEN SUPER LP-ARVOSTELUT

CHER
MAPS 5184

Periaatteessa olin jo hyvin kiinnostunut kumoamaan levylautaselle Cherin uusimman LP-levyn. Se on tällä kertaa hänen sooloalbuminsa, aviomies Sonny ei ole mukana yhdelläkään uralla. Sonny & Cher -duo muistettaneen meillä tasan viisi vuotta sitten kauan ykkösenä olleesta singlehitistä Little man.

Cher on kuuden vuoden päästä (silloin ensimmäinen levytys) entistä teräksisempi, vahvempi ja vivahteikkaampi. Hänen äänensä on vahvempi ja tummempi kuin I got you babe -aikoina. Hitti Gypsys, tramps & thieves on tietenkin mukana, muista voi mainita James Taylorin Fire and rain, biisit He ain't heavy, he's my brother, Galen I'm in the middle ja Gracen One honest man. Mustalaisnaisimage tuntuu istuvan Cheriin kuin lintu pesään. Ja mikä tunnelma.

JARNO SARJANEN
BLU-LP 138

Jarno »Asuntokauppias» Sarjanen tuli laajemmin tunnetuksi Syksyn Sävel -kilpailun loppuvaiheessa laulullaan Pienen pojan haaveet. Hänen tyyliänsä voi luonnehtia sanoilla tiukat nahkahousut, letkeä kitara, roikkuviikset ja maailmanmiehen katse silmissä. Tämä LP tukee sanoja sataprosenttisesti. Tusina kappaletta, joista suurin osa — yhtä vaille — on Kari Kuuvan ateljeesta, on melkoinen saavutus niin yksitoikkoiseksi kuin pelkkä countrymusiikki voisi jäädä. Parhaat hetket vietin kappaleiden Sunnuntaiaamu, Vanha joukko, Bronson ja Vapaa oon seurassa. Viime mainittu on suoranainen tavaramerkkiehdotus, sovitus N. Johansson J. Raittinen. Jarnon taustabändinä levyllä on Jussin Country Boys vahvistettuna tusinalla nimekkäitä muusikoitamme, jotka vierailijamaisesti tehostavat levyn laadukasta taustaa.

HOLLIES
Distant Light
PAS 10005

Heti levykannesta huomaa, että vanha kunnon Hollieskin on uudistunut. Maalauksellinen koristekansi alkaa kyllä olla jokaisen bändin vakio, mutta kansien sisällähän asian ydin onkin.

Rutinoituneelle Hollies-fanille riittää tiedoksi, että jälleen on uusi älpee markkinoilla. Vähemmän asiasta kiinnostuneille sen sijaan pitää kertoa, että entisestä kauneislaulu-holliesistä on jäljellä enää nimi. Soundi ei ole mullistavasti petrautunut ainakaan pahempaan suuntaan, sen sijaan tunnelmat ja inspikset levyä kuuntelevalla ovat kokeneet melkoisen restauroinnin. Koska en ole mikään pesunkestävä Hollies-ihailija tunsin hitonmoisia ennakkoluuloja tätä beatle-kakkosta kohtaan, mutta puheeni perun. Kappaleista jää mieleen sopivasti iltapuhteella ainakin Promised land ja A little thing like love. Suorastaan suosituksia jakaisin.

LED ZEPPELIN
Led Zeppelin IV
Atlantic SD 7208

Samat sanat oikein isoin kirjaimin Led Zeppelinistä. Jos oli herra Zeppelin ennen vaikeasti lähestyttävä on tuo piirre lujaa vauhtia pötkinyt käpälämäkeen. Zeppelin-musa vuonna 1972 on tullut lähelle kulutustarvikepoppia, se on muodoiltaan esteettisempää, korville miellyttävämpää ja ennen kaikkea kauniin herkistyttävää. En laskenut montako serlaliinaa kostui, mutta liioittelematta voin sanoa nauttineeni LP:stä — jonka nimi on kuvattu salakielisanomalla muinaisten kansojen tapaan — raita raidalta yhä enemmän.

Sellaiset kappaleet kuin Black dog ja Misty mountain hop ovat tuttua Zeppelin-tavaraa, vaikkeivät 100 %:sesti enää. Rock and roll jytää jo uudistuneemmin, The battle of evermore on suorastaan vallankumouksellinen Zeppelin-biisi, mutta Stairway to heaven vasta suun jätti auki. Going to California jatkaa samaa linjaa. Kitara uikuttaa kuten ennenkin, nyt se vain on saanut mandoliinin rinnalleen — ruorissa viehättävä Sandy Denny, kaverit Plant ja Page ovat täyttä rautaa, mutta niin pyyhältävät uudet tuulet dikkari-zeppelininkin olkapään yli.

CUMULUS
TOP-LP 515

Cumulus-LP:n ottaa vastaan aina hyvin uteliaana ja hermostunein kädenliikkein. Uusin ei tee poikkeusta. Sen anti on jos vain mahdollista vieläkin kansainvälisempi kuin edellisen ison levyn. On espanjalaista härkälaulua (Vielä kerran vallan matadorien murtaa voima härkien), irlantilaista raviveisua, ruotsalaista Vreeswijkiä (Hanna halukas ja Jan), venäläistä kitaraa (Sokolovin kitara) ja lunta tupaan Ukrainassa, ranskalaiskreikkalaista tunnelmointia ja amerikkalaista B. Sainte-Marieta, jota Anki tulkitsee mestarillisesti.

Viisikko on mielestäni parhaimmillaan juomalaulumaisen reteissä kappaleissa, mutta huipuksi kehittyy Ankin ja kumppaneiden tulkinta Georges Moustakin sävelmästä La Meteque (Hän joka harvoin hymyilee) — siinä soi kitara kreikkalaisemmin kuin yhdelläkään muulla suomalaisella levyllä aiemmin. Menee taatusti oikeaan makuhermoon!

DOORS
Other voices
EKS-75017

Olen alkanut pitää The Doors-yhtyeestä entistä enemmän sitten L.A. Woman -älpeen jälkeen. Sillähän vielä Jim Morrison -vainaakin oli mukana, nyt piti laulut laulaa ilman häntä trion voimin. Ja mikäs tuossa ettei ole onnistunut. Taitavien lainabasistien avulla on syntynyt letkeän pirteää poppia. Herrat Krieger, Densmore ja Manzarek eivät ole masennustaan — Jimin menetystä — studioon ottaneet. Hang on to your life sen kertoo kaikista selvimmin ja se soi ja se soi. Kitaraleikittelyistä jäi parhaiten mieleen Ships w/Sails ja Wandering musician. Down on the farm taas viritti kunnon country-doorsit eloon.

Lauluosuudet luontuvat varsin mukavasti Kriegerille ja Manzarekille, rumpali Densmore on pysynyt tiukasti lestissään. Ja sen käytetyimmän lainabasistin nimi taas on Jack Conrad, toinen on Jerry Scheff. Ei maha mittään, Doors on jälleen onnistunut.

POING POING POING
Irwin Goodman
SFLP 9518

En tiedä montako tuhatta ennakkovarausta Irwinin uudesta LP:stä oli tehty ennen joulua, mutta odotettu tuo platta ehdottomasti oli. Sisälsipä se mitä tahansa, kaupaksi menee. Enkä sano, että sisältö puppua olisi. Se on sitä mitä kansa haluaa eli tutut Lievestuoreen Liisa, Kadun kasvatti ja Syksyn sävelykkönen Poing poing poing. Lisäksi Kulta ei syytä huoleen — mitä optimismia — Meidän lavstoori irwinmäisesti tietysti ja vankilafilosofiaa kappaleen Konnunsuon pikku Kaisa verran. Elämän ohjenuorista päällimmäiseksi jää vielä »aateloituneen» Emil von Reteen sanoitustyö Tää on maallista vain. Sovitukset Markku Johansson, tekstit Emil ja sävellykset itse renttu-Irwin. Kuuntelusta ei ainakaan rasitu mikä ehdottomana plussapiirteenä Irwinille kunniaksi luettakoon.

PICTURES AT AN EXHIBITION
Emerson, Lake & Palmer
HELP 1

Todellinen harrastelijan aarre, persoonallisesta popista kiinnostuneen toivekiekko, listalevyihin kyllästyneen ideapankki ja flunssan poistaja, ainakin henkisen, tämä Emerson, Lake & Palmerin uusin, laskujeni mukaan nuoren kolmikon jo kolmas iso levy. Iällähän nämä pojat eivät ole suinkaan pilatut, tuossa kaksissakymmenissä kaikki. Pictures LP on live-äänitys viime maaliskuulta, paikkana oli Newcastle City Hall. Siksi on menossa vielä ylimääräinen lisä meininkiä. Eli lyhyesti: tyyli alkaa muistuttaa jo erehdyttävästi suurien popista kehittyneiden bändien soitantoa.

Mielenkiintoinen tuote, ei uskoisi kolmikon työksi. Konsertin ylimääräinen numero Nutrocker tulkoon mainituksi, muut saa lukija innokkaasti itse hakea. Urkusoundin alalla tästä LP:stä puhutaan vielä pitkään.

KUUKAUDEN DISC JOCKEY

KRISTER JERNBERG

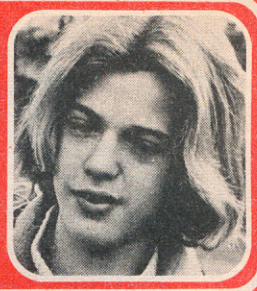

KARELIA & IIVANA NYHTÄNKÖLJÄ
Tiski-Jukka/Vanha kulta
Top 55

Idea Iivana Nyhtänköljästä ja muista kalevalaisista hahmoista oli hyvä vain sen yhden albumin verran. En nimittäin näe mitään itua tässä singlessä. Karelia on yhtyeenä ihan okei, sen kaverit ovat ammattitaitoisia muusikoita, mutta tällaisten fibausten myötä menee pieninkin arvostus. Tiski-Jukka-tarinan sanoista en saanut, vaikka jukoliste yritin, mitään selvää. Rajansa toki vanhan kääkän matkimisellakin on. 2-puolisko on Paronin itsensä säveltämä, tämä Tiski-Jukka on Viipurin Vihtorin polkan tahtiin tekaistu. Yksi täplä Karelialle laadukkaasta taustoituksesta.

TONY CHRISTIE
(Is this the way to) Amarillo/
Love is a Friend of mine
MCS 5391

Ei ole ainakaan turhalla edistyksellisyydellä pilattu vaikka sen verran onkin Tony-herra edistynyt ettei enää muistuta niin paljon Tomppaa äänellisesti. Pidän hänen äänestään ja kun kappaleessa on vielä näin hyvä rytmi, taustoitus ja kuoro ei vauhtivarvasta mikään pidättele. Amarillo-sykkeessä viihtyy ja ainakin diskoihin se on tervetullut lisäpala. Rakkaus on ystäväni -juttu on rauhallisempaa Tonya, melankolisempi.

DAYDÉ
Mamy Blue/Great Love
121. 384 L

Version originale sanoo levypussi tätäkin Mamy Blueta kaupatakseen. En mene tuosta alkuperäisyydestä takuuseen, sama Mamy-tarina tämä on kuin tusina muutakin. Daydé on ranskalaiskaveri, siellä aika suosittu, laulaa varsin karkealla äänellä ja on Mamyssä mies paikallaan. Sävelmähän on ranskalais-espanjalaista työtä ja se fransmanni on nimeltään Humbert Giraud, sanat ovat senor Phil Trimin, joka on kotoisin Trinidadista. 2-puolisko tihkuu suurta rakkautta, vaikka tekisi mieli sanoa että turhaa on vainen. Mamy svengaa.

PÄIVI PAUNU
Kun lauloin uudestaan/
Uskon päivään kauniimpaan
Polydor 2055 020

Päivi Pirteä Paunu on saanut arvoistaan materiaalia laulaakseen. Tällä Joan Baez -hitillä (The night they drove old Dixie down) Päivi saa anteeksi Mozart-törmäilynsä eikä kakkospuolikaan kerää risuja takkavitallista enempää. Kun lauloin -juttu olisi kyllä voinut olla innostavampi tunnelmaltaan, nyt kaikki jää kitaran ja solistin varaan. Siksi vain neljä silmää kuutioon.

SLADE
Coz I luv you/My life is natural
Polydor 2058 155

Minä kun aivan luulin, että tässä se sitten on. Se kuukauden diskoriemastus. Mutta eipä vain ollut. Slade on nelimiehinen brittibändi, suosittu Englannissa, missä Coz I luv oli ykkösenä monta viikkoa. Suosion selittänee bändin uutuudenviehätys, sillä vaikea minun ainakin oli levystä sykähdyksiä löytää. Soundi on varsin raju, mutta muuten jälki on heiveröistä. Sorry boys!

KISU
Las Vegas/Tein mitä tein
5 E 006-34506

Aivan henkeä pidätellen odotin miten molemmat maailmankuulut tarinat on suomeksi sorvattu ja onnistuuko Kisu luomaan tunnelman à la Tomppa tai Tony Christie. Eikä levy yhtään niin hiturainen ole kuin annoin itselleni kertoa. Erityisesti C. Johanssonin sanoitus Tein mitä tein -biisissä ansaitsee »ylennysmerkin». I did what I did for Maria on varsin koukeroinen tarinan poikurainen. Las Vegas on mielestäni turhan kesy taustoitukseltaan, mutta Mariakohtalo saakin enemmän pinnoja. Kisun ääni se vain ei tartu mustalle massalle, mikä siinä sitten lieneekin. Keikka-Kisu on tehokkaampi. Laulu olisi kaivannut enemmän erottuvia nousuja ja laskuja.

KATRI HELENA
The witch queen of New Orleans/
Top 56

»En luokittele tanssijaa, sehän on vain mies . . .» Hyi, Hector miten naiivia tekstiä. Kun tanssitaan on Valto Laitisen, Ranskassa asustavan suomalaisen säveltämä (Monsieur l'amour), siis aika chansonmainen. Mutta kun Pentti Lasanen on tanssimuusikko on hän tehnyt tästä niin kuin b-puolen italialaisbiisistäkin pelkästään Pukaron Valssimyllyn hikiseen lauantai-iltaan soveltuvia sovituksia. Yks kaks eteen, taakse. Nuo kolme pointsia tulevat kakkospuolen vähän siedettävämmästä kappaleesta. Teepä Katri vaihteeksi taas Kuoppamäki-hitti, ne sopivat sinulle erinomaittaisesti, var så vänligt.

REDBONE
The witch queen of New Orleans/
Chant: 13 the hour
EPC 7351

Päällikkö Uikuttava Uunilintu leikkii kuurupiiloa heimonsa Jympyttävän Jytäyksen kanssa ja lastut ne vain lentelevät eli intiaanibändi Redbone musisoi kaikin mahdollisin avaruusajan instrumentein rumpupatteristoja unohtamatta. A-puolisko oli — jälleen kerran — pienoinen pettymys, mutta B sitten hieman tasoitti tilannetta. Vegas-sukunimi esiintyy molemmissa biiseissä, onhan Redbonen kaksi jäsentä samaa veljessarjaa. Olkoonkin tämä single vain pala Redbone-musaa, silti en jaksanut kiljahdella maailman lista-asiantuntijoiden tapaan. Ehkä suurempi kokonaisuus olisi täyttänyt kuutiota — nyt herui nuo neljä kipaletta.

MARKKU HÄRKÖNEN
Miten olis pienet teet/
Onnea jokaiselle
5 E 006-34507

En tiedä oliko kuulemassani platassa jotain vikaa! Joka tapauksessa solistin ääni juuri ja juuri erottui mahtavasta taustasta tee-tarinassa. Herra Härkönen, entinen Marco I, laulaa suhteellisen puhtaasti eikä yhtään niin kökästi kuin ennakkoluuloisena ajattelin. Mama packed a picnic tea on sävelmänä aika rikas, Erik Lindströmin Onnea jokaiselle on suomalainen b-puolisko tyypillisimmillään: kantaa, antaa, rantaa . . . Meininkiä kyllä riittää niin kuin Markku laulaa, mutta älkää toki antako kolmosen masentaa itseänne. Ääni jää muistiin ja ehkä seuraava levytys onnistuu paremmin.

MOODY BLUES
My Song/The story in your eyes
Threshold TH 6

Kaikkien koukeroiden jälkeen on suorastaan taivaallisen ruhtinaallista pistää pyörimään tämä Moody Blues -single, jonka molemmat kappaleet ovat kyllä tuttuja jo LP:ltä Every good boy deserves favour. Mikä ylimaallisen lyyrinen mestariteos, mikä popin monipuolisuuden ylistysvirsi, mikä ihmiskätten jumalainen saavutus . . . Voiko iskelmämusiikki enää kauniimmaksi tulla? Onhan se nyt tullut paljon esteettisemmäksi alkupäivistään, mutta Moodyn panos vain kerta kerralta paranee. Sanoitus on myös palaamassa runomittaiseen muotoonsa — eli miten runkkubändien nyt käykään. Voi, rientäkää jo Suomeenkin veisaamaan pätkät tätä musaa! The story . . . sopii niin kirkkoon kuin hämärimpäänkin diskoon. Kymmenen pistettä on tästä liian vähän . . .

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

NICK NACKER – UUSI KOTIMAINEN SUPER-TÄHTI!

Mitä varten kaikki popparit ovat samanlaisia? Miksei koskaan tule mitään uutta? Aina vaan pyrkii pinnalle joku uusi tulokas, jolla on tiukat nahkapöksyt, raaka ääni jne. Kenenkään ulkonäössä ei ole mitään erikoista niin kuin ei esiintymisessäkään. Juuri sen takia esittelenkin teille uuden tulokkaan, joka on PERSOONALLINEN. Nimi voi vaikuttaa tutulta, mutta eihän se miestä pahenna. Hän on NICK NACKER! Fantastinen kundi: punainen tukka, toinen silmä vihreä ja toinen musta (tai joskus ruskea). Kun Nick hymyilee, voi tarkka laskija huomata 10 hampaan keltaisen loiston. Ja etuhampaat — oh boy! Korvissa renkaat ja varpaissa kanssa. Pukeutuminen on kertakaikkiaan . . . OTTAKAA OPIKSENNE KAIKKI POPPARIT ÄLKÄÄKÄ TOISTAKO TOISIANNE! — Nick Nackerin fan.

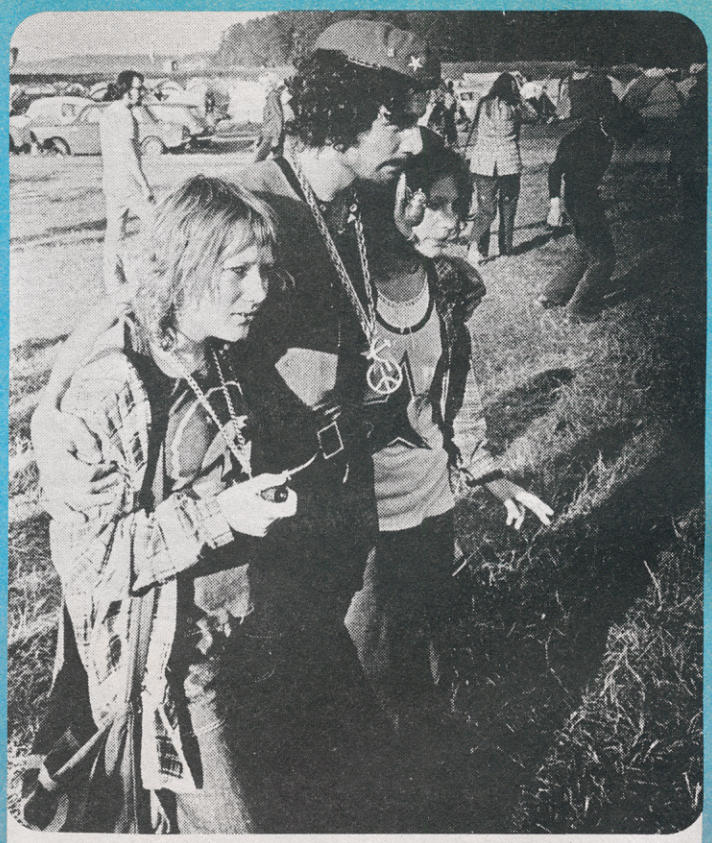

HEI RUISKANSALAISET!

Hei ruiskansalaiset läheltä ja kaukaa, kaikki ne, joilla svengasi kivasti! Kaikkihan olemme varmasti samaa mieltä siitä, että ensi kesänä olisi saatava lisää rockia Ruissalossa.

Suosikissa kerrottiin, että ruiskansa saa kiitoksen: Rod Stewart ja Faces. Mutta voisiko joku selvittää mulle, kenelle tuo kiitos on osoitettu? Minusta se on lähinnä turkulaisille ja niille, jotka asuvat Turun ympäristössä. Hekö vain olivat Ruissalossa? Hekö toivat rahat Ruissaloon ja Turkuun?

Kyllä varmaankin mieltä lämmittää, kun maalis-huhtikuussa lukee lehdistä kiitoskonsertista, toivotaan ainakin. Toivotaan yhdessä, ettei kenenkään mieli kokonaan murru. Joohan? — Tuulen laulu.

JÄLLEEN SE LUPAUS

Miksei Suosikki ilmesty täällä maassa kahta kertaa kuukaudessa koska se kuulemma kuussa ilmestyy kaksi kertaa. Näin ainakin olet luvannut Suosikissa numero 9 vuonna 1963. Voiko sanoihisi luottaa, Jammu? Vastaa ja kerro totuus! — Krisse ja Kati.

Jälleen se lupaus, jonka muistan hyvin. Kustantaja tosiaan lupasi, että Suosikki ilmestyy 2× kuussa kun ihminen pääsee kuuhun. Kustantaja söi sanansa ja siksi lehtemme siirtyikin toiselle kustantajalle. Siinä näet miten ihminen arvioi väärin tulevaisuutta. VUONNA 1963 EI OSATTU UNEKSIAKAAN ETTÄ IHMINEN PÄÄSISI KUUHUN!

TEEN ITSEMURHAN 31.1. KLO 24!

Olen 17-vuotias poika. Isäni kuoli viisi vuotta sitten ja äitini viime kesänä. Asun setäni luona, joka mukiloi minua nyrkeillään harva se päivä, koska olen muka kuriton. Seurustelin kaksi vuotta maailman kultaisimman ja kauneimman tytön kanssa. Eilen, 1.12. hän jätti minut. Lopullisesti, niinkuin hän sanoi. Syytä en tarkalleen tiedä, mutta luultavasti hän löysi itselleen minua paremman poikaystävän. Minulla ei ole enää mitään. Viime yönä en nukkunut lainkaan. Tänään en mennyt kouluun. Yöllä päätin, että annan itselleni kaksi kuukautta armonaikaa. Jos maailmani ei muutu siihen mennessä, lähden täältä. Tiedän, missä setäni säilyttää pistooliaan.
Lähtöni on kivuton. Sirpa Nokialta, jos luet tämän, mieti vielä päätöstäsi. Mutta älä palaa enää säälistä. Olen valinnut kohtaloni.
Jammu, voitko sinä auttaa palstallasi? Osoitettani en uskalla antaa, sillä voisit ilmoittaa sedälleni. – Seppo Tampereelta.

KIITOS JOE COCKERILLE

Kiitos kauheasti Suosikissa olleesta Joe Cockerin jättiläiskuvasta. Joe Cocker on minusta ehdoton ykkönen. Näin hänen elokuvansa kahteen kertaan. Soitan hänen levyään yhtenään. Hän on hyvä!

Mutta marraskuun Suosikin otsikko »Oletko sinä seuraava, Joe Cocker» oli sielua karmiva! Tuo otsikko tyrmäsi minut niin, että minun täytyi tehdä pienet. Luettuani jutun kokonaan hyppäsi kissani syliini. Kerroin Miinukselle, miten suuressa vaarassa Joe todella on. Miinus, tuo harmaa pieni ystäväni, ystävistäni varmasti uskollisin, lopetti kehräämisen. Se hymyili arabialaisittain, niin kuin kissat hymyilevät. Hetken se katseli minua kuin miettien, onko tuo vanhapiika noin höpsähtänyt. Samalla Miinus varsin äänekkäästi mattoa paukauttaen ilmoitti haluavansa ulos. Nuolena se livahti hämärtyvään iltaan, ja suuren tammen alla sitä odotti naapurin kirjava kolli. Tehtyäni itselleni »samanlaisen» kuuntelin taas kerran Joen tuttua ääntä »She came in through the bathroom window» ja tiedän nyt, että hän todella elää kanssamme. Aina ja iankaikkisesti! — Deltą Lady

OLETTE PUOLUEELLISIA

Miksi Suosikki on puolueellinen? Se haukkuu joitain poppareita ja kehuu jotain. Henkilökohtaisesti minulla ei ole omaa popihannetta, ja minusta moinen popparien palvonta onkin joutavanpäiväistä. Minua ottaa päähän erityisesti Suosikin karkea tapa arvostella poptähtiä. Miksei kaikki popparit voi olla samanlaisia Suosikin arvosteluihin nähden vai tietääkö Suosikki niin varmasti, millaisia mitkin kuuluisuudet ovat?

Toiseksi mua korpee, kun sä Jammu panet vähän halvalla noita Jammu-palstalle kirjoittaneiden juttuja vastaillessasi niihin. Vastasit esim. eräälle tytölle, joka kysyi sulta neuvoa, miten saisi lintutieteilijä-poikaystävänsä kiinnostumaan muistakin kuin siivekkäistä, että »opettele lentämään». Oletko sä Jammu yrittänyt lentää milloinkaan? Jos olet opetellut ja onnistunut, niin olisit neuvonut tuota tyttöä. Siinäpä olisi vasta kunnon neuvo, jos sä lentämisen salaisuuden paljastaisit — mäkin opettelisin heti. Ei se käykään niin yksinkertaisesti siivet selkään ja ilmaan -systeemillä. — Kiki Ruotsista

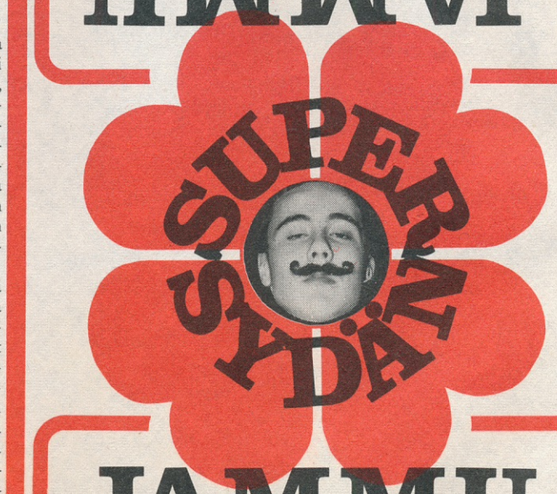

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

OLEN RAKASTUNUT SEIJA SIMOLAAN!

Mä olen ihan tavallinen poika. Käyn koulua, on finnit ja kaikki. Mutta mä olen onnellinen, kun saan asua Mellunmäessä. Joo! Melkein Seija Simolaa vastapäätä! Ts. meidän keittiöstä näkyy Seijan keittiö. Joka aamu, kun mä lähden kouluun (noin 7.30) Seijakin on jo herännyt ja touhuaa omassa keittiössään, keittelee kahvia ja pistää söpön tyttönsä kouluun. Mä en tajua, kuinka se jaksaa. Se on paljon keikoilla ja tulee varmaan kotiin usein vasta aamulla. Sitten se vielä leikkii pihan kakrujen kanssa kaiket päivät.

Se ei käy misään. Mä tiedän sen, koska sen auto seisoo aina meidän ikkunan alla. Sen luona käy vain vähän ihmisiä. Sen äiti varmaan ja sen kundikaveri — sellainen tumma, ajaa valkoista Audia. — Haa, mä olen varsinainen kyttä, vai? Mutta en mä voi sille mitään, että mä teen läksyt keittiössä ja katselen sen ikkunoita. Se on oikea erakko ja mä olen rakastunut siihen! Se on luonnossa vielä paremman näköinen kuin kuvissa ja se jaksaa hymyillä silloinkin, kun se vie roskat pönttöön! Ottakaa kaikki osaa mun ilooni, että saan asua Seijan naapurissa! — Petri

ODOTAN KUOLEMAA!

Joka vuosi, kuukausi, viikko, päivä, tunti, hetki lähenen tuota vapauttavaa rajaa. Sinne missä ei aikaa mitata kuukausissa, viikoissa, päivissä, tunneissa, hetkissä. Sinne, missä ei tarvitse jatkuvasti taistella elintasosta, elintilasta, ruoasta, oppiennätyksistä. Sinne, missä ei saaste vyöry päällemme, missä hälinä ei saa aikaan hermoromahdusta, missä ei tulevaisuudesta tarvitse huolehtia. Sinne missä ei ole raakuutta, missä jokainen hetki rakkaudesta ei tunnu varastetulta, missä saa olla oma itsensä, missä olemme kaikki tasa-arvoisia ja kaikki ystäviä.

Saavu ihana, vapauttava vuosi, kuukausi, viikko, päivä, tunti, hetki, jolloin saan jättää tämän kaiken ja olla onnellinen oikealla tavalla. — Tepa

KUUMA SÄHKE VAATIVILLE POJILLE!

Usein kun joltain kundikaverilta kysyy, miksi se ei ole enää sen ja sen mimmin kanssa, saa vastauksen: »No eihän siltä edes saanut mitään!» Tuo on kauhean yleinen vastaus 15-kesäisten ja nuorempienkin keskuudessa. Ettekö te pojat tajua, että te ette koskaan pysty seurustelemaan vakavasti, jos teillä ei ole mielessä muuta kuin se ainainen . . . se juuri! Mä olen itse myös poika, mutta olen mielestäni päässyt jo sen ajan ohitse enkä mä oikein paha sellainen ollutkaan, vaikka itse sanonkin. Sitten jos joku tyttö onkin teidän mieliksenne, te kutsutte sitä huoraksi ja sanotte: »No enhän mä nyt sellaisen kanssa!» Ei ole ihme, ettette pärjää naismaailmassa, kun menettelette niin. Ajatelkaa tyttöjäkin, joita sorretaan aina! — Kerberos

ONKO JAMMU YRJÖN ISÄ!

Luin juuri viimeisen Yrjö-kirjan kolmanteen kertaan ja tein erään huomion. Siinä lukee, että kirjan on kirjoittanut Erkki Kanerva, jonka taiteilijanimi on JAMMU! Voiko olla mahdollista, että sinä olet samainen heppu? Mä vaan tulin ajatelleeksi, kun noita Yrjö-juttuja julkaistaan Hymyssä, joka on samaa firmaa kuin Suosikkikin. Voiko olla mahdollista, että sulla on noin perskeleen hyvä huumori — eipä silti, kyllä sä annat Suosikissakin joskus tosi nasevia vastauksia. Mutta onko niin, että Suosikin Jammu on sama kuin Hymyn Jammu, eli Yrjö Kanerva? Vastaa, ettei tämä asia jää vaivaamaan minua! — Yrjö-Juhani

En ole sama Jammu. Suosikin Jammu on vanhempi ja toinen on vain apinoinut nimeäni, jonka olen rekisteröinut. Odotan vain, että toinen Jammu kerää paljon omaisuutta nimelläni ja raahaan pojan sitten raastupaan — ja otan hyödyn itselleni. On ihanaa rikastua!

VAROITUS ELINTASOMAASTA!

Tämän pitäisi nyt olla sitä Ruotsin kultaelämää. Voi hemmetti! Mä olen 18-vuotias suomalainen poika, joka on menettänyt jo neljä työpaikkaa huumausaineiden takia. Tiedättekö te vanhemmat, mihin te päästätte lapsenne, kun he lähtevät Ruotsiin, tänne ELINTASOMAAHAN ansaitsemaan. Suuri osa polttaa hashista ja käyttää LSD:tä. Mullakin meni alussa hyvin. Mä opin nopeasti lisää ruotsia, jota olin jo koulussa lukenut. Mä olin yhdessä tyttöjen kanssa. Nyt on yksi raskaana. Millä minä maksan? Tai miten mä voin asua sen kanssa, sillä pitäishän minunkin olla töissä ja ansaita. Tää on yhtä hemmettiä. Mulla ei ole nyt vakituista asuntoa, mä vaan menen eteenpäin. Eilen Tukholmassa, huomenna Göteborgissa. Voi . . .

Aluksi se oli muka hienoa. Poltettiin pilveä. Se oli muka suurta maailmaa. Uskokaa hyvät ihmiset, ettei se ole taivas. Tämä on vain yksi varoitus monien joukossa, mutta minä tiedän omasta kokemuksestani. Nyt mä olen yhden Stefanin luona. Täällä mä nukun ensi yön. Huomenna menen työnvälitykseen, jos sattuisin saamaan töitä. Onneksi mulla on kavereita, jotka vähän auttavat. Sosiaaliluukulta mun pitää ruokarahatkin hakea. Nyt mä olen vähän pääsemässä eroon aineista, mutta alussa mulla meni kaikki ruokarahatkin niihin. Sitten sai olla pitkiä aikoja syömättä.

Jos mä en saa töitä, mä lähden liftaamaan Malmöön. Uskotteko, että se on kylmää liftata, kun ei ole kuin kesävaatteet päällä. Mä en ole ainoa, joka on joutunut samaan tilanteeseen. Täällä on liian helppo ostaa knarkkua. Isoimmissa paikoissa ne yrittävät kilpaa myydä sitä. Täällä on siinäkin kilpailua. Juoksujalkaa tullaan ja kysytään: »Ska du köpa brass» tai »Ska du ha en tripp!» Piru periköön koko Ruotsin! — Masa

PINNALLE PYRKIMÄSSÄ

ovat tarmokkaasti seuraavat kahdeksan yhtyettä uusissa tai uusituissa kokoonpanoissaan. Lue niin tiedät enemmän kuin toverisi!

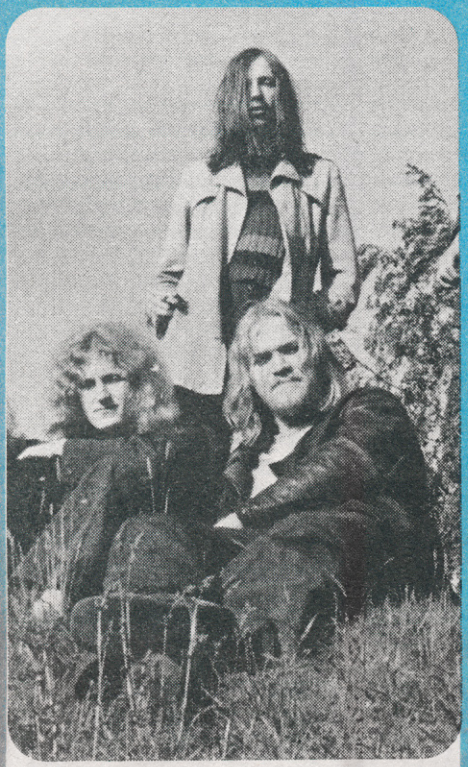

JIG-SAW

Uusi, kova bändi saatiin uudestisyntyneestä Jig-Sawista. Jig-Saw on helsinkiläinen trio, joka soittaa pääasiassa progressiivista rockia. Ohjelmisto koostuu pääasiassa omista sävellyksitä.

Pojat ovat uusineet kokonaan vahvistinlaitteistonsa. Keikoilla Jig-Saw käyttää tarvittaessa lisäsoittajia. Hissunkissun he ovat myös panneet pystyyn muhkeaa valoshowta. Yksi mikä panee pojat varmasti yrittämään parastaan yleisön eteen on se, että Jig-Sawlaiset ovat kaikki pelkästään muusikkoja, elävät soitollaan eivätkä käy muissa hommissa kuten monet muut. Kaikki aika voidaan käyttää esiintymisiin ja harjoitteluun. Ja jotta yleisö saisi vaihtelua, kuljettaa yhtye mukanaan kokoillan keikoilla diskoa.

Ensilevykin on tulossa.

Jig-Sawin kokoonpano on seuraava:

Timo Petso, kitara, piano, huuliharppu, laulu; Ari Vaahtera, basso, akust-kitara, laulu; Jorma Kettunen, rummut, congat, Timbalex, laulu.

Kimmo Dahl, teksti
Stame Produktion, kuva

Herennius Pontius

Herenius Pontiuksen Heavy-linja, jos sitä halutaan jollakin nimellä kutsua, pohjautuu vahvoihin rumpukuvioihin, jotka ovat musiikillisen värähtelyn keskus. Tällä tavoin rummuista muodostuu itsenäinen soolosoitin, lisäten osaltaan melodioiden ja sävelkulkujen elävyyttä. Bassokuviot puolestaan ovat perinteellisestä käsityksestä poiketen, rakenteeltaan useimmiten ns. omaa erillistä melodiaa pääteeman tai pääteemojen ohella. Kun tähän lisätään vielä elävä kitaran käsittely ja varsinainen laulu duettoineen, muodostuu tietynlainen musiikillinen kudos, jossa »tapahtumasarjat» etenevät kerroksittain.

Onko totta, että soittaminen kolmimiehisessä kokoonpanossa olisi vaikeampaa ja vaatisi jokaiselta enemmän kuin suuremmissa orkestereissa? Tähän kysymykseen vastaa Herennius Pontiuksen kitaristi Juha-Tapio Pesonen: »Tämä on totta, sillä musiikki ei saa olla yksitoikkoista jauhamista, tämä onkin ehkä vaikein tekijä kun on kysymys triosta. Liian helposti antaudutaan jammailemaan ja menetetään yleisön mielenkiinto, varsinaiset »sessionit» ovat asia erikseen. Toisaalta täyteläisen saundin saavuttaminen on sitä vaikeampaa, mitä pienemmästä kokoonpanosta on kysymys.

Herennius Pontiuksen laulujen tekstitys on kauttaaltaan helponpuoleista englantia. Kappaleiden nimet sen sijaan puhdasta latinaa: »ADVENA ASSECLA» (muualta tullut seuralainen), »ARA PACIS» (Rauhan alttari) jne. Tekstit eivät ole pelkkää sanahelinää, vaan varsin pitkälle vietyä aatteellisuutta, jonka voi kuvitella olevan lähtöisin vanhasta roomalaisesta sivistyksestä, ihmisistä ympärillä.

Atro Palsternakka, teksti

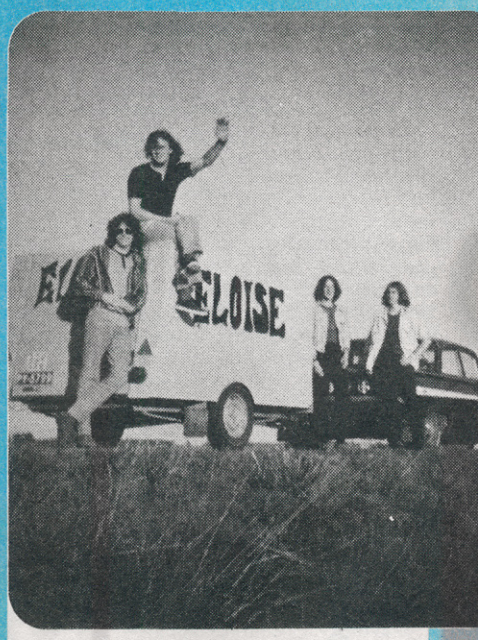

ELOISE

Kokkolalainen Eloise-group villitsee ihmisiä Pohjanmaalla, Heavy-linjan pohjalaisena esitaistelijana group on antanut pitkät intohimoisille Creedence-faneille ja osoittanut, että musiikki, joka tehoaa tämänpäivän härmäläiseen, on tyyliltään Deep Purplea, Santanaa, Uriah Heepiä jne.

Kokoonpano on vasta puolisen vuotta vanha, mutta silti se on näyttänyt karvaiset kotkankyntensä!

— Kahden soolokitaran suomien mahdollisuuksien pohjalta group on lähtenyt kehittelemään aivan omaa tyyliään. Lisäksi kiinnitetään huomiota basistin ja rumpalin saumattomaan yhteistyöhön.

Groupin peruskivi laskettiin joskus talvella -70, jolloin mukana olivat jo yhtyeen rumpali Eero »Eetu» Harju, basisti-vokalisti Juhani »Jetsu» Harju, ja kitaristi Esko »Kiksa» Pajakoski. Keväällä -71 pestattiin kolmikon vahvistukseksi toinen kitaristi Kullervo »Kusti» Puumala. Välillä kolme ensinmainittua kaveria kokeili jopa urkurin kanssa, mutta havaittuaan kahden kitaran suomat edut päädyttiin nykyiseen ratkaisuun.

Hannu Salo, teksti

SIR ADOLF

»A man in the drum» jäytää joka solun päästä kantapäähän, eikä jätä ketään ulkopuolelle. Se lipuu hiljaa sisään, hetken päästä se on ottanut mukaansa ruumiin ja sielun. »A man in the drum» on heavy-piisi. Sen aikaansaajana on bändi, nimeltä SIR ADOLF. Se on vaikuttanut reilu puoli vuotta. Se ei ole pitkä aika, se. Mutta kun otamme huomioon, että SIR ADOLF löysi linjansa heti syntymänsä jälkeen, huomataan, että soundi on tosi heavy . . .

Laulusolistin villi liikehdintä viimeistään vie mukaansa. »Williä hewosmaisuutta». Yhtyeen laulusolisti Cece Franck rakastaa hevosia, hän puhuu hevosista. Yeah. Mutta kun näkee Cecen lavalla, ei häntä parhaallakaan tahdolla osaa yhdistää työkaakkiin.

»Me ei soiteta Creedenciä», toteaa bändin basisti Reima Virta. Reima, lempinimeltään Reku, on SIR ADOLFin voimahahmoja. Ainakin äänensä puolesta. Kun Reku puhuu (huutaa) korvan juuressa, saattaa normaalin puheen kuulla jo parin päivän päästä, mutta kun hän sattuu todella huutamaan, niin . . . Voi ja voi.

Reku laulaa myös bassonsoiton ohella.

Heavy-musa vaatii heavy-rumpalin. Sellainen on Juki eli Jukka Blomqvist. Jukin elämään mahtuu kaksi asiaa: SIR ADOLF ja Riitta. SIR ADOLF on Jukin bändi ja Riitta Jukin girlfriend. Joo. Kuulisittepa kun nämä kaksi riitelee . . . (Nimittäin Juki ja Riitta) Siinä on sitä jotain. Valtio on verottanut SIR ADOLFIA muunkin kuin ennakkoveron muodossa. Nimittäin lokakuussa lähti kitaristi paremmille metsästysmaille. Osoite: Hangon Rannikkopatteristo. Onneksi, aah, onneksi löytyi pitkäaikaisen etsinnän jälkeen tyyliin sopiva kitaristi. Tom Groop. Heti alussa Tom löysi SIR ADOLF jujun, juuri sen, johon yhtyeen heavy-sound perustuu. Tulosta on mahdoton sanoin yrittää kuvata. Se täytyy omin korvin kuulla. Siihen täytyy eläytyä. »Hevosmaisista hevosmaisin», sanoisi Cece. »Ha-haa», sanoisi muu bändi.

SIR ADOLF haluaa vaikuttaa jokaiseen. Sävähdyttävästi. Se haluaa antaa jokaiselle itsensä ja musiikkinsa. SIR ADOLF haluaa, että jokaisella svengaa. Vaikka ainahan niin käykin.

FINLANDIA

Finlandia on viisimiehinen yhtye, laulusolistina vaalea ja vetävä Anita Virta. Jos nimi on vaativa, niin ovat pyrkimyksetkin: raudanlujaa kotimaista, kansaanmenevää.

Yhtyeeseen kuuluvat seuraavat eri instrumenttitaiturit: Carbu, urut ja laulu, Pertti Puro, basso ja laulu, Reima Nurmi, kitara ja laulu, Kauko Hakala, lyömäsoittimet, Ahti Patinen, huilu, saxofonit ja laulu.

Finlandiasta oli puhetta jo elokuvan Narrien illat -aikoihin. Silloin tehtiin ensilevy ja myöhemmin Finlandia keikkaili solistinaan Markku Suominen.

FINLANDIAN POJAT KONEKIVÄÄRIHAASTATTELUSSA:

Jos saisitte valtion taidetoimikunnan apurahan?

— Olis hemmetin hyvä juttu. Saatais keskittyä siihen tyyliin mistä pidetään.

Pidättekö klassikoista?

— Bach on hyvää, se kaveri tajusi jotakin rytmistäkin. Muuten ollaan sitä mieltä, että sinfoniaorkesterin kaverit pääsevät paljon helpommalla kuin popmuusikot. Ei meillä ole kapellimestaria heiluttamassa tahtipuikkoa eikä valmiita sovituksia nenän alla.

Mitä mieltä kollega Konsta Jylhästä?

— Hyvä kaveri, säveltäjänä persoonallisuus.

Entä kansansuosikki Irwin?

— Laulava Vennamo.

Musiikki ja politiikka?

— Musiikkia ja politiikkaa ei pidä sotkea. Ne ovat täysin eri asioita.

Marja Patinen, teksti

Power Clan

He yhdessä ovat nimeltään POWER CLAN. Tiedättehän — bändi.

Erikseen he ovat vasemmalta oikealle: *Tapio Kohonen,* basso — *Pertti Pulkkila,* soolokitara — *Joanna,* laulusolisti — *Juha Tarvainen,* komppikitara — *Jami Salmi,* rummut.

Erilaisia soitinyhtyeitä on Suomi väärällään. Tässä jälleen yksi, jonka kohtalona on olla tuntematon. Tästä seikasta ja vähän muusta lauloi yhtyeen solisti Joanna seuraavaa:

— *Millä keinoilla täällä Suomessa oikein pääsisi kuuluisaksi. Keikkoja meillä kyllä on, mutta rahaa saamme niukanlaisesti, koska meitä ei tunneta.*

— *Taitoa on kyllä tarpeeksi. Pelkään, että hajoamme kuten tämänikäisillä pojilla ja bändeillä on tapana hajota. Alkuinnostus on suuri, mutta sitten yksi ja toinen alkaa kyllästyä. Toivotaan että jaksan pitää pojat koossa.*

Tunnetteko te heidät?

Orient Express

Vanha tuttu Idän Pikajuna on herännyt henkiin! Nykyinen kokoonpano on peräti 7-miehinen tai oikeammin 6-miehinen ja 1-naisinen, sillä mukana on myös yksi tyttö, pianoa ja huilua soittava Mervi Kuhanen.

Muut tyypit ovat Markku Runne, laulu (entinen tuttu), Jani Holm, kitara, Raimo Kupiainen, basso, Simo Ekholm, conga ja timbales ja Ilkka Mäkelä, sähköpiano ja viulu.

Nyt on Orient Expressin, sen aikaisemman kokoonpanon, silloiset vaikeudet päätetty tykkänään unohtaa ja aloittaa uusi elämä ja vielä uudemmanlainen soundi.

Toivottavasti Idän Pikajuna tällä kerralla onnistuu!

Jaakko Fonselius set

Jaakko Fonselius set on viisimiehinen yhtye, johon kuuluvat Raimo Ruoho, kitara, Jaakko Fonselius, basso, Tapio Niemelä, urut ja laulu, Jorma Luolaja, laulu sekä Yrjö Fonselius, rummut.

JFS on kovasti monipuolinen: he soittavat »ihan mitä vain». Tavallista tanssimusiikkia, uudempaa tanssimusiikkia ja popmusiikkia. Sitä JFS soittaa mieluiten ja mikä hauskinta, myös hyvin. Ainakin omien sanojensa mukaan.

JFS:ssä kaikki muut ovat 19-vuotiaita paitsi rumpali Ykä Fonselius, joka on 16-vuotias! Tässä kokoonpanossa JFS on soittanut jo kokonaista neljä vuotta eli he eivät siis ole mitään aloittelijoita. Näiden neljän vuoden aikana Jaakko Fonselius Set on kierrellyt keikkailemassa ja samaan tapaan he aikovat myös jatkaa . . .

Surkeaa showbisnestä Härmässä!

TANSSIEN JÄRJESTÄJÄT ESIINTYJÄLLE: MAKSAKAA TAI ETTE LAULA!

□ *Vincent Senice-Taylor, teksti* □ *Heikki Laurell, kuvat*

Näin saa poptähti Suomessa töitä 1972: tanssienjärjestäjä Kake Kyheröiselle ostetaan pari viinapulloa ja ohjelmien myyjä juottaa järkkärin mälliin ja sopii lehmänkaupoista . . .

Sillä tanssienjärjestäjä on vastuussa seuralle tai yhdistykselle tekemisistään. Hän pystyy kuitenkin prässäämään ohjelmien myyjältä »taskurahaa» itselleen. Manageri taas maksattaa nämä ryyppyrahat artistilla. Esimerkiksi juuri Sinun ihailemasi laulaja voi joutua maksamaan saadakseen laulaa.

Laulajat eivät uskalla avata suutaan, sillä he joutuisivat heti pois ohjelmatoimistoistaan. Managerit kieltävät tämän, sillä muutenhan »järkkäri» ei enää ostaisi ohjelmia. Noidankehä on valmis. Poptähden sielu myydään pullon hinnalla. Emme yleistä, mutta tällaista tapahtuu.

EIKÖ KUKAAN USKALLA PUHUA TÄSTÄ PÄIVÄSTÄ?

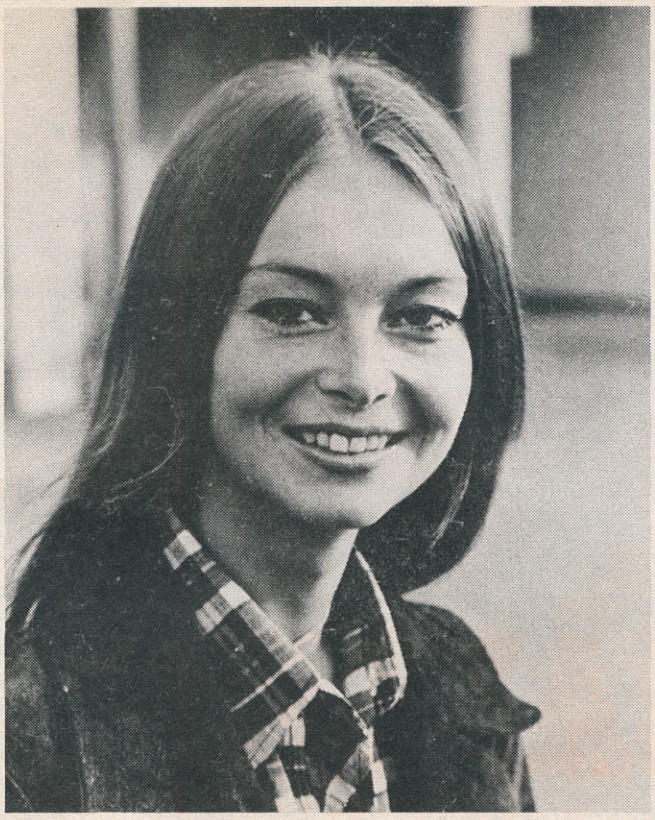

KRISTIINA HAUTALA oli hämmennyksestä mykkä kuultuaan väitteemme. Mitä? hän ihmetteli. En ole ikinä edes kuullut koko asiasta saati sitten että olisin joutunut sen kanssa tekemisiin.

Jori Liemola puuskutti heti ilmoille »ohhoh», kun häneltä kysyttiin mielipidettä artistien kynnysrahoista. Ei ollut hänkään tietoinen. On myös huomattava, että nämä kysytyt henkilöt oli valittu täysin sattumanvaraisesti eikä heillä ole sen enempää asian kanssa tekemistä kuin kenellä tahansa, joka olisi ollut kiertohaastattelussa mukana.

Mitä tehdä, kun rahaa pitäisi saada jostakin ja pian? No, kyllähän teräväpäinen mies keinot keksii. Sodassa ja rakkaudessa ja show-maailmassa kaikki keinot ovat luvallisia. Vai ovatko?

On väitetty mm., että seuraavanlaisia keskusteluja on käyty artistien ja tanssien järjestäjien välillä. Mutta on huomattava, että vaikka tällaisia puheita kuulee joka päivä, ei kukaan uskalla jyrkästi kieltää tai myöntää. Tämän perusteella voidaan päätellä kaksi asiaa: a) koska haastatteluissakin selvästi myönnetään »takavuosina» käydyn mainitunlaisia keskusteluja, niitä ilmeisesti jatketaan vielä tänäänkin b) työn menettämisen pelko estää artistit ja tanssien järjestäjät puhumasta tästä päivästä.

Lisäksi on muistettava, että oheinen keskustelunpätkä on keksitty. Emme sillä tarkoita ketään tiettyä järjestäjää tai esiintyjää.

MENETELLÄÄNKÖ SUOMESSA KUIN KESKIAJALLA, KUN ON ESIINTYMISESTÄ KYSYMYS?

— Haloo. Onkohan tanssien järjestäjä Leonardo Karvajalka tavattavissa?

— Kyllä, minä olen!

— Täällä Max, mä olen siitä lauluduosta Max ja Moritz. Te kuulemma huolehditte myös esiintyjistä. Mitenkähän olisi, pääseekö tämä meidän rautainen kaksikko sinne teidän tanssipaikkaan laulamaan?

— Mitenkähän se on, en ole tainnut kuulla yhtään levyäkään?

— Meillä on Moritzin kanssa hirveä kansansuosio ja levytyksestä on ollut puhetta koko ajan. Nyt kun vielä olisi noita esiintymisiä useampia, niin silloin lehdet kirjoittaisivat ja kun lehdet kirjoittavat niin varmasti levy-yhtiöt heräävät!

— Niinhän se on, niinhän se on. Mutta tämä on vähän vaikeaa, ymmärrättehän, kun ei ole sellainen listanimi vielä joka vetää. Se on minulle aikamoinen riski järjestää sellainen keikka, jos se sittenkin menee pyllylleen . . .

— Ei varmasti mene, sen takaamme me, Max & Moritz.

Järjestäjä: — Niinhän se on, teidän kannaltanne! Mutta meille kyllä jää riski siitä, kun yhtään lippua ei ole käynyt kaupaksi! Mitenkähän on, voisitteko te maksaa sellaisen symbolisen summan niiden kulujen peittämiseksi, jotka jäävät minun niskoilleni, kun yritän hommata teidät esiintymään tänne meidän paikkaan?

Max: — Totta kai! Paljonkohan sellainen symbolinen summa olisi?

Leonardo Karvajalka: — Voi voi, kun siinä on niin monta riskiä ja minä jään täysin liisteriin vielä sen homman kanssa, ette ikinä usko kuinka vaikeaa tämä on — sanotaan nyt 250 mk . . . Muuten asia on selvä, soittakaa vielä tällä viikolla kerron milloin keikka on . . .

Esitämme kiperiä kysymyksiä kiperistä asioista tanssien järjestäjille. Kysymykset ovat:

1. Oletteko käyneet samanlaisia keskusteluja kuin Max ja Leonardo Karvajalka?
2. Jos olette esittäneet välirahapyynnön onko joku esiintyjä suuttunut?
3. Onko koskaan käynyt niin, että esiintyjä olisi lähtenyt esiintymispaikalta kuultuaan puhetta välirahasta?

Näihin kysymyksiin voi vastata kunnian ja omantunnon kautta ihan hiljaa omassa mielessään. Parhaan yönen saavat ne, joilla puhdas omis eli omatunto!

Haastattelimme myös viittä esiintyjää ja kolmea tanssien järjestäjää kysyen heiltä A) oliko näistä artisteista kukaan »ostanut» itselleen keikkoja ja järjestäjiltä kysyimme oliko B) kukaan heistä vaatinut kynnysrahaa tai kuullut asiasta.

Yllättävä havainto oli se, että »takavuosina» tällaista oli tapahtunut. Millainen on tilanne tänään?

Laulajat:

KRISTIINA HAUTALA
a) En.
b) Mitä sä oikein puhut, mä en ole koskaan kuullutkaan?

KISU
a) En.
b) Kyllähän niitä huhuja liikkuu. Mitäs niistä.

PAAVI RAJALA
a) En.
b) En oo edes kuullu, mä oon Oulusta.

SEIJA SIMOLA
a) En.
b) No comments.

GEORGE LIEMOLA
a) En.
b) Ohhoh!

Järjestäjät:

LEXA HEINONEN
a) En.
b) Takavuosina kyllä, ei kai nyt enää.

KALLE TORISEVA (Tavastia-klubi, Helsinki)
a) En.
b) Kaikenlaisia huhuja siitä kyllä riittää.

JUHA KIVIRANTA (ESO, Helsinki)
a) En, ei onnistuisi näissä puitteissa.
b) Takavuosina, pop-musiikin kulta-aikana tämä oli todennäköisesti yleistä, tuskin enää nykyään.

vuoden huonoimmin palkattu juhannusesiintyjä:

PIRJO LAITILA 100 MARKKAA VUONNA 1969!

• Neljättä vuotta on kulunut siitä päivästä, jolloin -71 Miss Suomi Pirjo Laitila esiintyi veljensä Juhon kanssa 100:lla markalla Helsinki Paviljongissa.

• Mutta pennissä on markan alku ja markassa miljoonan — tällä hetkellä Pirjo ei taida enää katsoa tarjoukseen, ellei ykkösen perässä ole useita nollia . . .

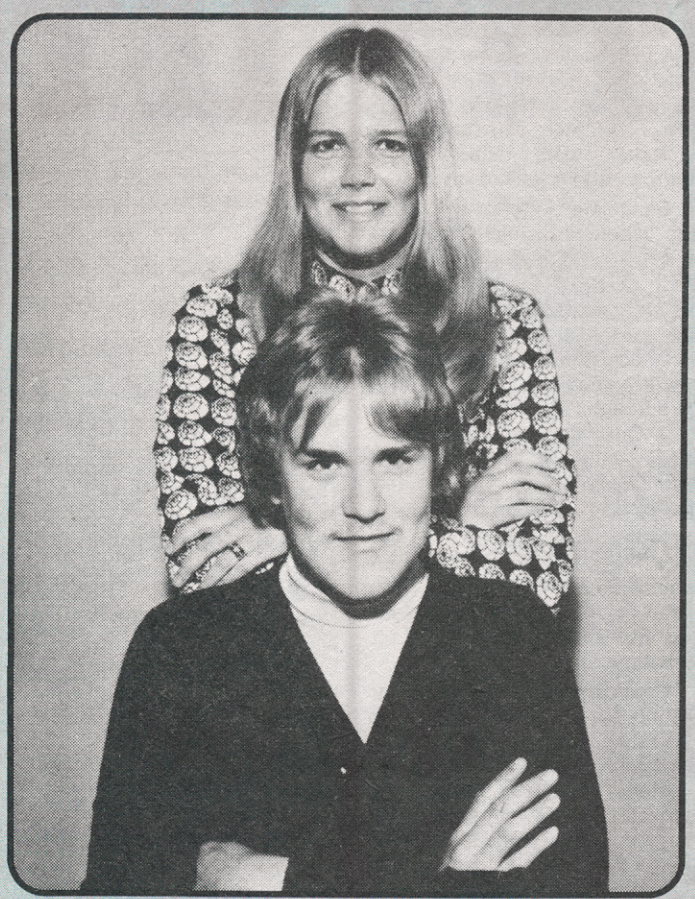

Tänään Pirjo Laitila on erinomattaisen tunnettu. Ei missi, joka rupesi laulamaan vaan laulaja, joka siinä sivussa valittiin Suomen kauneimmaksi. Sillä Pirjo on aina tahtonut laulaa.

Sen osoittaa myös kuvamme vuodelta 1969 — koulutyttö Pirjo Laitila ja velipoika Juho poseeraavat toiveikkaina valokuvaajalle. Ilmettä silmään kissit, kyllä me vielä näytämme ketkä jotakin osaavat!

Ja osattu on. Sen ovat näyttäneet televisio-ohjelmat, tanssienjärjestäjien toistuvat esiintymispyynnöt.

Mutta on eroa palkkiosummillakin, jos ovat esiintyjienkin ulkoasut kokeneet muodonmuutoksen. Viime kesänä neuvottelivat Pirjo Laitila ja Danny Pirjon esiintymisestä. Esiintymispalkkiot olivat useita tuhansia. Mutta veli Juhosta ja pikkusisko Sarista ei tiettävästi puhuttu mitään. Miksi? Sari on kaunis tyttö ja laulaa siinä missä Pirjokin . . .

Pirjon vältakausi Miss Suomena alkaa olla taaksejäänyttä elämää. Mutta sehän ei estä kaunista ja taitavaa tyttöä tarttumasta jälleen kitaraan. Mukaan voit ottaa ehkä sisaresi ja veljesikin. Miksi ette mainostaisi itseänne Suomen kauneimpana triona vaikka?

Leikki leikkinä. Mutta totta on se, että Suomessa on puutetta uusista naissolisteista. Emme epäile, että Pirjolta työt loppuisivat, vaan kerromme tämän pienenä vihjeenä!

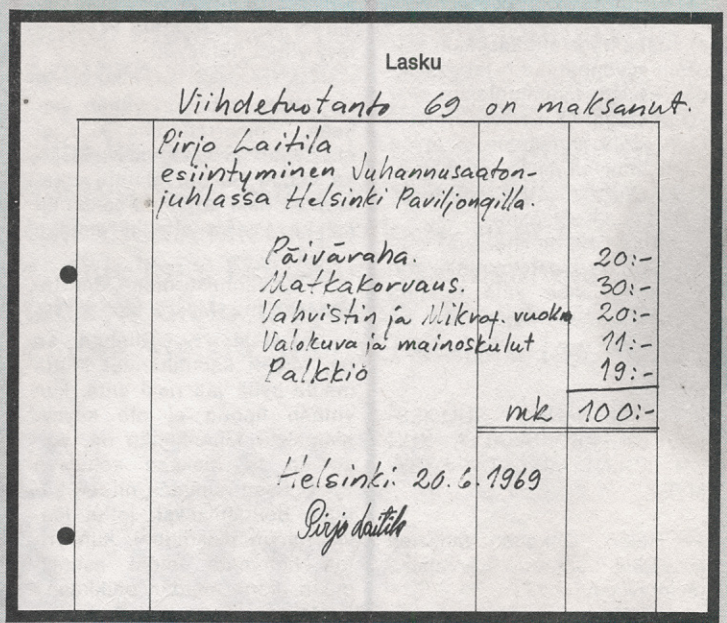

Lasku

Viihdetuotanto 69 on maksanut.

Pirjo Laitila
esiintyminen Juhannusaaton-juhlassa Helsinki Paviljongilla.

Päivāraha.	20:-
Matkakorvaus.	30:-
Vahvistin ja Mikrof. vuokra	20:-
Valokuva ja mainoskulut	11:-
Palkkio	19:-
mk	100:-

Helsinki 20.6.1969
Pirjo Laitila

Suosikki GRAND PRIX -71 ratkaistu:

SEPPO LÄHTEE PARIISIIN!

Jättimäinen Suosikki Grand Prix on ratkaistu. Ulkomaiset ja kotimaiset voittajat julkaistiin joulukuun numerossa. Nyt tammikuussa saamme tietää ketkä olivat äänestäneet voittajia — tai niitä jotka eivät päässeet kymmenen parhaan joukkoon, sillä jokainen äänestäjä osallistui arvontaan! Kaikille kiitokset myrskyisestä osanotosta ja voittajille onnittelumme.

Palkinnot jakaantuivat seuraavasti:

I PALKINTO
MATKA PARIISIIN
Seppo Lautamäki/Ilmarisenkatu 3, Vaasa

II PALKINTO
PHILIPS LEVYSOITIN
Paavo O. Lyytikäinen/Puutarhakatu 8 a A 1 20100 Turku 10

PALKINNOT III—XXIII
HUIPPU-LP
Tarja Kasurinen/96800 Rovaniemi 80
Pirkko Aaltonen/Mäkelänkatu 38 A 16 00510 H:ki 51
Vesa Himanen/Karpalontie 20 42100 Jämsä
Tuija Salohovi/Palosaarentie 57 O 84 65220 Vaasa 22
Anita Paakkala/Paakkalantie Hyvinkää 4
Eeva Jaakkola/Luolavuorentie 7 20810/Turku 81
Arja Hirvonen/Svinhufvudinkatu 2 15110 Lahti 11
Olli Rintakorpi/Box 59 51080 Tranemo, Ruotsi
Sinikka Autio/Kulju 19
Ali Kanerva/Ruotsinpyhtää, tehdas
Ismo Irva/Oulaistenkatu 67, Oulainen
Timo Latomäki/Seinäjoki 32, Alakylä 6
Kirsi Vuorenmaa/Klemetinkatu 3 C 36 60100 Seinäjoki 10
Raimo Karppinen/Lektorsvägen 8 43200 Varberg, Ruotsi
Raili Surakka/Turula, Maarianvaara
Kirsti Karttunen/Kivimäki, Muuruvesi
Markku Kopra/Kyminkatu 57, Heinola
Pentti Järvinen/Saramäentie 19, H:ki 67
Ella Koskinen/35700 Vilppola kp 4
Jarkko Kokkonen/Leppävesi

YLLÄTYSPALKINNOT
XXIV—LII
MEIKKIPAKKAUS
Severi Saarikoski/62110 Ylihella
Ossi Eskelä/Vähäkyrö, Torkkola 66500
Seppo Hokkala/Kylmänojankatu 5 A 25, Nokia
Terttu Kallunki/Antinkatu 7 A 2 08200 Lohja 20
Timo Myllynen/Karjalankatu 17, 13210 Hämeenlinna 21
Leena Raitala/68300 Kälviä
Tuija Isosuo/Padasjoki 17500
Tapani Salo/Lampitie 1, Ruutana
Erja Mettinen/Pyhtää kk
Matti Sihvonen/Kaarilampi, Kuopio
Sirpa Sinisalo/Tuuratie 8, 21100, Naantali
Erika Suominen/82450 Tammiainen
Bjarne Henriksson/Seuralantie 17, Turku 36
Päivi Leikas/Hiiripelto 66440 Tervajoki
Ari Honkonen/Kastellintie 58, 90230 Oulu 23
Lena Nordman/Ulvilantie 15 C 56 H:ki 35
Kimmo Jokinen/Taipaleentie 11 A 3 42300 Jämsänkoski
Laura Koskela/Djurgårdsv. 112 59100 Motala, Ruotsi
Tom Öhling/Pyörökiventie 14, Tammisalo
Tarja Tapaninen/Kutojankatu 26, Hyvinkää
Pirjo Hakuli/Ahmankatu 10, 53800 Lappeenranta 80
Raija Tossavainen/Martonvaara, Alavala
Merja Hämäläinen/Sulkava, Varma
Paula Yli-Kojola /Lapua kp 8
Maarit Touru/Stålarminkatu 27 B 18 20810 Turku 81
Raimo Kuvila/Malmönkatu 8 B Vaasa 4
Timo Hämäläinen/Visatie 8 50130 Mikkeli 13
Jukka Lares/Fenniankatu 5 A Lahti 15210
Auvo Partanen/Koutaniemenlinja Ilkko, Kajaani
Tuula Määttä/98810 Lunkkaus

UNOHTUIKO TILAUS?

Unohtuiko lehtitilaus joulukiireissänne? Vielä ehditte saada lehtenne vuosikerran helmikuusta lähtien, kunhan toimitte pian. Käyttäkää oheista tilauskuponkia. Postimaksun maksamme puolestanne.

Voitte myös tilata puhelimitse tilauskonttoristamme
PUH. TAMPERE 931-33 333 tai
HELSINKI 90-647 301

suosikki

Postimaksun maksaa Lehtimiehet Oy

LEHTIMIEHET OY
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

TILAUSPALVELUKUPONKI

KL	MYYJÄTUNNUS
20	00008

Tilaan vuodeksi -72 merkitsemäni lehdet helmikuusta alkaen.

Hymylehti	☐ 19,50	Suosikki	☐ 19,50
Jaana	☐ 23,00	Tekniikan Maailma	☐ 30,00
Jallu	☐ 22,00	Vauhdin Maailma	☐ 17,50
Nyrkkiposti	☐ 21,00	VIP	☐ 23,00

Tilausmaksun maksan laskunne saavuttua helmikuussa ☐ maaliskuussa ☐.

Tilauksen on oltava meillä 20. tammikuuta mennessä.

nimi

lähiosoite

postinumero postitoimipaikka

Kustantajan merkintöjä varten.

POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK
POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK

Postikonttori Tampere 10 Lupa n:o 591

TAAS NUORISOA SORRETAAN:

HELSINGISSÄ MUSIIKKILIIKKEET KIELTÄVÄT LEVYJEN KOEKUUNTELUN!

Paavo Lappalainen, teksti
Peter Lindholm, kuva

Pari johtavaa helsinkiläistä musiikkiliikettä on alkanut pienentää musiikinkuuntelumahdollisuuksia liikkeissään. Musiikki Fazerilta kerrottiin että heiltä poistetaan vuoden 1972 alussa kaikki kuunteluun tarkoitetut levysoittimet ja kasettinauhurit. Myyjät kertoivat kumminkin että tällainen liikkeen johtoportaissa tehty päätös ei tule toteutumaan ainakaan vielä. Kysellessäni perusteluita tällaisille järjestelyille he kertoivat ainoastaan ottavansa esimerkkiä Englannista jossa tähän kuulemma on jo siirrytty. — »Asiakkaat usein kuunneltuaan levyn eivät sitä sitten ostakaan.» Mielestäni on vähemmän mielekästä verrata tilannetta Englannissa ja Suomessa keskenään. Englannissa ja lähistöllä on useita radioasemia, jotka lähettävät pop-musiikkia vuorokauden ympäri. Siellä ilmestyy lukemattomia lehtiä jotka kertovat ainoastaan tapahtumista musiikkimaailmassa. Englantilaisen nuoren on todella helppo päättää mitä ostaa, ehkäpä siellä levyjen kuuntelemiset eivät olekaan välttämättömyys, kuten Suomessa usein on.

Toinen helsinkiläinen liike Stockmann poisti tämän syksyn aikana musiikki»koppinsa», muutama levysoitin on jäljellä vielä. — »Ei sellaisia ole muillakaan», kerrottiin liikkeestä.

Mitä vaikutusta näiden kahden liikkeen päätöksillä voi olla, onhan Suomessa satoja muita musiikkiliikkeitä? Nämä kaksi edustavat perinteellistä, jo varmaksi omaksuttua linjaa josta muut liikkeet ympäri Suomea ottavat mallia. Leviäähän honkongilainenkin täällä kuin vesi kalliolla. Toivotaan kuitenkin ettei tämä suunta lähde leviämään, vaan unohtuu arkistoon yhtenä epäonnistuneena esityksenä.

YLI 160.000 MARKAN LEHTI KILPAILU ON RATKAISTU

Syksyn suurin lehtikilpa, Paukkupotti, on kisailtu. Onnelliset voittajat yli 160.000 markan palkinnoille on löydetty. Kilpailuvastauksista kertyi runsaan miljoonan kortin vuori, josta komisario Ruuno Silekosken valvonnassa nostettiin voittokupongit. Arvonta suoritettiin kolmessa osassa — viimeinen marraskuussa sopivasti joulun alla.

1. ARVONTA 20.9.

Ensimmäisen arvonnan arvokkain palkinto oli uunituore neuvostoliittolainen henkilöauto, Lada, jolle hintaa kertyy peräti 13.000 mk. Tätä nykyä vaaleansinistä Ladaa ajetaan Inhassa päin. Toivotun perheenlisän sai nuoripari Hellä ja Kari Kasvinen.

Hellä Kasvinen, Inha	Lada, Konela Oy
Carita Nordman, Kokkola	Kalusteita Askosta 10.000 mk:lla
Meeri Koponen, Kangasniemi	Väritelevisio, Philips
Leena Pohtinen, Joensuu 15	»
Tuula Suoninen, Kitee	»
Aleksi Harjula, Teuva	Moottorivene, Vator
Otto Pulkkinen, Kuhmo	Sisilianmatka, Aurinkomatkat
Seppo Sankala, Maksniemi	Rhodoksenmatka, Aurinkomatkat
Oili Ylikärppä, Yli-Hosio	Palmanmatka, Aurinkomatkat

Lisäksi oli palkintoina 30 kpl E-SERVE juhla-kinkkuja, 20 kpl Philishave-partakoneita ja 15 Carmen-lämpörullasarjaa. Voittajille on asiasta ilmoitettu kirjeitse.

2. ARVONTA 15.10.

Vuoden auton, yli 20.000 mk:n Citroen GS:n voitti 14-vuotias Ossi Kemppainen Hyvinkäältä. Vaikka ajotaidottomana ei pääsekään heti nauttimaan vauhdin hurmasta, oli pojassa annos liikemiestä: — Annan auton isälle 25 pennin kilometrivuokraa vastaan!

Ossi Kemppainen, Hyvinkää	Citroen GS, Korpivaara
Pertti Jalkanen, Joensuu	Moottorivene, Vator
Pekka Suhonen, Turku 50	Astianpesukone
Arja Mustajärvi, Alkkia	Astianpesukone
Hillevi Hyökki, Itä-Hakkila	Merimatka Lyypekkiin
Raimo Muukkonen, Lahti	»
Pentti Leskinen, Nastola	»
Aarne Westersten, Vaasa	»
Matti Kanniainen, Uusikaupunki	»
Heikki Hainari, Helsinki 61	»
Marja-Liisa Jussila, Panelia as	»
Helvi Lastikka, Heinola 20	»
Salme Sarlamo, Lammi	»
Olavi Kujanen, Teuva	»

Lisäksi arvottiin 20 kpl rannekelloja, 15 Carmen-lämpörullasarjaa ja 30 E-SERVE juhla-kinkkua, joiden voittajille on asiasta ilmoitettu.

PÄÄPOTIN ARVONTA 10.11.

Pääpalkintomme »mitä tahansa tavaraa 30.000 mk:lla» osui juuri sinne, missä sitä tarvitaan. Olimme varautuneet tavarataloihin suuntautuvaan ostoryntäykseen, mutta voittaja, porilainen rouva Heljä Poutanen valitsi arava-asunnon. Sairaseläkkeellä elävä entinen nosturinkuljettaja kommentoi uutistamme: — Jos tuo nyt totta on, niin asunto olisi hyvä. Mitä minä muulla teen, kun joka hetki on huoli tulevaisuudesta.

Heljä Poutanen, Pori 10	Tavaraa 30.000 mk:lla
Anneli Savolainen, Helsinki 64	Moottorivene, Vator
Pekka Henttonen, Riihimäki	Aurinkomatka Algarveen
Antero Kallunki, Oulu 25	Aurinkomatka Teneriffalle
Raimo Oksanen, Sysmä	Aurinkomatka Tunisiaan
Päivi Ikävalko, Jyväskylä 20	Aurinkomatka Las Palmasiin
Tauno Mäenpää, Tampere 10	Aurinkomatka Itävaltaan
Martti Hyväri, Oulu 14	Merimatka Lyypekkiin
Kaarlo Knuutti, Pyhäsalmi	»
Harald Rahja, Kalajoki	»
Elvi Jauhiainen, Hyvinkää 3	»
Jorma Soukka, Kouvola	»
Laila Neirola, Ilmajoki	Astianpesukone
Pekka Köntti, Lahti	Astianpesukone
Rauli Kolehmainen, Martinlaakso	Perheen vaatetus
Martti Arola, Oulainen	Perheen vaatetus
Aune Malila, Helsinki 55	Perheen vaatetus
Hilkka Luoto, Tampere 82	Grilli
Kaija Tallavaara, Kairala	Grilli

Lisäksi arvottiin 20 kpl Philipsin Kahvimatteja, 6 kpl ilmankostuttajia, 40 kpl E-SERVE juhla-kinkkuja, 500 prk Night and Day -ihovoiteita, 500 kpl Yrjön tekeleet -kirjaa ja 250 kpl Montreal-jääkiekkomailoja. Näistä on asianomaisille voittajille ilmoitettu kirjeitse.

Lehtimiehet Oy kiittää kaikkia Paukkupotti-kilpailuun osallistuneita, onnittelee voittajia ja toivottaa parempaa onnea tulevaisuudessa niille, joita onnetar ei tällä kertaa muistanut.

Love Records vastaa:

MITEN ON, ATTE BLOM, ONKO PIMEÄÄ RAHAA MAKSETTU RUOTSIN RADIOLLE?

(viittaamme artikkeliin Suosikin sivulla 33)

— Ettäkö Love Records olisi maksanut Ruotsin Radiolle, jotta Saturday Showssa soitettaisiin meidän levyjämme? Ei ole liikuteltu rahoja missään vaiheessa. Se on kyllä totta, että meillä on Saturday Showhun yhteys Roger Wallisin välityksellä. Hän tuntee hyvin Jim Pembroken Wigwamista ja hän on ehkä sitten vaikuttanut sillä tavalla asiaan. Mutta vaikka en ole kuunnellut kaikkia Saturday Show -ohjelmia, olen kuullut heidän soittavan myös EMIn kautta ilmestyneitä levyjä.

— Ja onhan Love Recordsin tuottamia levyjä soitettu myös Radio Luxemburgin ohjelmissa ja monissa muissa hyvää englanninkielistä musiikkia soittavissa radio-ohjelmissa.

— Tämä johtunee varmasti siitä, että pahimman Beatles-hysterian mentyä ohitse Suomessa ja kotimaisen Jormasien hajottua Love Records ensimmäisenä levytti hyvää kotimaista musiikkia. Love Recordshan otti siipiensä suojaan mm. maineikkaan Blues Sectionin ja monia muita.

Jukka Tolonen osoittaa selvästi LP-levyllään Tolonen kuuluvansa Suomen kitarakundien ehdottomaan eliittiin.

LP-ARVOSTELUT,

• **sivulta 32:**

LRLP 47
JUKKA TOLONEN/
TOLONEN

Jukka Tolosen LP on todellinen toivelevy kotimaisen hyvän kitaramusiikin ystävälle, sillä tämän levyn kaikki sävellykset ovat Jukka Tolosen käsialaa. Tolonen näyttää nimikkokiekollaan myös taituruutensa eri instrumenttien hallinnassa, sillä hän sooloilee taitavasti myös akustisella kitaralla, pianolla ja spinetillä. Mukana on myös Pekka Pöyry, soittamassa vuoroon altto- vuoroon sopraanosaksofonia. A-puolella huomio kiinnittyy sellaisiin osiin kuin Elements: Earth, Fire, Water, Air, joka on kaunis ja lyyrinen kokonaisuus. Sitä seuraa Ramblin' ja B-puolella Mountain, Wanderland jossa rummuissa Ronnie Österberg ja Last Night. Tolosen LP ei turhaan kanna kitaristin itsensä nimeä, siksi miellyttävää kuultavaa se nopeutuvassa tempossaan on. Ja mitäs sitä sen koristeellisemmin selittelemään — kannattaa kuunnella!

ERLP 44 A
WIGWAM/FAIRYFORT I

Wigwamin uusi tupla-älpee on jo sitten toisenlaista kuultavaa. Raskassoutuisempaa ja erilaista. Mukana ovat vanhat tutut tekijät Pekka Pohjola, Jukka Gustavsson ja Jim Pembroke. Parhaita on Gustavssonin May Your Will Be Done Dear Lord. Siitä huolimatta että levyillä on hauskoja nimiä (esim. How To Make It Big In Hospital) jää kokonaisvaikutelma yksitoikkoiseksi taitavasta instrumenttien käytöstä huolimatta. Lieneekö vika sitten liian samantapaisten sävellysten?

LRLP 45 D
WIGWAM/FAIRYPORT II

Fairyport-albumin toisella levyllä on kuultavissa samaa raskasta soundia kuin ensimmäisessäkin osassa. Svengaavin on raita nimeltä Rockin' Ol' Galway, jonka aikana Pembroke on todella vireessä. Muuten meno on vähän tasapaksuisen tuntuista.

FLÄSKET BRINNER

Maahantuotua ruotsalaista poppia, yhtye tuttu jo Ruis-Rockista. Mutta jos Wigwamin Fairyport albumi kuulosti tasapaksulta jönköytykseltä (joissakin kohdin), on tämä sitä kauttaaltaan. Jos joku kuitenkin pitää kovasti raaasta ja yksitoikkoisesta soundista, niin siitä vaan. Minä en antaisi pinnoja.

PIA BURSELL

Tiskijukkailun maailmanennätys oululaiselle Marcukselle!

Yksi omalaatuinen ME kaatui taas niin että rytinä kävi. Discjokaamisen maailmanennätys saatiin kuin saatiinkin Suomeen, ja tarkemmin sanottuna Ouluun.

Aihetta ylpeyteen on, sillä edellinen ME, joka oli ruotsalaisen Kjell »Hagge» Haglundin hallussa, kaatui kymmenellä tunnilla. Nyt on tosin pelättävissä, että ruotsalaiset kanssasisaret ja veljet suomalaisten voitosta hirmustuneina valtaavat jälleen paikalliset diskot ja yrittävät rikkoa ennätystä!

Marcus eli Markku Härkönen pani ensimmäisen levyn pyörimään joulukuun 3. päivänä kello 20.00. Siinä työtä tehdessä hän vannoi, että ennen ei nukuta eikä lopeteta, ennenkuin voitto on Suomessa!

Tanssikansalla oli hiukan helpompaa, sillä he pääsivät välillä koteihinsa nukkumaan. Marcus sensijaan jatkoi keskeytyksettä todistajajoukon ja huoltoportaan kanssa. Sunnuntai-iltana Marcus tiskijukkaili jo miltei puolikuolleena väsymyksestä, sumuverho silmissä, mutta ei se mitään, sillä voittoaika lähestyi ja ystävät ja vieraat huusivat kurkku suorana kehotuksia Marcukselle.

Kaksi minuuttia yli tavoiteajan eli 22.02 5.12.-71 voitiin Oulussa T-klubilla kirjata tiskijukkailun ME Suomeen! Entinen ennätys oli kaadettu kymmenellä tunnilla. Ei ihme, että kaiken jännityksen ja rasituksen päälle vita novalla, munakokkelilla ja joulutortun voimalla discjokannut Marcus kaatui tajuttomana maahan voiton tultua! Oulun Lääninsairaalassa hän kuitenkin virkosi ja pääsi muiden mukaan riemuitsemaan voitostaan. Onnittelumme!

SE PARHAITEN NAURAA JOKA YRJÖLLE NAURAA

Täällä kaupunkissa tämä elämä mennee ihanhäntä mahlottomaks. Kait oletten lukenu sanomista? Tästä väkivaltarikollissuulesta. Eihän tässä pirulauta meikäläinen ole ennää turvassa missään. Ei kotona eikä kalulla. Tappeluks mennee molemmissa.

Kahdelle edelliselle kirjalle nauroi koko Suomi, mutta mies ei vaan lannistunut. Uusimman nimi on

YRJÖn TEKELEET

Hakekaa kirjakaupasta tai lehtipisteestä hintaan 10 mk tai lähettäkää tämä kuponki ensi tilassa kirjekuoressa meille. Kirjoittakaa nimenne ja osoitteenne painokirjaimin. Painos jo 48.000!

KUSTANNUS-VAIHE KY
Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21

Tilaan tiliini pakinakirjan **Yrjön tekeleet hintaan à 10 mk** ☐. **Postitusmaksua emme veloita.**

nimi

lähiosoite

postinumero postitoimipaikka

SUOSIKKI 1/72

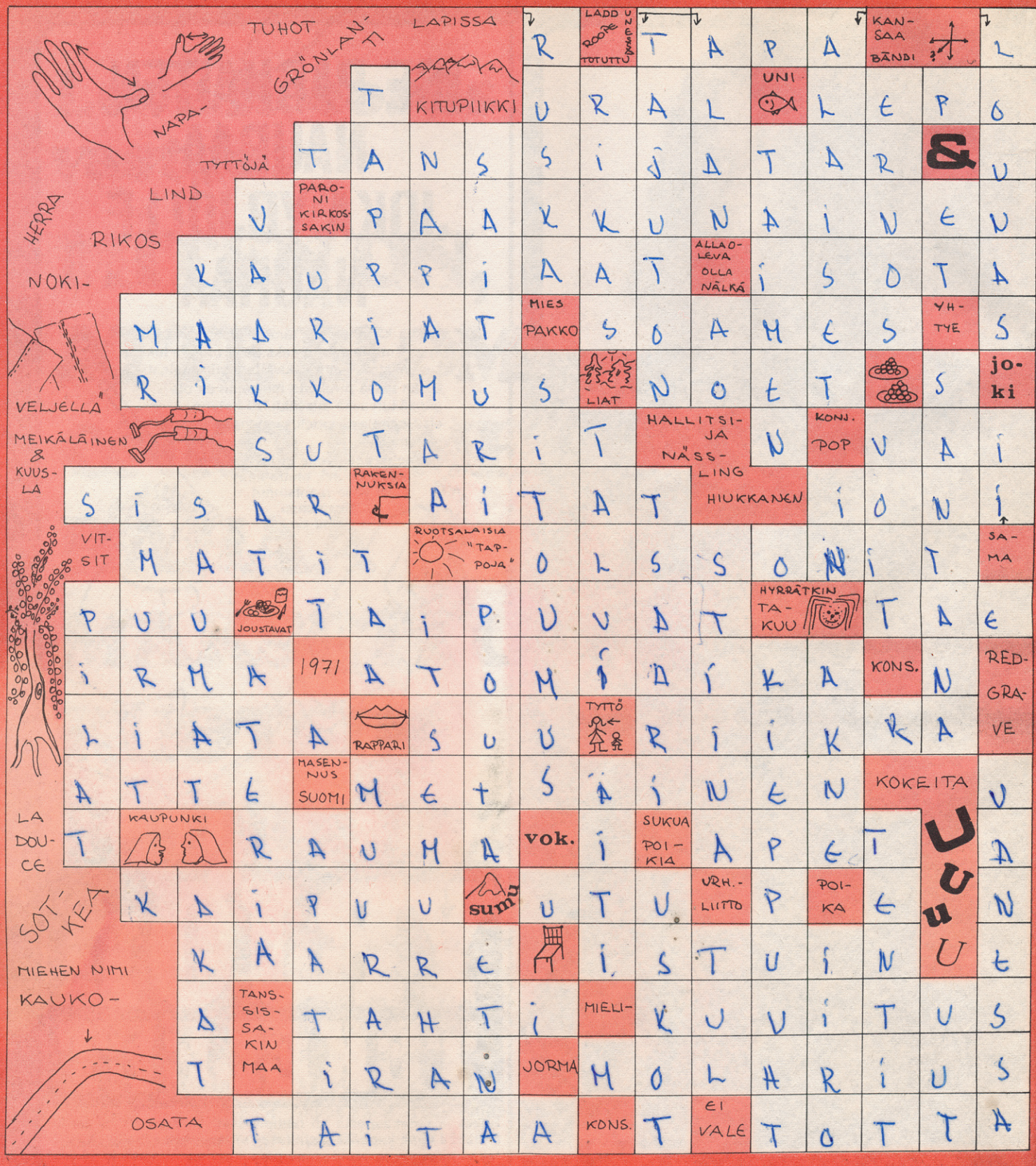

TAMMIKUUN SUURRUUDUKKO

Huu! Pakkanen paukkuu ja puree ja takkatuli loimuaa ja revontuli sähisee — eli lyhyesti: juuri nyt kannattaa purra suurruudukkopähkinää! Vastaukset pyydetään lähettämään tammikuun viimeiseen päivään mennessä osoitteella Suosikin Toimitus/00002 Helsinki 200. Ja kuoren vasempaan alanurkkaan vanha kunnon »Tammikuun Suosikkiruudukko» tunnukseksi. Kaikkien oikein ratkaisseiden kesken arvotaan 5 × 10 markkaa.

Nimi .....

Lähiosoite .....

Postitoimipaikka .....

Huhut ja historia eivät kelpaa Suosikin lukijalle. Siksi meillä on jatkuva puhelinyhteys esimerkiksi Lontooseen ja New Yorkiin. Avustajamme kertovat tuoreimmat tapahtumat eri puolilta maailmaa: Andy Gray, Englanti; Aaron Sternfield, Yhdysvallat; Jan Storm, Yhdysvallat; Åke Granholm, Ruotsi; Ulla Ennulat, Länsi-Saksa ja Dino Ustinov, Neuvostoliitto. Se merkitsee tasoeroa muihin alan lehtiin.

TILAA SUOSIKKI

Pistä tästä lappu postiin. Saat Suosikin vuosikerran helmikuusta alkaen hintaan 19,50. Toimi 20.1. mennessä. Se on edullisin ja varmin tapa saada Suosikin jokainen numero.

suosikki
Suomen suurin nuortenlehti

Tilaan Suosikin helmikuusta alkaen vuodeksi -72 hintaan 19,50 ☐
Tilauksen maksan laskunne saavuttua helmikuussa ☐
maaliskuussa ☐

Posti-maksun maksaa Suosikki

nimi

lähiosoite

postinumero postitoimipaikka

KL	MYYJÄTUNNUS

Kustantajan merkintöjä varten.

POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK
POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK

Tampere 10 lupa n:o 635

suosikki
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

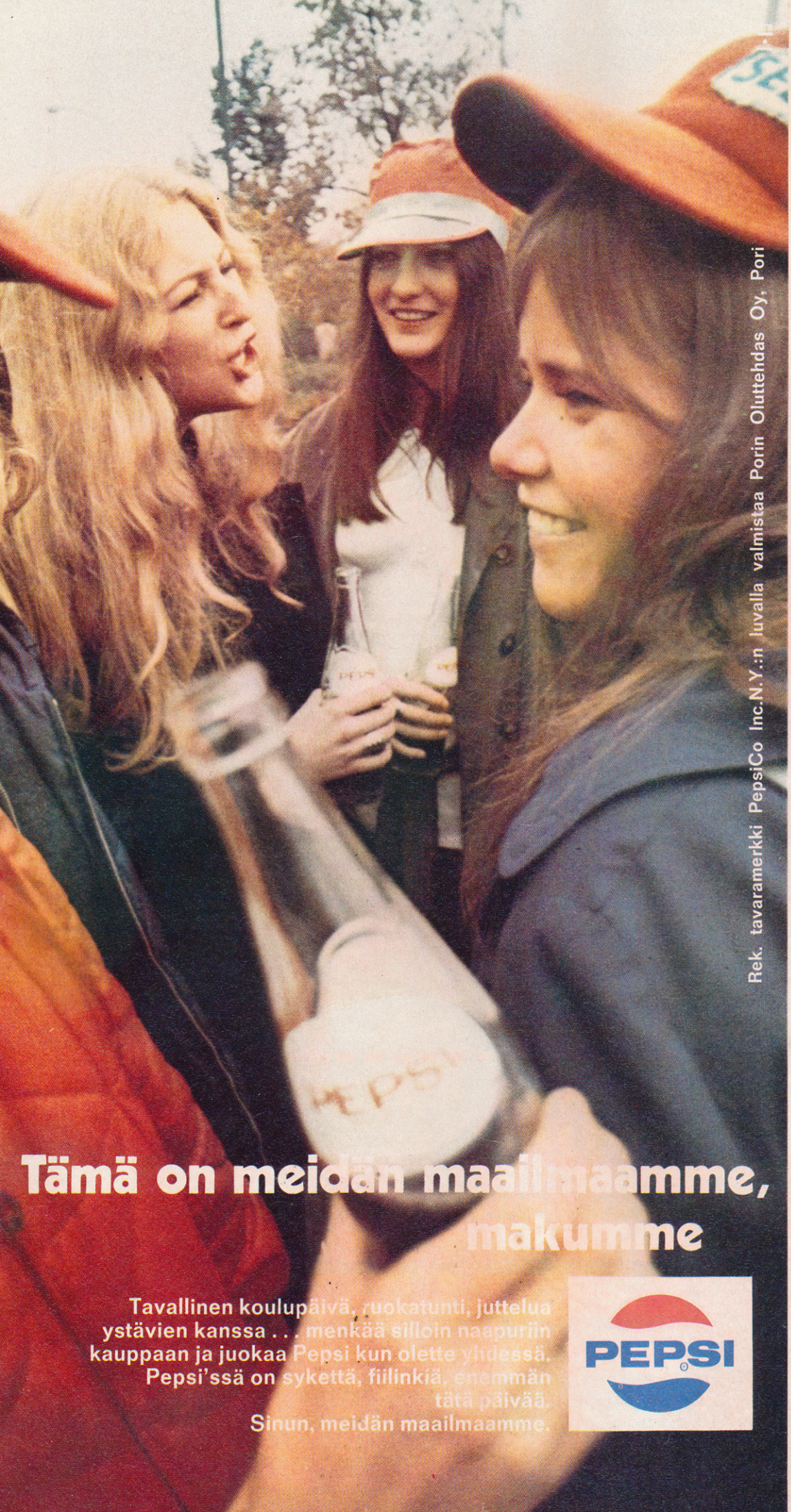

RIENAAKO JESUS CHRIST-MUSIKAALI...

• sivulta 21:

näyttämölle, jolloin näyttämön pohjakangas kohoaa pilveksi peittäen taustan, ja kaikenkarvaiset hornanhenget temmeltävät näyttämöllä vasaranlyöntien kaikuessa. Äkkiä kaikki hiljenee ja pilvi laskee, ja Jeesus roikkuu naulittuna kullanväriseen kolmioon takaseinässä.

Kauniin loppumusiikin soidessa kultainen kolmio irtoaa takaseinästä ja liukuu kohti yleisöä, näyttämölle saapuvat esityksen naiset polvistuen ristiinnaulitun eteen, ja lopuksi kaikki pojat alastomina ojentaen kätensä Jeesusta kohti.

Toinen näytös on rytmitettu erittäin tehokkaasti, koko ajan tunnelma ja tehosteet muuttuvat vaikuttavammiksi huipentuen ristiinnaulitsemiseen ja laueten ylösnousemusta enteilevään musiikkiin.

Säestävän orkesterin kokoomus oli mysteerio, orkesterimonttu oli peitetty kokonaan ja musiikki tuli vahvistettuna kaiutinlaitteitten kautta. Osittain ainakin musiikkia ja kuoroa toistettiin nauhalta, jonka huomasi laulajien muutamista anteeksiannettavista kömmähdyksistä. Laulajat käyttivät mikrofonia, mutta ne oli taitavasti naamioitu köydellä tai sovitettu pukujen koristeisiin. Niin Broadwaylla kuin oltiinkin, en voinut olla kuin hiukan vahingoniloinen mikrofonien rahistessa ja vinkuessa muutaman kerran aivan suomalaiseen tapaan.

New York tarjoaa myöskin toisen Jeesus-produktion: Edgar Lansburyn, Stuart Duncanin ja Joseph Beruhin musicalin »GODSPELL», joka on juuri saanut ensi-iltansa myös Lontoossa ja saanut siellä rymymenestyksen. Teos on harmittomampi, mutta erittäin sympaattinen. »Godspell» on myöskin levytetty ja saataneen piakkoin meillekin myyntiin.

STINAN SVENGI-PALSTA

Miten Sinusta tulee suositumpi, kauniimpi ja saat enemmän itsevarmuutta? Ulkonäkö on tärkeä tekijä — kaikki huomaavat sen ensimmäiseksi! ja siksi kannattaa pitää huolta itsestään. Mannekiinikuningatar ja valokuvamalli Stina Nässling kertoo suosikkilaisille kaikki viimeisimmät kikat mitä ihon, hiusten ja yleiskunnon hoitoon tulee. Mieltäsi painavista kysymyksistä voit kirjoittaa Stinalle. Hän käsittelee kirjeesi luottamuksellisina ja vastaa niihin Suosikin palstalla. Asiantuntijoina hän käyttää diplomikosmetologi Tuulikki Pohjolaista ja kampaaja Mirja Salosta. Stinalle kirjoitetaan osoitteella Stinan palsta/ Suosikin toimitus 00002 Helsinki 200.

VASTAUSTA ODOTTAVA NEITSYT, sano vain suoraan tyttöystävällesi, että pidät tästä pojasta, jos kerran molemmat tahtoisitte tutustua häneen. Tyttökaverillehan yleensä kerrotaan kaikkein salaisimmat toiveet, eikö vain, eikä se sen monimutkaisempaa tarvitse olla. Kysyt vielä miten hänet iskisit ja mitä poika ensimmäiseksi tytössä huomaa. Ei sinun varmastikaan tarvitse mitään »iskemistä» ruveta harjoittelemaan. Ole mahdollisimman luonnollinen ja juttele tämän pojan kanssa samalla tavalla kuin muidenkin ystäviesi kanssa, mutta yritä kuitenkin aina olla iloinen ja hyväntuulinen, kun olet hänen seurassaan. Ota myös selvää hänen harrastuksistaan. Jos hän käy lätkämatseissa, käy sinäkin, jos näet hänellä hyvän kirjan tai levyn niin pyydä se lainaksi. Tällä tavalla teistä tulee vähitellen tuttuja ja sitten hyviä ystäviä. Jotta hän kiinnostuisi vielä enemmän sinusta yritä aina pitää hiuksesi puhtaina, kädet ja kynnet kauniina ja hoidettuina ja tuoksu aina hyvältä. Nämä ovat asioita, jotka pojat huomaavat. Sillä pojat inhoavat rikkinäisiä sukkia, lohkeilevaa kynsilakkaa, tuhruista meikkiä ja kovaäänisiä, kikattavia tyttöjä.

NIMIM. 12-VUOTIAS TYTTÖ: Katso paikkakuntasi puhelinluettelon ammattirekisteristä. Sieltä löydät varmasti sopivan kosmetologin osoitteen. Ihonpuhdistuksen yhteydessä voit kysellä muitakin neuvoja ihosi hoitamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla.

NIMIM. ALI -55: Tummien silmänalustesi kätkemiseksi suosittelen Yardley sarjan London Look -peiteväriä, jonka nimi on Eyelight. Eyelight on voidemaista, muistuttaa tavallista luomiväriä ja maksaa 6,85 mk. Sitä voit käyttää myös luomivärin asemesta tai luomivärin alla. Tällä värillä voit peittää ja varjostaa pikku virheitä mielesi mukaan. Toiseen kysymykseesi on vaikea tietää oikeata vastausta, sillä selässä olevat näppylät voivat johtua monesta eri syystä. Mutta tärkeää on, että muistat harjata selkäsi kovin ottein suihkussakin. Levitä myös selkääsi jotakin hyvin imeytyvää vartaloyoidetta ja tarkista, ettet ole allerginen jollekin puserolle. Et selittänyt minkätyyppisiä näppylät ovat, mutta jos ne näyttävät allergisilta voit kokeilla niihin Septison-salvaa jota saa apteekista. Siniharmaisiin silmiisi voit käyttää joko ruskeaa tai mustaa ripsiväriä, kumpi tuntuu sinusta miellyttävämmältä. Jos silmäsi ovat kovin vaaleat, sopii ruskea varmasti paremmin. Oranssit, ruskeat ja lämpimät sekä vaaleanpunaiset huulipunat sopivat ruskeaan ihoosi ja vaaleisiin hiuksiisi.

NIMIM. ONKO TOIVOA? Käytä fluidin päällä puuteria, niin se pysyy paremmin. Puuterihan suojaa muutenkin ihoa pölyltä ja lialta. Jos et erikoisemmin pidä fluidin käytöstä, voit myös kokeilla peiteväriä, jota suosittelin nimimerkille Ali -55. Käytä sitä ensin kesakoitten päällä ja lopuksi vielä kevyesti puuteria. Reisiä et saa laihemmaksi millään keinotekoisella konstilla, jos ajattelet kemiallisia aineita. Ui, pyöräile ja voimistele sitkeästi, jos se jo nyt on auttanut. Nyt talven aikana juo joka aamu lasillinen porkkanamehua, niin ehkä rusketut helpommin ensi kesänä!

NIMIM. LÄSKIT PAINAA ja moni muu on pyytänyt jumppaliiketä, joka tehoaisi vatsaan, vyötäröön ja reisiin. Tässä tulee kokonainen jumppaohjelma!

1. Mene selällesi, makuuasentoon. Nosta jalat polvet suorina 10 cm:n korkeudelle lattiasta. Jalkojen avaus. Jalkojen sulku.

2. Edelleen pysyttele selälläsi. Vedä polvet kippuraan, vie vasempaan kainaloon, siitä suoraksi noin 10 cm:n korkeudelle maasta ja lähtöasentoon. Sama oikealle.

3. Jalat kaapin alle, makuulta istumaan ilman käsien apua 20 kertaa.

4. Makaat selälläsi. Sitten koko vartalo kippuraan niin että nenä painuu polvien väliin, hidas ojennus suoraksi selälleen.

5. Makaat selälläsi, kädet levällään. Vie jalat yhdessä vuorotellen kumpaankin käteen. Kädet eivät saa tulla vastaan.

6. Makuuasentoon vatsallesi, kädet levällään. Vasen jalka viedään oikeaan käteen, oikea jalka viedään vasempaan käteen.

7. Vatsallaan, kädet rinnan korkeudella. Kädet ojennetaan suoriksi ja vartaloa taivutetaan taaksepäin.

8. Istu jalat suorina. Vie nenä polviin joustaen.

9. Istu jalat irti maasta noin 20 cm korkeudella. »Pyöräile» siinä asennossa.

10. Makuuasentoon selällesi. Nosta jalat niin ylös kuin suinkin voit ja pyöräile.

11. Seiso jalat yhdessä. Nosta oikea jalka niin ylös kuin saat, vie se sivulle ja alas. Toista sama vasemmalla jalalla.

12. Seiso pienessä haara-asennossa ja pyöritä lantiota ympyrässä. Pidä kädet vaikka pään päällä.

Ja lopuksi pieni lista kielletyistä ja sallituista ruuista nimimerkille Läskit painaa. Kiellettyjä eli kaloriarikkaita herkkuja ovat leivokset, pikkuleivät, pulla, vaalea leipä, limsa, kaakao, kerma, sokeri, spaghetti, pizza, suklaa, pähkinät, kermakastikkeet, rasvainen liha. Hedelmistä kaloriarikkain on banaani. Terveellisiä, suositeltavia ruokia sensijaan ovat seuraavat: näkkileipä, keitetyt kananmunat, kevytmaito, piimä, tee, peruna (mutta syö vain vähän!) juurekset, vihannekset, salaatti, maksa, naudanliha, appelsiinit ja tavallinen jugurtti.

Muista myös kävellä paljon ulkona, juokse, hiihdä ja luistele, mutta varo mitä syöt, kun tulet nälkäisenä sisälle, sillä raitis ilma on myös hyvä ruokahalun antaja. Oletko tullut ajatelleeksi myös sitä, että hyvä saunanlöyly on tehokas laihduttaja?! Siinä paino putoaa, kun oikein hikoaa.

INVITE-SARJA on saanut pari uutta tuotetta, joista kerron tässä hiukan lähemmin. Ne ovat *Fluid Eye Shadow* ja *Eyebrow Compact,* joista edellämainittu on näistä näkyvämpi. Se on nestemäinen helmiäisluomiväri, joka on helppo levittää pakkauksessa olevalla siveltimellä. Hinta on 5,95 mk ja luomiväriä on saatavana kuutena eri muotivärinä.

Eyebrow Compact on tarkoitettu niille, joiden mielestä tavallinen kulmakynä jättää liian terävän jäljen. Eyebrow Compact on puuterimainen kulmaväri, joka levitetään erikoissiveltimellä. Sitä löytyy neljänä eri värisävynä ja hinta on 5,20 mk. Siveltimen hinta on 2,60 mk.

DOROTHY GRAYN YOUNG AND LOVELY -SARJASSA on nyt saatavana rasvaiselle ja nuorelle ongelmaiholle vartavasten suunniteltu kevyesti vaahtoava puhdistusneste *Skin Cleanser*, joka poistaa lian ja liian rasvaisuuden kasvoilta, selästä ja olkapäistä. Se sivellään hieroen iholle, lisätään vettä ja syntynyt vaahto huuhdotaan pois haalealla vedellä. *Young and Lovely Refining Lotion* on puhdistusnesteeseen sopiva, antiseptinen kasvovesi, joka supistaa huokoset, hävittää bakteerit ja tasapainottaa rasvaneritystä. Molemmat maksavat 7,50 mk.

Young and Lovely Cleansing Grains puhdistusrakeilla tehdään kevyt kuorinta eli peeling. Iho kirkastuu ja kuollut, hilseilevä solukko poistuu. Suositellaan rasvaiselle iholle 3 kertaa viikossa, normaalille ja hilseilevälle iholle 1—2 kertaa viikossa. Hinta on 8,30 mk.

Young and Lovely Clearing Cream on antiseptinen voide, joka kirkastaa epäpuhtaan ihon ja hävittää finnejä ja näppylöitä aiheuttavat bakteerit. Probleemaiholle joka ilta. Clearing Creamin hinta on 8,30 mk.

Hyvää talvenjatkoa ja hei ensi kertaan!
Stina

suosikki

N:o 1/72
Levikki 73.201 kpl (LT-71)

OSOITE:
Fredrikink. 48 A, 00100 Helsinki 10. Puh. vaihde 90-647 301

TOIMITUS:
Jyrki Hämäläinen, päätoimittaja; Pia Bursell, toimitussihteeri; Aimo Taleva, ulkoasu

VAKITUISET AVUSTAJAT:
Andy Gray, Englanti; Aaron Sternfield, Yhdysvallat; Jan Storm, Yhdysvallat; Åke Granholm, Ruotsi; Ulla Ennulat, Länsi-Saksa; Dino Ustinov, Neuvostoliitto. SUOMESSA: Soma Hallakorpi, Erkki Pälli, Erkki Mattila, Eero Nokela, Stina Nässling, Marja-Leena Salmi, Seppo Vesterinen

ILMOITUSMYYNTI:
Ilmoituspäällikkö Matti Virta
Ilmoitussihteeri Anneli Virtanen
Myyntipäällikkö Antti Aro

KUSTANTAJA:
Lehtimiehet Oy, Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21. Puh. vaihde 931-33 333

KONTTORI JA KASSA:
Tampere

MAINONTA:
Mainospäällikkö Rauno Männistö

LEVIKKI:
Levikkipäällikkö Seppo Salovaara, Levikkijohtaja Antti Honkasuo

TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET:
Helena Harju

JOHTO:
Julkaisujohtaja Mauri Lintera
Varatoimitusjohtaja Matti Lahtinen, Toimitusjohtaja Urpo Lahtinen

PAINOPAIKKA:
Uusi Kivipaino Oy, Epilä

KANSI:
Olavi Kaskisuo

MIKROSKOOPPI

eli Suosikin suositukset tulevalle kuulle

KAURIS
22.12.—21.1.

Olet mukana rimatsuissa, joissa kaikilla on vallan mahdottoman hauskaa. Paitsi sinulla. Sinä kun maksat viulut. Ja kaljat. Ja käntyt. Kaiken kukkuraksi saat flunssan, joka alkaa sierainten värinällä, mitä joku erehtyy pitämään rajun rakkauden osoituksena. Tästä puolestansa seurailee, että sytän on pakahtua. Mutta se taas on rakkautta se, joten hyvin pyyhkii. Käytä baberinenäliinaa.

VESIMIES
22.1.—21.2.

Vaikka oletkin vetinen ihminen, itkeä tillität niin uskomattoman pienestä, niin ei silti pidä heittäytyä virran vietäväksi eli ahtautua alennusmyynteihin. Joudut alennustilaan henkisesti, konsa rahavarasi nyt ovat sitä mitä ne yleensä aina ovat. Eli eipä juuri hurraata huudeta. Joudut onnettomuuteen — törmäät sydämesi valtiaaseen. Kolmanteen tämän vuoden puolella. Joten alennusmyyntiä sitä tuntuu olevan rakkauden rintamallakin.

KALAT
22.2.—21.3.

Sinussa on uuden vuoden myötä tapahtunut uskomaton asia — alat puhua ihan järkeviä asioita. Muutos onkin sitten sitä luokkaa, että heikompia hirvittää moinen. Harkitset vakaasti muuntumista entisesilaiseksi eli älyvapaaksi, sillä outo älykkyytesi kaikottaa kaikki kaksi ystävääsi luotasi. Saat tarjouksen, joka sinun sietäisi hylätä samantien. Se tietää pelkkää porua ja vähän villoja. Jos tällainen maataloudelliskansallislatinalaisperäinen ajatelma näin vuoden alkajaisiksi sallitaan.

OINAS
22.3.—21.4.

Elät kuin hiljaiseloa. Ettemmekö sanoisi sinun pällistelevän suorastansa paitsiossa. Toiset sen sijaan puhuvat sitäkin enemmän. Sinusta meinaten. Pahaa enimmäkseen. Mutta sekös sinua surettaisi, sillä tunnut tuumivan, jotta mitäs kunniasta, konsa maine kasvaa. Se taas on sinun asiasi. Ja häpeäsi.

HÄRKÄ
22.4.—21.5.

Olet uskomattoman hassunkurinen haaveilija. Kuvittelet jopa, että sinusta pitäisi pitää, vaikka olet kuni kaktus kuuden kuukauden kuivuusajan jälkeen. Ajatustyö ei ole koskaan ollut paras puolesi eikä sinun alaasi, mutta nyt olisi syytä ottaa lusikka niinsanottuun pedikyyrattuun kaumiseen käteen. Ja muuttaa tapasi siinä sivussa.

KAKSOSET
22.5.—21.6.

Olet viime ajat ollut menopäällä. Väärään suuntaan. Tietenkin, koska sinusta on kysymys. On liehuttu ja juostu, tanssattu ja hypitty. Ja sama tyyli jatkuu, tahti vain muuttuu, hyppely tapahtuu toisten pillien mukaan toista viulua soitellen ja toinen ääni kuuluu olevan kellossakin. Tästä taas seuraa pelkästään harmia, sillä musikaaliseksi sinua ei sentään ole uskaltanut nimittää kukaan. Eikä uskalla nytkään.

RAPU
22.6.—21.7.

Olet vetävällä tuulella. Pistät meinaten viimeinkin vetämään jutun, josta puhkuen kerroit kaksi vuotta ja kolme kuukautta sitten. Et siis ole järin aikaansaapaa sorttia. Tämä ei taas tainnut olla suurikaan yllätys, vai? Tammikuun myötä ei pitä niin paljon syötä — ryhty tieetille. Pure parsaa ja hammasta yhteen, ole tarkkana kuin porkkana ja kesään mennessä pukuusi mahtuu toinenkin yhtä solakka kuin sinä. Mutta älä tule kyselemään, mitä hittoa talvikamppeilla kesällä teet!

LEIJONA
22.7.—21.8.

Leijonanosan tuloistasi vie nyt joulutilin maksu. Niin muuten vie muiltakin, mutta se taas on jokseenkin laiha lohdutus. Ja köyhä kanssa. Saat yllättävän tarjouksen, mutta kuten tavallista, aivosi ovat nytkin ruosteessa ja mikä on seuraus? Pullautat suustasi puolipehmeän totuuden ja epäkeskon ajatuspuolikkaan eivätkä ne tilannetta paranna. Siinä sitten ihmetellään loppukuu, että juu juu.

NEITSYT
22.8.—21.9.

Sinun pitäisi ottaa ensimmäinen askel erään asian ratkaisemisessa, mutta kun nuo askeleet eivät tunnu olevan sinun alaasi. Sivuhypyt. paremminkin. Ja yöjuoksut. Ennen pitkää joudut — jos et vallan umpikujaan, niin umpisolmuun ainakin ja harkitset vakaasti, kumman vaihtoehdon valitset — hypyn hyiseen veteen vai permamentin. Sietääkin harkita.

VAAKA
22.9.—21.10.

Olet asiantuntija. Mitä penneihin tulee. Markkoja kun ei näin vuoden alussa paljoa näy. Paitsi mitä nyt hurjissa toiveissa ja unelmissa. Mutta ne taas sellaisiksi jäävät, joten parasta vain katsoa totellisuutta kalseasti silmästä silmään ja tiuhentaa tahtia. Työnteon tahtia meinaten. Ja siinä taas — paratkoon — on sijaa tiuhentaakin.

SKORPIONI
22.10.—21.11.

Olet vaarassa joutua liikenneonnettomuuteen — olet siinä ja siinä hilkulla, ettet putoa kelkasta. Tai veneestä. Tai molemmista, jos asut saaristossa. Näin vuoden alkajaisiksi olet tehnyt ruhtinaallisen päätöksen. Nyt tai ei koskaan. Päädyt todennäköisesti jälkimmäiseen vaihtoehtoon, jos päätät ryhtyä ammattisäästäjäksi. Kolmannen miljoonasi säästämisen aloitat joskus keväämmällä. Niistä kahdesta ensimmäisestä kun ei tullut mitään. Se on sinun häpeäsi se.

JOUSIMIES
22.11.—21.12.

Kuulet uutisen, joka saa silmäsi loistamaan kuin joulukynttilät. Olet aina muissakin asioissa ollut hieman myöhäsyntyinen, joten joulukynttiköistä puhuminen tammikuussa sinun kohdallasi on mitä ajankohtaisin asia. Sinulla on hillitön taipumus koetella lähimmäistesi kärsivällisyyttä ja tällä kerralla ylität kaikki aikaansaannoksesi roimasti. Ei pidä hämmästyä, jos jokin napsahtaa. Se on heidän kärsivällisyytensä, joka katkesi.

Tämä tyttö on Katja Peiponen

Katja Peiponen on viehättävä, monipuolinen tyttö. Hän on kansainvälisesti eräs tunnetuimmista mannekiineistamme tukikohtanaan Pariisi, Milano, Bryssel, München, Tukholma. Hän on tenttiä vaille hum. kand. Entinen lentoemäntä. Koulu- ja yliopistokesinään hän on ahertanut »muovitehtaan työläisenä Solnassa, tiskinpoimijana Tukholmassa, myyjättärenä Marimekossa, konttoristina, lapsenpiikana Pariisissa». Maaliskuussa hän kihlautui Vesa-Matti Loirin kanssa.

Katjan vanhemmat ovat kotoisin keskeltä Laatokkaa, Mantsin saarelta. Katja on kasvanut Turussa. Siellä hän kerran kuunteli Radion Musiikkihaavia, joka haastatteli Vesa-Mattia. »Miellyin Loirin ääneen, sen kerrontaan, sen sympaattiseen väriin.» Aikaa kului, kunnes he tapasivat ensi kerran ystävien luona. Seuraavana yönä kello kaksi Vesa-Matti soitti . . . ja siitä se alkoi. Katja ei tuntenut Vesa-Mattia aikaisemmin, ei tiennyt Loirista mitään, oli vieläkin ulkomailla monet vuodet.

»Vesa-Matti on hyvin abstrakti. Sympatiamme syttyi ja vahvistui. Pystyisittekö te vastustamaan miestä, jolla on yhdeksän kilon kipsi jalassa, mutta pyytää teitä siitä huolimatta aamulla kello kuusi kanssaan syöttämään sorsia tai keinumaan puistossa?»

Katja Peiposta on nyt pyydetty vuoden taitteessa muutaman kuukauden kuvausmatkalle Euroopan muotikeskuksiin.

»Toimittajat ovat ahdistelleet minua jatkuvilla haastattelupyynnöillä. Koska osaan kirjoittaa ja tunnen itseni ja ajatusmaailmani paremmin kuin kukaan ulkopuolinen, päätin tehdä haastatteluni itse.»

Katja Peiposen mielenkiintoinen »omaelämäkerta» on julkaistu upeiden monivärikuvien kehystämänä vasta ilmestyneessä Jaanan tammikuun numerossa. Saat sen lähimmästä Lehtipisteestä, mutta pidä kiirettä, Jaana on useasti loppunut myyntipisteistä ennen aikojaan.

(ilmoitus)

TOIVELAULUJA n:o 89 ILMESTYNYT!

Saatavana hyvinvarustetuista kirja- ja paperikaupoista sekä R-kioskeista.

sisältää mm. seuraavat huipputekstit:

CHIRPY CHIRPY CHEEP CHEEP (suom. + engl.)
POING POING POING
VAIN ETEENPÄIN
NOUSEVA AURINKO
VETOKETJU
BUTTERFLY
MOZART 40
VAIENNUT VIULU

sekä valokuvat seuraavista taiteilijoista:

Middle Of The Road
Markku Aro
Päivi Paunu
Andy Williams
Lynn Anderson
Pepe Willberg + Paradise
Petri + Petterson Brass
Kössi Härmä
Paula Koivuniemi
Konsta Jylhä
Martti Innanen

Tässä vihossa suuri markkinatutkimus. Pääpalkintona matka-tv! OSALLISTU! VOITA!

musiikki FAZER

Kovan pelin paristo.

Tuli paristo, joka ei kovaa peliä pelkää — Airamin kultakuorinen tehoparisto.

Airamin kultakuorinen on tarkoitettu laitteisiin, joiden virrankulutus on suuri tai keskisuuri.

Kuten transistoriradioihin ja nauhureihin.

Tai levysoittimiin.

Tai parranajokoneisiin ja filmikameroihin.

Tai nykyaikaisiin, liikkuviin leluihin.

Kultakuoren alla on tasaisesti virtaavaa voimaa enemmän kuin tavallisessa paristossa.

On tavallista vahvempi sinkkipikari.

On korkeatasoiset raaka-aineet ja PL-menetelmä, joka takaa pitemmän käyttöajan.

Ja on kestävä kultainen kuori, joka on itseasiassa terästä.

Kaikki tämä siksi, että kovat pelit tarvitsevat pariston, joka säilyttää korkean jännitetason loppuun asti.

Ja että pelit soivat kovaa ja kauan silloin kun haluat.

Kovaan käyttöön Airamin kultakuorinen.

AIRAM

AIRAM 50 VUOTTA

VIKILLÄ ON VIENTIÄ toteaa EMI

Vikin LP julkaistu seuraavissa maissa, niin että ovat itse valmistaneet LP-kuoret ja prässänneet levyn:

Ruotsi, Hollanti, Ranska, Saksa, Espanja, Etelä-Afrikka, Australia, Uusi Seelanti, Brasilia ja Englanti (Worldwide-sarjalla, jota jaetaan niihin maihin jotka eivät itse prässää. EMI'llä näitä kohteita on yli 40 maata)

Seuraavat maat ovat ostaneet joko suoraan meiltä (vähemmin kyllä) tai lähimmästä naapurimaasta jossa on prässätty:

Tanska, Norja, Belgia, Italia, Portugal, Itävalta, Sveitsi, Singapore, Irlanti, Kreikka, Turkki ja Argentiina.

Seuraavat maat ovat valmiit prässäämään myöskin vielä tämän vuoden puolella:

Japani ja USA

Tämänlaatuinen LP ei näy paljoakaan missään tilastoissa koska se ei ole ns. POP-LP vaan standardituotantoa, emmekä ole puhuneet koskaan luvuista vaan siitä että kuinka monessa maassa se tullaan julkaisemaan. Viki on kuin vastine Ivan Rebroffille, jonka takia me olemme kiinnostuneet näkemään tuloksia. Ketä muuta suomalaista on myyty ennen maailmalle tällaisella menestyksellä?

Vikin knokke TV-show on esitetty Hollannissa, Englannissa (BBC) syyskuussa, Ruotsissa. Viki esiintynyt Hollannissa TV-showssa omalla show'lla, samoin tämän syksyn aikana 5 kertaa Ruotsissa. Tilattu Saksaan, ja esiintyy Belgian TV:n »Europa Sing» 9.11. pääsolistina, parhaillaan neuvotellaan hänen esiintymisestään Lontoon Thames TV'ssä vielä tämän vuoden puolella. Levyhän on nyt vasta alettu julkaista ympäri maailmaa, viehän se oman aikansa ennen kuin levy saadaan julkaistuksi, kuorienpainatukset, matriisivalmistukset, markkinointi- ja mainoskampanjasuunnitelmat, ja sitten vasta 1/2 vuoden tai ehkä enemmänkin kuluttua saamme kuulla tuloksista. Viki on sympaattinen ihminen, hyvä artisti eikä ole noussut maine hattuun, vaan toivokaamme rautaista menestystä kaverille joka on löytänyt tyylinsä, hän on jo nyt suosiossa ja tulee jatkossakin olemaan joten on ikävää lukea turhia epäilyksiä tai syytöksiä tatteilijasta jonka tulokset mahdollisuuksista alkavat nyt näkyä tai myöhemmin.

Kultalevy on vaikea saavuttaa, 10.000 kpl Suomessa, Vikiä on jo nyt myyty 20.000 kpl.

Uudentyyppinen Miners parfyymideodorantti: eau de cologne, vartalospray ja deodorantti yhtenä tuotteena. Kaksi tuoksua: diskonpirteä Shake-Up ja pehmeän romanttinen Day Dream. Käy hakemassa omasi. Tai vaikka molemmat.

Uusi pätevä parfyymideodorantti. Miners-tytölle.

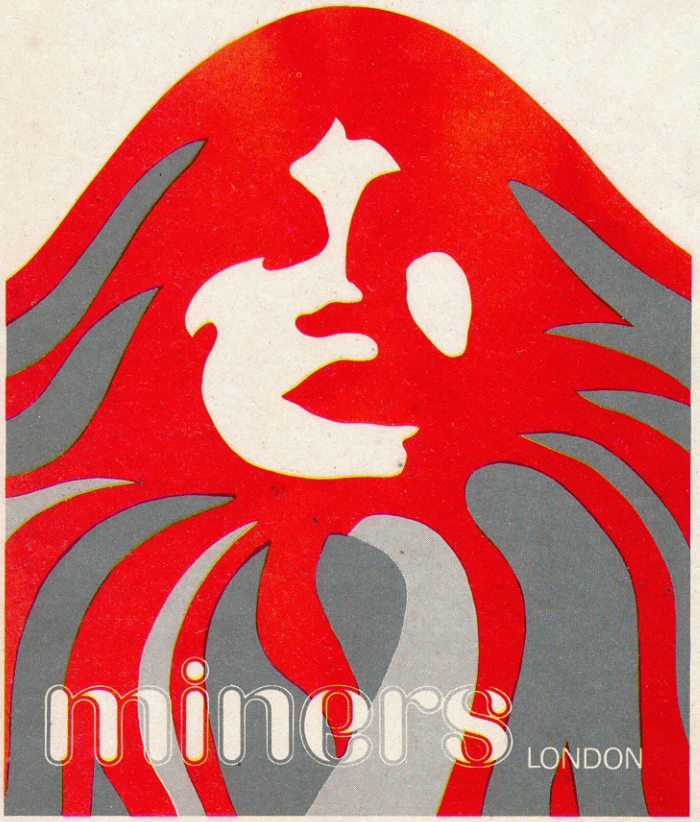

■ Pop-tähtiämme pidetään yleisesti rahaakeräävinä maharadjoina. Eikä siinä paljoa erehdytäkään . . .

■ Mutta se mikä tulee, se myös menee. Kaikki kallistuu. Mikä tänään maksaa markan, maksaa huomenna kaksi. Eli tuhlaaminen on nyky-yhteiskunnassa paras tapa säästää.

■ RAHAN TUHLAAMISEN MUODOT JA MÄÄRÄT KERTOVAT HYVINKIN PALJON — EHKÄ ENEMMÄN KUIN PARASKAAN JUORUKALENTERI — ITSE TUHLAAJASTA . . .

ME KYSYIMME:
Paljonko laitat rahaa kuukaudessa

1) vaatteisiin
2) ruokaan
3) laitoit joululahjoihin
4) avustuksiin
5) kuntosi hyväksi
6) säästöön
7) tyttöihin
8) asuntoon
9) manageriin
10) paljonko ansaitset?

TUHLAAJAPOJAT!

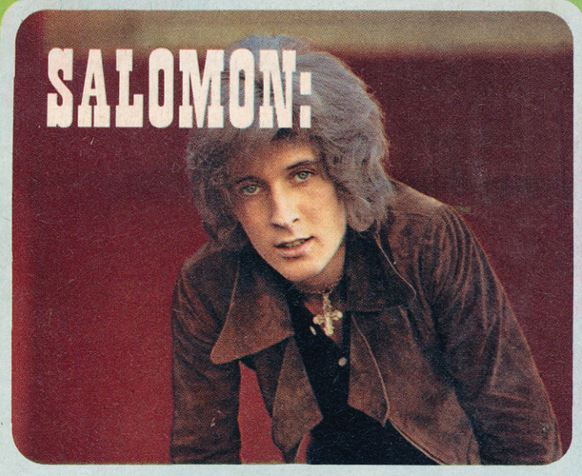

KEIKKAPALKKIOT 300–600 MARKKAA

Salomon on tieten tahtoen ollut poissa keikoilta, koska keskittyy tulevaan Jeesus-musikaalin rooliin. Siirtyy samalla kuukausipalkalle.

1) **200:—** Suomalaiset poptähdet eivät juuri koristaudu liian koreilla vaatteilla. Taito ratkaisee ennen kangasta.

2) **150:—** Syön useimmiten kotona, vaikka kotona olen harvoin.

3) **500:—** Isälle ja äidille. Heitä täytyy muistaa.

4) **VAATTEITA:—** Suoranaista rahaa en ole lähettänyt. Pohjoisessa minulla on omavakituinen nimikkoperhe, jolle lähetän sellaista joka on vielä hyvässä kunnossa, mutta jota en itse enää pidä.

5) **EI MITÄÄN** En yleensä hoida kuntoani eikä se tässä iässä ole vielä tarpeenkaan, sillä sata metriä menee koska tahansa alle 12.5 sekunnin. Se on mielestäni hyvää kuntoa. Sitten kun ajat putoavat, aloitan sijoittaa rahaa myös fyysiseen kunnon kohentamiseen.

6) **20:—** Se on vähän sellaista omantunnon rauhoittamista. Pankkisäästöistä on tehty mainonnalla jo sellaisia, että jos ei säästöjä ole, on huono omatunto. Ihme kyllä: pienet säästöt rauhoittavat aika hyvin.

7) **20:—** Se kielii paljosta. Ja jotkut tytöt voivat loukkantua. Niinkö vähän Salomon sijoittaa meihin, mehän sentään sijoitamme Salomoniin aika paljon.

8) **ASUN KOTONA**

9) **15 %** ottaa manageri keikkapalkkioista. Järkevä prosentti. Toisilla aloittelevilla on ns. kiristysprosentti, joka saattaa nousta jopa 25:een.

10) **SALAISUUS,** mutta osapuilleen sen voi jokainen arvata. Ei siihen paljoa tarvita. 300—600 mk ovat keikkapalkkiorahat. Juhlahetkinä voi saada yli 1.000 mk. Jeesus-musikaalissa siirryn kuukausipalkalle.

KUUKAUSIPALKKANI ON REILUT 1.300:-

Kisu oli ainut, joka vastasi reilusti ja suoraan 10. kohtaan. Kisu myös näki pitemmälle: rahakaruselliin minä en astu, se pyörii aina.

1) **400:—** Eihän se summa eikä mikään, kun esimerkiksi Francoise Hardy panee päälleen kuukaudessa 2.800:— ja varmasti Johnny Hallyday kahta enemmän.

2) **100:—** sillä syön myös kotona. Yritän jättää rahaa myös kotiin, mutta se usein jää yrittämiseksi.

3) **300:—** Muten toivota lukijoille siinä samassa minulta hauskat uudet vuodet ja kiitä kuluneesta. Kisu oli ainoa, joka pyysi. Siinä tuli ja tuli sympatiat.

4) **HÄH!** Tarkoitan, kun nuoret niin haluavat auttaa nälkäänäkeviä . . . Ei, en ole koskaan auttanut. Huomenna autan.

5) **200:—** Kisu laittaa ylivoimaisesti eniten rahaa fyysiseen puoleen. Psyykkistä emme muilta edes uskaltaneet kysyä. Kisu pelaa squashia ja varusteet ja pelitunnit tekevät juuri tuon summan.

6) **200:—** Joo, mä tiedän, että poikamies, joka säästää ei kauan ole enää poikamies. Mutta se olisi hyvä, jos molemmilla olisi jo valmiiksi säästettynä puolet. Rahasta ne suuret riidat kuitenkin alkavat.

7) **150:—** Myönnän, että tässä ei ole mitään järkeä, sillä säästösumma voisi olla 200 + 150, mutta kun tässä on mieheksi syntynyt. Miksi tytöt eivät koskaan maksa puolia laskuista?

8) **JOSKUS** jotain, sillä asun kotona. Olisi uljasta asua yksin, mutta taloudellisesti järjetöntä. Tavallaan rakennan itselleni koko ajan omaa osaketta asumalla kotona.

9) **PROSENTTI SALAISUUS** Muuten, hyvä Kisu, mikä ihmeen kiristäjä se manageri on? Toisilla on sopimuksia, jotka kieltävät puhumisen. Sopimus on sopimus, mutta nämä kohdat ovat niissä täysin lainvastaisia.

10) **1.300:—** käteen, mutta se joskus pyörii ja vaihtelee sesongista riippuen.

SOPIMUS KIELTÄÄ MINUA PUHUMASTA

Kirka on oppinut paljon. Häntä kuunnellessaan Kirka kuin matkii jotain isompaa puhuessaan rahasta. Menot ovat samat kuin 1969.

1) **700:—** Ja saman summan Kirka ilmoitti myös vuonna 1969 jolloin utelimme vähän samantyylisiä asioita. Väitätkö, että olet menettämässä tyylikkyyttä? En osta enää hutiloiden.

2) **300:—** En ole herkuttelija. Syön kun on nälkä. Ja jos tulee nälkä Länkipohjan ja Kuhmon välillä, syön myös siellä, enkä odottele tunteja päästäkseni teepöydän ääreen juuri Helsinkiin.

3) **RAHALAHJAT:—** Annan reilusti rahashekit tai lahjakortit ja jokainen saa ostaa mitä haluaa. Se on meidänkin mielestämme ylivoimaisesti paras tapa. Kylmä? Se riippuu miten lahjan antaa. Toiselle ojentaa jääpalan, vaikka antaa samanaikaisesti minkkiturkin.

4) **EI RAHAA** Suoranaisesti en anna rahaa. Vaatteita annan. Köyhille? No ei vaan veljellenni.

5) **EI MITÄÄN** Sääli, sillä et ole terveyden esikuva. Osta ihmeessä joku vempele. Suosittelen: ergometri, 390 mk.

6) **50:—** Yritän joskus tilille vängetä jotain. Mutta verot vie ja muut menot melkein loput. Pitäisikö sinua avustaa?

7) **TULOA** Hyvä Kirka ja kiitos rehellisyydestä. En minä tosiaankaan tuhlaa tyttöihin ja jos ottaisin vastaan kaiken ruoan ja kaikki kahvit mitä halutaan tarjota, olisin jo Fredi.

8) **200:—** Tai vielä satanen päälle, koska lyhennän osakevelkaani, joka tuli kolmesta huoneesta, keittiöstä, komeroista ja vesipostista.

9) **EN VASTAA** Minun allekirjoittamassani sopimuksessa lukee, että en saa antaa tällaisia tietoja!

10) **VIITTAAN YLLÄOLEVAAN**

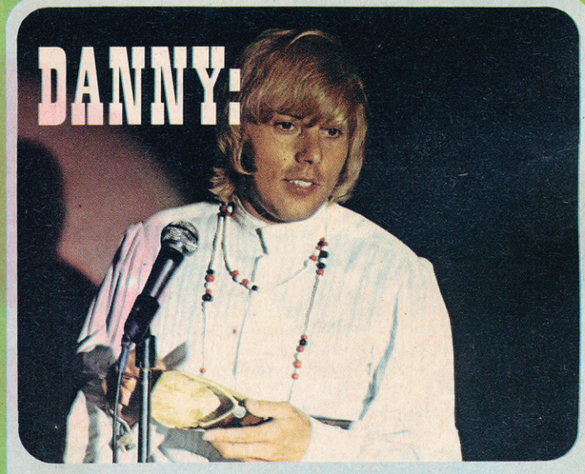

MINÄ EN SÄÄSTÄ MINÄ SIJOITAN

Dannyä pidetään yhä kuninkaana, jolla on kuninkaalliset tulot. Mutta hänellä on älykkään ihmisen menot. Eli pienet.

1) **300:—** Vaatteet ovat vain vaatteita, mutta silti tarvitsen esiintymisvaatteita. Teetin viimeksi frakin! Ei, en osta Stockmannilta. Arvaa mistä . . . hähäh . . . yeah, alennusta, yeah.

2) **400:—** Olen ehkä vähän liian tarkka ruuan kanssa. Syön mieluimmin vähän kuin halpaa. Maailman kuuluisin aika, teeaika. Danny onkin suuri teen ystävä ja teenjuojat ovat parempia kuin muut.

3) **400:—** Lähinnä kotiin ja aivan lähimmille ystäville. Liian kallis lahja on kuin ylvästelemistä. Voi sen lahjan ostaa muulloinkin kuin jouluna.

4) **VERTA:—** Radikaalit leuhkivat joskus paljonko pistivät rahaa Biafraan, Pakistaniin tai muualle. Hyvä näin, mutta parempi on antaa — vaikka Biafra-rahan lisäksi — omaa vertansa SPR:lle.

5) **40:—** Sanotaan, että Dannyn tennistunnit jäivät siihen, että hän väsyi liiaksi ollessaan ostamassa tennistossuja. Danny on salakuntoilija, makuuhuonepainonnostaja.

6) **SIJOITAN,** sanoi Danny painokkaasti kuin olisi sanonut: aivot. Tai a vot. Säästäminen hyödyttää vain pankkeja: rahanarvo laskee vuodessa 9 % ja säästökorko on 6 %.

7) **VAIHTELEE** tai jos D olisi sanonut summan, olisimme kirjoittaneet: valehtelee.

8) **500:—** Odotas kun lasken: myhmyhymy . . . joo, sen se tekee.

9) **20 %** Otan rahaa sen mitä tarvitsen. Samaan tyyliin pitäisi toimittajan sanoa: painan niin paljon kuin tarvitsen. Loppu menee Oy:lle.

10) **SALAISUUS!** Tai sanotaan — 1.800:—

Jos joudut pesemään hiuksesi 2-3 kertaa viikossa, sinä käytät väärää shampoota.

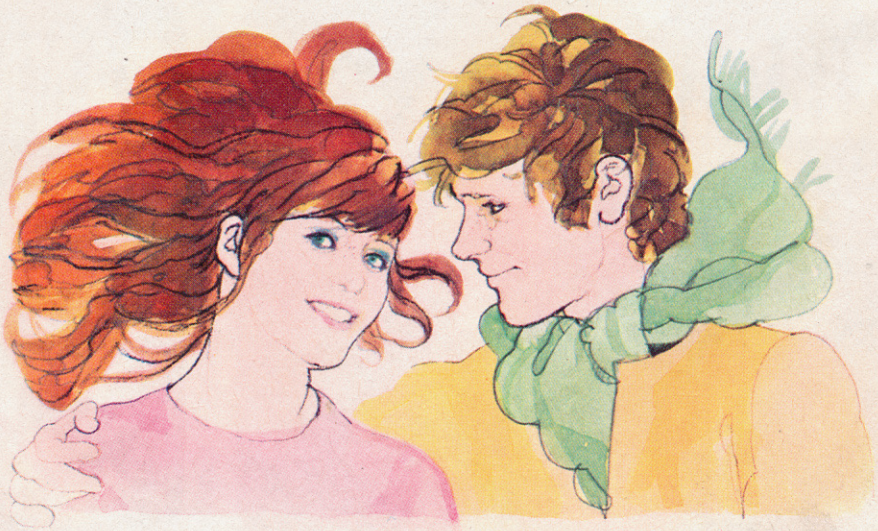

Pesty, mutta kuiva ja "lentävä", pian taas rasvainen. Onko tämä sinulle tuttua? Jos on, niin . . .

Hiuksesi ovat joutuneet noidankehään

Asiantuntijat ovat sitä mieltä, että useimmat tavalliset shampoot kuivattavat hiuksia liikaa. Siitä voi olla seurauksena rasvoittumisongelmia. Tämä johtuu siitä, että väärällä shampoolla pestäessä hiuksista poistetaan kaikki niiden luonnollinen rasva. Vastavaikutuksena talirauhaset alkavat tuottaa rasvaa enemmän kuin ennen. Hiukset täytyy pestä pian uudelleen ja yhä uudelleen ja uudelleen. Hiukset joutuvat noidankehään.

Clearasil hoitoshampoolla tarvitsee pestä hiukset vain kerran viikossa

Clearasil hoitoshampoo tasapainottaa talirauhasten toiminnan. Hiukset tulevat puhtaiksi ja pysyvät huomattavasti kauemmin rasvoittumatta. Riittää, kun peset ne kerran viikossa — mikäli ne eivät ole jostain muusta syystä likaantuneet erikoisen paljon. Koko tukka tulee pehmeäksi, ilmavaksi ja taipuisaksi.

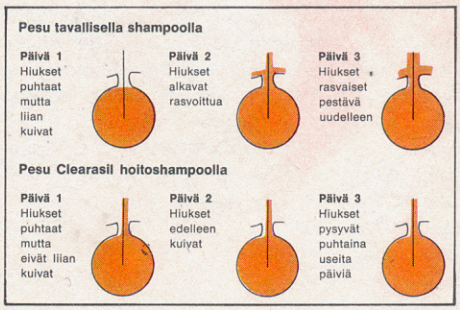

Clearasil pehmeä hoitoshampoo ei kuivata hiuksia liikaa

Tämä tekee Clearasil hoitoshampoon erilaiseksi. Se ei kuivata liikaa vaan jättää hiuksiin hitusen niiden omaa luonnollista rasvaa, hiusten parasta hoitoainetta. Talirauhasia ei siten ärsytetä tuottamaan liian suuria määriä uutta rasvaa.

Clearasil hoitoshampoo on tutkittu

Vertasimme sitä testeissä joihinkin kansainvälisesti tunnettuihin merkkeihin. Clearasil hoitoshampoo piti hiukset puhtaina kauemmin, teki hiukset kiiltävämmiksi ja taipuisammiksi sekä miellyttävämmän tuoksuisiksi. Useimmat kokeeseen osallistuneet pitivät Clearasil shampoota parempana kuin niitä shampoita, joita he olivat aikaisemmin käyttäneet.

Lääketehdas Vick'in laatutuote
Vick Scandinavia Division of Richardson-Merrell AB, Tukholma.

Nyt myös suurpullossa!

OY TAM-KOS AB, Helsinki

Seuraavassa Suosikissa: KOKO TOTUUS MIEHESTÄ NIMELTÄ DANNY!

Dannysta on tehty monta haastattelua. Voitto Kotilainen tv-kakkosessa ei pystynyt kysymään kuin pyöreyksiä. Pop-Story onnistui hieman paremmin, kysely näivettyi sekin taustatietojen puuttumiseen. Suomessa on yksi henkilö ja vain yksi, joka pystyy tekemään Dannysta todellisen raudanlujan haastattelun. Joka on seurannut Dannya ympäri maailmaa, ollut hänen mukanaan sadoilla esiintymispaikoilla, tehnyt hänen kanssaan tv-työtä. Seikkaillut ympäri maailmaa. Ainoa mies Suomessa, jolla on edellytykset tehdä Dannysta vihdoinkin HAASTATTELU, sillä todella timantinkovaan haastatteluun tarvitaan timantinkovat taustatiedot. Tämä mies on Jyrki Hämäläinen. Hän tekee sen ensi numerossa. Aiheina mm. MISTÄ JOHTUI JUPAKKA DANNYN JA GORDON MILLSIN SOPIMUKSESTA, SILLÄ KYSEESSÄ EI SUINKAAN OLLUT VAIN DANNYN VIKA. RIISTÄÄKÖ DANNY MILJOONIA MUSKALTA TÄMÄN KERJÄTESSÄ TUPAKKARAHOJA NÄLISSÄÄN? Ja kaikki tämä on vain alkulämmittelyä. Siis seuraavassa numerossa raudanluja juttu:

JYRKI HÄMÄLÄINEN KYSYY, DANNY VASTAA!

UUDET MODERNIT

LUOKKASORMUKSET TULIVAT

Nyt Sinäkin voit tilata sen, olitpa luokalla millä tahansa, sillä uusi aika on tullut, mukanaan uudet modernit luokkasormukset kaikille. Tilaa oma sormuksesi jo tänään. Muuten, tilaus kannattaa tehdä todella heti, sillä nyt saat sormuksesi uskomattoman edulliseen hintaan 18:— mk/kpl. Muuna aikana joudumme veloittamaan sormuksista normaalin hinnan. Laita siis tilaus postiin jo tänään.

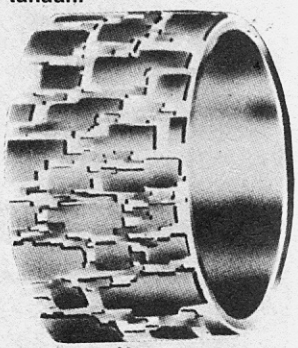

N:o 1

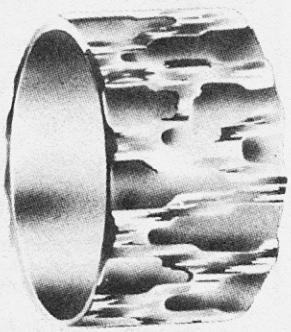

N:o 2

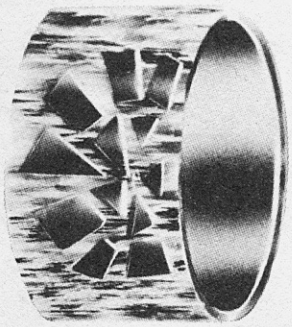

N:o 3

N:o 4

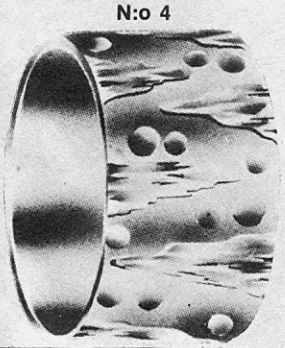

N:o 5

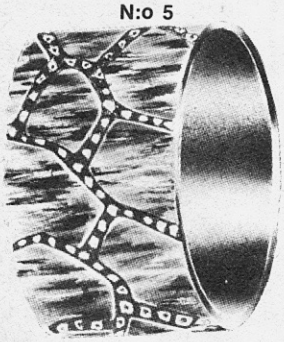

N:o 6

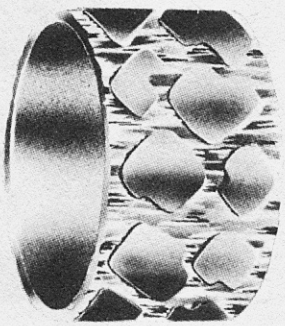

Lähettäkää minulle hopeinen luokkasormus n:o _____ heti erikoishintaan 18:— + postikulut.
Sormeni ympärysmitta on _____ milliä.

Nimi _____

Osoite _____

SORMUS KESKUS
Hiihtomäentie 19
Helsinki 81

SUPERTÄHTI 1972 ALKAA!

NYT HUMAUKSESSA HUIPULLE, OIKOPÄÄTÄ OKSALLE, TÄRINÄVAUHTIA TAPETILLE! SUOSIKKI JÄRJESTÄÄ JÄLLEEN SUPERTÄHTI-KILPAILUN JA ENSIN PIENI KERTOMUS EDELLISISTÄ VUOSISTA JA SITTEN SÄÄNNÖT!

Suosikin sana supertähti on muodostunut käsitteeksi. Tätä sanontaa, joka oli ensimmäisenä Suosikissa, on käytetty ahkerasti maamme aikakauslehdistössä.

Kilpailun historia alkaa vuodesta 1970, jolloin SUPERTÄHTI-kilpailussa valittiin kaksi voittajaa, SIMON SCOTT ja AQUARIUS. Simon Scott voitti arvovaltaisen raadin EMI:n ja Suosikin edustajien valitsemana ensimmäisen palkinnon. Mukana raadissa oli myös ruotsalainen kansainvälisesti arvostettu pop-asiantuntija Håkan Sterner. Sen jälkeen oli Simonin supertähtivuosi 1970 yhtä menestystä. Ensiksikin Simon sai pääosan pop-teatterin Hair-musikaalissa Rale Koiviston jälkeen. Samoin pääosan musikaalissa Salvation eli Pelastus. Radion kohutulla listalla hän oli useamman viikon ajan kärkitiloilla kappaleella »Vain ulkopuolelle jään», mikä myös oli myyntilistoilla. Tällä hetkellä on Simonilla oma LP-levy ja mainio keikkasuosio. Voidaan todella sanoa supertähti-kilpailun nostaneen miehen tuntemattomuudesta suoraan tapetille. Aquarius sai myöskin oman levyn ja »toisen miespääosan» Dannyn »Systeemi 70» kiertueella.

Vuoden 1971 voittaja Salomon nousi nopeasti Suomen kolmanneksi suosituimmaksi miestähdeksi Grand Prix -äänestyksessä ja on todennäköisesti kohutun Jesus Christ -musikaalin pääosassa. Siinä on jo menestystä alkupaloiksi kenelle tahansa. NYT VOI OLLA SINUN VUOROSI. SÄÄNNÖT: KILPAILU ON AVOIN SEKÄ TYTÖILLE ETTÄ POJILLE.

1) Lähettäkää tammikuun aikana kaksi kuvaa itsestänne. Toinen kokovartalo ja toinen kasvokuva.

2) Lähettäkää meille myös henkilötiedot. Ikä, pituus, paino jne. Tiedot musiikkiharrastuksista, mahdollisista esiintymisistä.

3) Koenauha ei ole välttämätön, sillä loppukilpailuun hyväksytyt pääsevät koenauhoitukseen EMI:n studiolla helmikuun aikana tai viimeistään maaliskuun alussa. Kertokaa siis mahdollisimman laajasti musiikkiharrastuksistanne.

4) Aikaisemmin levyttäneet eivät saa osallistua.

5) PISTÄKÄÄ TOIMEKSI. ILMOITTAKAA ITSENNE TAI TUTTAVANNE. Supertähden löytäjä saa palkinnoksi 3 LP-levyä! Itse supertähti pääsee Suosikin palstoille värijuttuun, saa levyn ja varmasti mainetta, kunniaa ja työtä niin paljon kuin jaksaa tehdä. ONNEA!

PS: HUOM: Tyttöjen sarjan voittaja PIRKKO SAANAKORPI on esiintynyt pääosissa Hairissa, Salvationissa ja parhaillaan musikaalissa Oh Calcutta! Hän on myös levyttänyt supertähti voittonsa ansiosta. Pirkko Saanakorpi voitti tyttöjen sarjan 1970!

SIMON SCOTT — SUOMEN ENSIMMÄINEN SUPERTÄHTI HÄNKIN!

PIRKKO SAANAKORPI — SUPERTÄHTITYTTÖ VUONNA 1970!

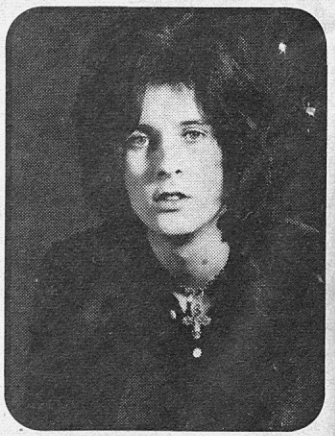

SALOMON — SUOSIKIN SUPERTÄHTI VIIME VUONNA!

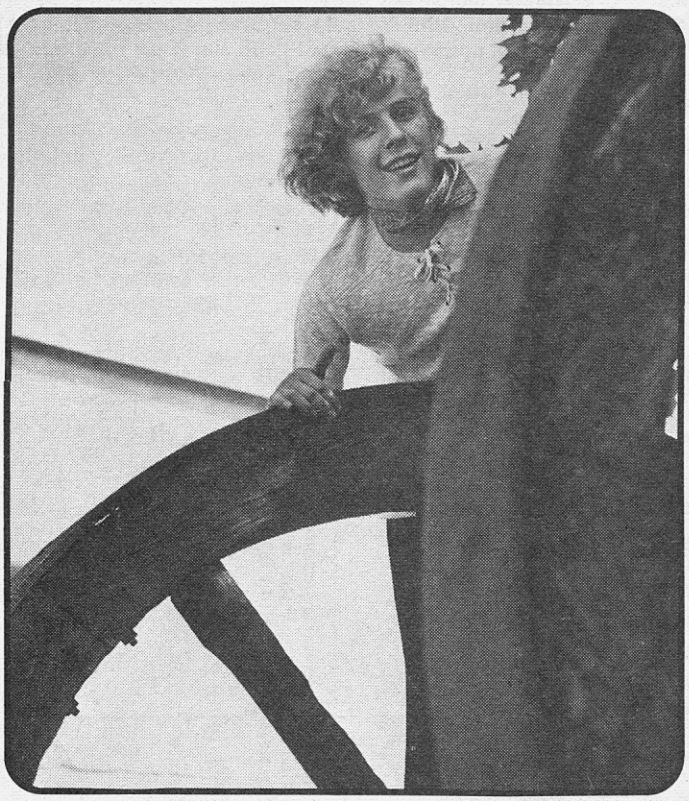

AQUARIUS — SUOMEN ENSIMMÄINEN SUPERTÄHTI!

Vastaukset pyydetään lähettämään osoitteella Suosikin toimitus, Fredrikinkatu 48 A 00100 Helsinki 10 ja kuoren vasempaan alanurkkaan merkintä »Suosikin Supertähti-kilpailu». Äläkä unohda kirjeestä nimeäsi ja tarkkaa postiosoitettasi, niin että Sinut on helppo tavoittaa!

Suosikki tarjoutuu kustantamaan Timo T. A. Mikkoselle englanninkielen opinnot!

● Vincent Senice-Taylor, teksti
● Mainos-Televisio, kuva

Timo T. A. Mikkonen on nuija! Näin väittää maassamme asuva amerikkalainen JAMES BURNS joka lupaa antaa sinulle ilmaisia englanninkielen tunteja. Taitaa amerikkalainen olla oikeassa.

Nimittäin munasit sen Danny Kayen haastattelun perusteellisesti. Oppikoulun ekaluokkalainen olisi puhunut parempaa englantia kuin sinä!

Useimmat töllöttimen seuraajat ovat suuria ihailijoitasi. He pitävät sinua melkeinpä jumalana. Teräviä kysymyksiä satelee haastateltaville solkenaan. Vanhat mummot ihastelevat loistavaa älyäsi, sujuvaa replikointia, puhumattakaan kauniista ulkonäöstäsi.

Näin he tosiaan luulevat. Se kai on ollut tarkoituskin kun on tehty tyyppi.

Et kai pane pahaksesi vaikka hieman kerrommekin millainen olet todellisuudessa. Taannoin kun maailmanlähti Danny Kaye vieraili maassamme, hän tuli haastateltavaksesi. Tulit lavalle aplodien säestyksellä kuten tavallista. Hymyilit valloittavaa hymyäsi, mutta tuo hymy katosi yllättävän nopeasti. Ensinnäkin Danny Kaye vei sinulta kaikki pisteet loistavalla sisääntulollaan. Tuosta tuskin kukaan panisi pahakseen vaikka Danny varastaisikin koko shown, sillä hän on sentään Danny Kaye ja sinä Timo T. A. Mikkonen . . .

Mutta vaikeimmat hetkesi olivat vielä edessäpäin. Taisi olla varsinainen piina yrittää haastatella Mr. Kayeta, etenkin kun englannin kielentaitosi on apukouluasteella! Danny taisi lohkaista muutaman vitsin mitä et ymmärtänyt alkuunkaan. Ja se varsinainen haastattelu oli todella kurja. Olit liemessä. Et ollut mukana lainkaan! Jouduit toistamaan kysymykset useampaan kertaan, koska vieraasi ei ymmärtänyt mitä sanoit.

Danny oli vaivautunut sillä häntä oli valistettu etukäteen että olet hurjan fiksu ja terävä kaveri. Minua vähän ihmetytti lähetyksen jälkeen että et edes ymmärtänyt loukkaantua vaikka hän tokaisi: Miksi ei minua voinut kukaan ammattimainen haastattelija haastatella. Olisimme saaneet paljon enemmän irti koko ohjelmasta . . .

Ainakin minä olisin joko loukkaantunut tai lopettanut TV-hommat kokonaan. Mutta tuskin tajusit mitä hän tarkoitti, sillä taaskin englanninkielesi petti. Olisit hyvä mies opiskellut hieman ennen kun lähdit haastattelemaan Dannyä.

Nuo sinun niin älykkäästi tekemäsi kysymyksetkin tulevat jostakin muualta kuin omasta päästäsi. Tiedät tarkkaan mistä ne tulevat. Nuo fantastiset kysymykset ovat kahdeksan ihmisen ryhmätyötä eli »teamin» tekemiä hienommin sanottuna. Sinulla laitetaan sanat valmiiksi suuhun ja sinä sen kun avaat suutasi ja olet viisaan ja tietävän näköinen. Tuohan riittää television katselijoille, koska he eivät ole tietoisia tästä kahdeksan terävän ihmisen porukasta joka miettii sinulle valmiiksi terävät repliikit!

Kaikki olisi vielä näin pitkälle ok, mutta kun sinulla tuo muistikin pahasti pettää. Niin pahasti, että kameran takaa täytyy näyttää lappua jossa lukee mitä sinun pitää sanoa. Huvittavin näistä lapuista on Päivi Paunun laulun jälkeen sinulle näytetty. Siinä nimittäin luki: Kiitos Päivi. Taitaa olla kiusallista lukea tällaisia totuuksia itsestään, mutta maailma on paha ja kaikki asiat tulevat esille ennemmin tai myöhemmin. Mutta ota neuvoista opiksi. Opiskele ihmeessä englantia, ystävämme James Burns lupasi sinulle ne oppitunnit Suosikin laskuun! Saat häneen yhteyden soittamalla toimitukseemme. Tai tule mieluummin käymään, sillä olisi kiva tavata ja vähän rupatella vaikkapa noista kieliasioista.

Muistui tässä vielä mieleen että mahdatkohan jaksaa hymyillä seuraavassa ohjelmassasi? Ellet jaksa, niin sano jotain viisasta englanniksi!

Edullisesti valmistajalta suosittu TUNTOLEVY.
Ketjun kanssa kultaisena tai hopeisena.
Kaiverrus esim: nimi, synt.aika, veriryhmä. Teksti ilmoitettava tilattaessa.
Läh. jälkivaatimuksella ja täydellä palautusoikeudella.
HOPEINEN 28,20
KULTAINEN (14 ka) 95.30
TILAUKSET BOX 17, 00530 HKI 53

HOTLINE TOP 50

JOULUKUU 1971

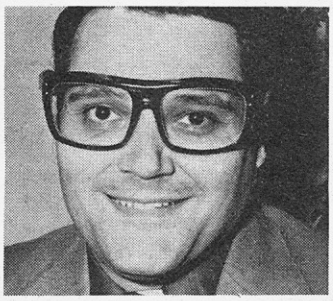

1 Mozart 40
WALDO DE LOS RIOS (A&M)

2 Mamy Blue/
POP TOPS (Metronome)

3 Mozart 40/
PÄIVI PAUNU & AARNO RANINEN (Decca)

4 Poing Poing Poing/
IRWIN GOODMAN (Philips)

5. Chirpy Chirpy Cheep Cheep/ MIDDLE OF THE ROAD (RCA)
6. Vaiennut viulu/KONSTA JYLHÄ (RCA)
7. Rose Garden/LYNN ANDERSON (CBS)
8. Mamy Blue/ROGER WHITTAKER (Philips)
9. Lakeuden kutsu/PASI KAUNISTO (Decca)
10. Ihana aamu/JOHNNY (MCA)
11. Rakkaustarina/FREDI (Philips)
12. Sweet Hitch-Hiker/C.C.S. (UA)
13. Mamy Blue/KIRKA (Scandia)
14. Love Story/ANDY WILLIAMS (CBS)
15. Che Sara/JOSE FELICIANO (RCA)
16. Funny Funny/THE SWEET (RCA)
17. Sultana/TITANIC (Polydor)
18. Luvannut en ruusutarhaa/EIJA MERILÄ (Scandia)
19. Blossom Lady/SHOCKING BLUE (Polydor)
20. Co-Co/THE SWEET (RCA)
21. Butterfly/DANYEL GERARD (CBS)
22. Vaiennut viulu/MAUNO KUUSISTO (RCA)
23. Mustan kissan tango/JAANA JA TIINA (RCA)
24. Rakkaustarina/TAPANI KANSA (Sonet)
25. Coz I Luv You/SLADE (Polydor)
26. Get It On/T. REX (Stateside)
27. Lievestuoreen Liisa/IRWIN GOODMAN (Philips)
28. Till/TOM JONES (Decca)
29. Pieni mies/JUKKA KUOPPAMÄKI (Parlophone)
30. Maggie May/ROD STEWART (Mercury)
31. Tuli mies/RITVA OKSANEN (Parlophone)
32. Shockin' You/SHOCKING BLUE (Metronome)
33. Everybody's Everything/SANTANA (CBS)
34. She's A Lady/TOM JONES (Decca)
35. Soley Soley/MIDDLE OF THE ROAD (RCA)
36. Maalaismaisema/PETRI & PETTERSON BRASS (Scandia)
37. Tweedle Dee, Tweedle Dum/MIDDLE OF THE ROAD (RCA)
38. Black Magic Woman/SANTANA (CBS)
39. Chirpy Chirpy Cheep Cheep//KOIVISTOLAISET (Fontana)
40. Vain eteenpäin/MARKKU ARO (CBS)
41. Misaluba/CYAN (RCA)
42. Matkarakastaja/JUHA »WATT» VAINIO (Philips)
43. Mozart 13/WALDO DE LOS RIOS (A&M)
44. Kai laulaa saan/KATRI HELENA (Top Voice)
45. St. Pauli ja Reeperbahn/IRWIN GOODMAN (Philips)
46. Bangla Desh/GEORGE HARRISON (Apple)
47. Itkevä huilu/VESA-MATTI LOIRI (Polydor)
48. Herran kanssa pellon laidassa/ IIVANA NYHTÄNKÖLJÄ (Decca)
50. Ihana aamu/PERTTI JÄRVI (Decca)

Waldo de los Riosin ja W. A. Mozartin yhteinen voitto oli enemmän kuin vakuuttava, mutta kuukauden varsinainen yllätysjoukkue Pop Tops joutui kamppailemaan toisesta sijastaan aivan viime hetkiin saakka pariskunnan Paunu & Raninen kanssa. Lynn Andersonin ja Middle Of The Roadin kuvat saatoimme siirtää jo arkistoon tuosta kunniataulustamme, jossa tullaan näkemään tämänkin vuoden aikana vielä monenlaisia kasvoja. Emme voi muuta kuin valittaa sitä, että emme saaneet hankituksi tähän hätään yhteistä potrettia Päivistä ja Arskasta. Heidän hurja nousunsa huipulle oli näet yllätys meillekin. Muuten kotimaisen levytuotannon saralla ei ole tapahtunut mitään järin sykähdyttävää. Vanhat suosikit kelaavat siinä missä ennenkin, eikä uusille tunnu löytyvän tilaa listaltamme.

LP:t

1. Symphonies For The Seventies/ WALDO DE LOS RIOS (A&M)
2. Stenka Rasin/VIKTOR KLIMENKO (Columbia)
3. Look At Yourself/URIAH HEEP (Bronze)
4. Led Zeppelin IV/LED ZEPPELIN (Atlantic)
5. The Third Album/SANTANA (CBS)
6. Fireball/DEEP PURPLE (Harvest)
7. Konstan parhaat/KONSTA JYLHÄ (RCA)
8. Toivekonsertti 44/ERI ESITTÄJIÄ (Rytmi)
9. King Size/FRANK VALDOR (Somerset)
10. Imagine/JOHN LENNON (Apple)
11. Isojen poikien lauluja/ERI ESITTÄJIÄ (Shokki)
12. Master Of Reality/BLACK SABBATH (Vertigo)
13. Isomies ja keijukainen/ERI ESITTÄJIÄ (Love Records)
14. Salisbury/URIAH HEEP (Bronze)
15. Every Picture Tells A Story/ROD STEWART (Mercury)
16. Electric Warrior/T. REX (FLY)
17. Poing Poing Poing/IRWIN GOODMAN (Finnlevy)
18. Who's Next/THE WHO (Track)
19. Hortto Kaalo/HORTTO KAALO (Scandia)
20. Abraxas/SANTANA (CBS)

Waldon ja Wolfgangin menestys syrjäisessä Suomessa on oikit täydellinen. He ovat pysyneet yhä LP-tilastomme kärjessä, vaikka monet patsaat ja kunniakirjat Mainos-TV:n levyäänestyksessä vauhdittivat jälleen Vikin venäläiskokoelman kysyntää. Uriah Heep ja Led Zeppelin kävivät oman kaksintaistelunsa kolmannesta sijasta. Yleisesti ottaen tilanne on kääntynyt taas kovin epäedulliseksi kotimaiselle tuotannolle, jonka osuus listallamme jää 35 %:iin. Ihmetellä sopii varsinkin sitä, minne kaikki täkäläiset popparit ovat kadonneet. Tuntuu niin tyhjältä, kun parinkymmenen suosituimman älppärintekijän joukossa ei näe sen enempää Dannyä kuin Kirkaakaan. Ilmeisesti asia on käsitettävä siten, että nuoriso ostaa vain ulkomaisia levyjä.

USA (LP):

1. There's A Riot Goin' On/SLY & THE FAMILY FTONE
2. Led Zeppelin IV/LED ZEPPELIN
3. Santana Third Album/SANTANA
4. Teaser And The Firecat/CAT STEVENS
5. At Carnegie Hall/CHICAGO
6. E Fluribus Funk/GRAND FUNK RAILROAD
7! Shaft/ORIGINAL SOUNDTRACK
8. Music/CAROLE KING
9. Imagine/JOHN LENNON
10. Stones/NEIL DIAMOND

Vaihto jenkkien LP-listalla on pirteän vilkasta, vaikka kärkipäätä hallitsevatkin tutut taitajat. Sly & The Family Stone ja Grand Funk kuuluvat niihin amerikkalaisiin kokoonpanoihin, joita ei ole opittu arvostamaan täällä Härmässä vielä läheskään siinä määrin kuin olisi ehkä syytä. Molemmat tarjoavat levyillään varsin nautittavaa musiikkia. Chicagon Carnegie-kansio on mahtava tekele sekä kooltaan että sisällöltään ja tullee herättämään ansaittua huomiota meilläkin. Keski-Euroopassa puhutaan varsin ihailevaan sävyyn myös Neil Diamondista, jonka sanotaan olevan yksi viime vuoden merkittävimmistä laulajista. Jos haluat olla »in», liity hänen ihailijajoukkoonsa.

Englanti (LP):

1. Led Zeppelin IV/LED ZEPPELIN
2. Electric Warrior/T. REX
3. Pictures At An Exhibition/EMERSON, LAKE & PALMER
4. Top Of The Pops 20/ERI ESITTÄJIÄ
5. Imagine/JOHN LENNON
6. Every Picture Tells A Story/ROD STEWART
7. 12 Songs Of Christmas/JIM REEVES
8. Motown Chartbusters 6/ERI ESITTÄJIÄ
9. Bridge Over Troubled Water/SIMON & GARFUNKEL
10. This Is Pourcel/FRANK POURCEL

Harvoin brittien LP-tilasto on eronnut amerikkalaisten vastaavasta yhtä suuressa määrin kuin tällä kerralla. Eihän mukana ole kuin pari yhteistä suosikkia: Led Zeppelin ja John Lennon. ELP:in »Pictures At An Exhibition» on rautainen kansio, jota voisi kutsua vaikka poppareitten vastineeksi Waldo de los Riosin sytyttämälle Mozart-kuumeelle. Siksi uskomme sen menestyvän meilläkin. Jim Reevesin ja Frank Pourcelin suhteen emme sen sijaan ole läheskään yhtä varmoja. He ovat nimenomaan englantilaisten heiniä, vaikka ovat sinänsä vierasmaalaisia.

DEEP PURPLE

IAN GILLAN

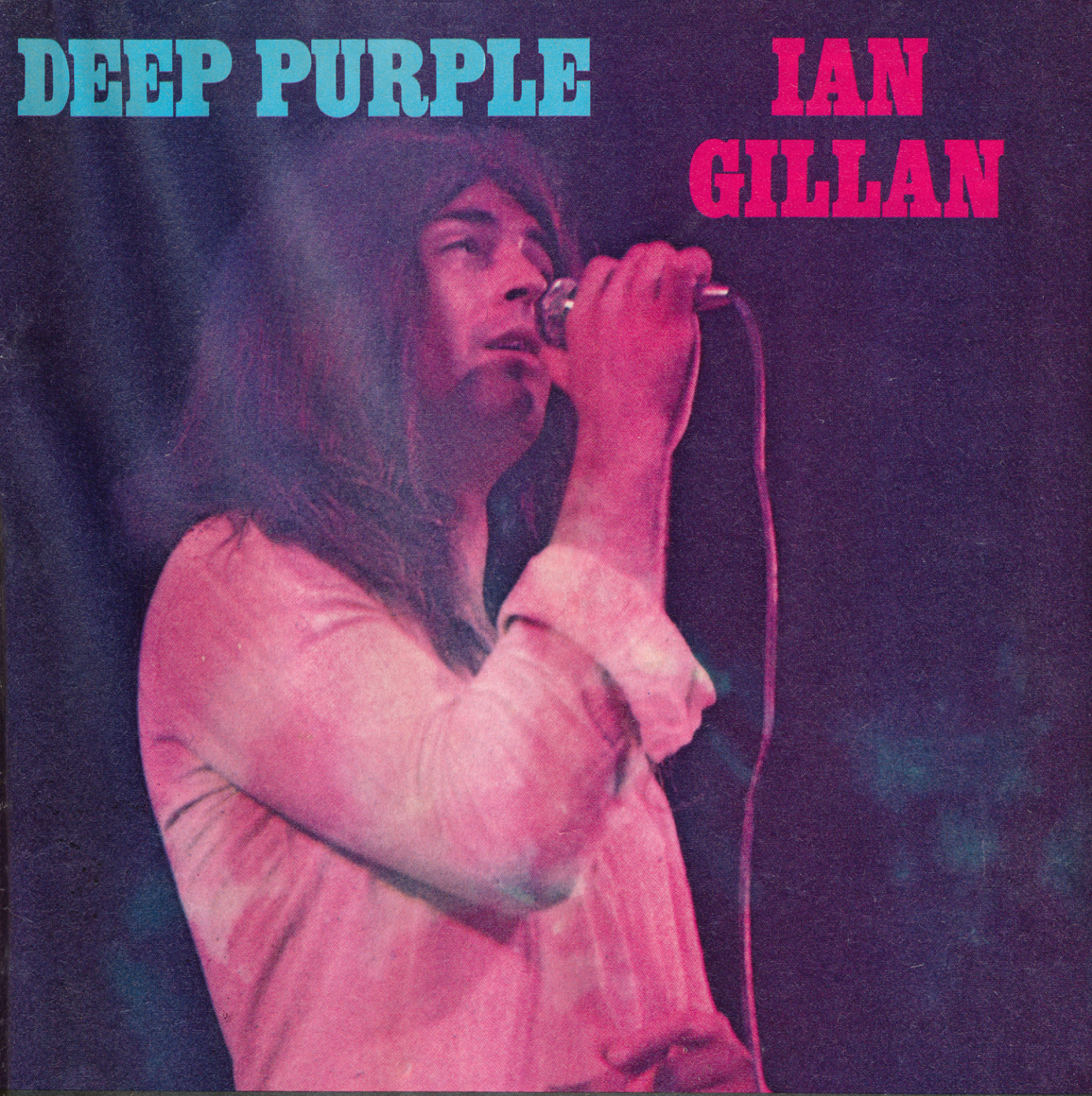

suosikki JANUARY

SUN	MON	TUES	WED	THUR	FRI	SAT
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

THINGS TO REMEMBER

Loistavin levytarjous mitä koskaan on tehty Suomessa!

Nyt LP-levy 2,95

ja toinen markalla.

Valitkaa näistä kaksi mieleistänne levyä. Toisesta maksatte vain 2,95 (+lähetyskulut 2,—) ja toisen saatte markalla, jos palautatte kupongin 5 päivän kuluessa. Samalla sitoudutte vain ostamaan seuraavan 12 kuukauden aikana 4 normaalihintaista levyä.

Jäsenyys kannattaa

Fazerin Musiikkikerhon levyvalikoima on laaja ja monipuolinen sisältäen kaikki musiikin lajit klassisista teoksista uusimpiin iskelmiin.
Maksatte vasta saatuanne levyt, jotka toimitetaan Teille viipymättä.
Joka kuukausi esittelemme Teille laajan valikoiman tunnetuimpien taiteilijoiden huippuesityksiä, menestyslevyjä, jotka voitte tilata normaalihintaan 24 mk (+postikulut 2,—). Jäsenetuna voitte ostaa jokaista tilaamaanne normaalihintaista levyä kohti yhden levyn puoleen hintaan. Eli joka toinen levy 50 %:n alennuksella.
Johtavat levymerkit. Kaikki levyt teknisesti virheettömiä. Valitsette mukavasti kotona. Edullisia erikoistarjouksia.

M 2

M 3

M 4

M 5

M 6

M 10

M 11

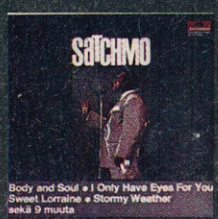

S 31

S 37

S 62

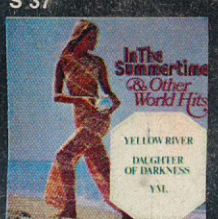

S 67

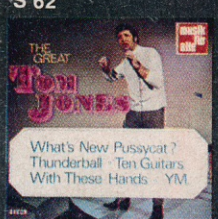

S 69

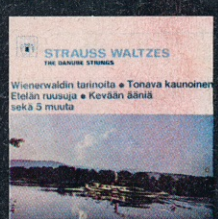

S 41

S 42

S 43

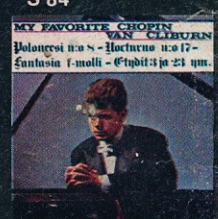

S 45

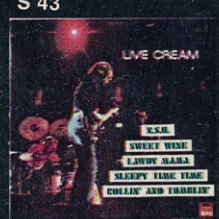

S 71

S 72

S 73

S 74

S 75

S 76

S 79

S 80

S 81

S 82

S 83

S 84

Lähettäkää minulle alle merkitsemäni levyt, joista toisen saan 2,95 markalla (+lähetyskulut 2,—) ja toisen 1 markalla, edellyttäen, että palautan kupongin 5 päivän kuluessa. Merkitkää minut samalla Fazerin Musiikkikerhon jäseneksi, jolloin sitoudun ainoastaan tilaamaan seuraavan 12 kuukauden aikana 4 itse valitsemaani levyä normaalihintaan 24 mk. Jäsenetuna voin ostaa jokaista tilaamaani normaalihintaista levyä kohti yhden levyn puoleen hintaan.

Tilaan levyn n:o .....

Saan markalla levyn n:o .....

Nimi

Osoite

Postitoimipaikka synt.

Allekirjoitus pakollinen (Alle 18-vuotiailta holhoojan allekirjoitus)

HKI 10/38 Lupa 1430

Vastaanottaja maksaa postimaksun

Fazerin Musiikkikerho
PI 69
00003 Helsinki 300